

CARTEA
PSALMILOR

SAU
PSALTIREA REGELUI DAVID

EDIȚIE A SFÂNTULUI SINOD

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CARTILOR BISERICESTI
1988

PSALMII

CARTEA ÎNTÂIA

PSALMUL 1.

Al lui David.

1 1. Ferice de omul, care nu se ia după sfatul necredincioșilor și pe calea păcătoșilor n'a umblat și în adunarea halitorilor n'a șezut.

2. Ci legea Domnului e dorirea lui și la legea lui eugotă ziua și noaptea.

3. Acela în toate câte face are spor și e ca un pom sădit pe malul unor ape, care-și dă rodul la vreme și ale cărui frunze nu se vestejesc.

4. Iar necredincioșii nu sunt așa, ei sunt ca plavă ce-o spulberă vântul de pe fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor putea sta necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în adunarea dreptilor.

6. Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2.

Al lui David.

2 1. Pentru ce se înfrântă popoarele și neamurile eugotă deșertăciunii?

Pentru ce se adună împărații pământului și căpeteniile se sfătuesc împreună asupra Domnului și asupra Unsului lui, zicând:

2. «Să rupem legăturile lor și să lepădăm de pe noi jugul lor!»

3. Cei ce locuiesc în ceruri însă râde de dânsii și Domnul își bate joc de ei.

4. Odată însă le va grăi cu iuțime și cu mânie sa și va turbura.

5. Iar eu sunt pus de dânsul împărat peste Sion, muntele cel sfânt al lui.

6. Vestii-voiu hotărîrea Domnului, căci Domnul a zis către mine: «Pînă meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

7. «Cere dela mine și-ți voiu da neamurile de moștenire și marginile pământului în stăpînirea ta.

8. «Cu tociag de fier le vei păste, ca pe niște vase de lut le vei zdrobi».

9. Înțelepțiți-vă dar, împăraților! Luați învățătură, judecătorii pământului!

10. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați înaintea lui cu smerenie!

11. Luați învățătură, ca

nu cumva să se mânia Domnul și să răstăci de la calea cea dreaptă, căci curând se va aprinde mânia lui: Forice de toți cei ce nădăjduesc într'insul!

PSALMUL 3.

Al lui David.

3 1. Doamne, cât s'au înmulțit vrăjmașii mei! Mulți se seacă asupra mea!

2. Mulți zic despre sufletul meu: «Nu este pentru el mântuire la Dumnezeu!»

3. Iar tu, Doamne, ești sprijinitorul meu, slava mea și cea ce-mi înalță capul.

4. Cu glasul meu am strigat către Domnul și m'a auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. De aceea m'am culcat și am dormit, sculat-am, că Domnul este apărătorul meu.

6. Nu mă voi teme de miile de popoare care de pretutindenea mă impresară!

7. Scoală, Doamne, mântuește-mă, Dumnezeul meu! Că tu bați peste obraz pe vrăjmașii mei și zdrobești dinții celor răi.

8. Dela Domnul este mântuirea și peste poporul tău fie binecuvântarea ta!

PSALMUL 4.

Al lui David.

4 1. Când strig auzi-mă, Dumnezeul dreptății mele, cel ce m'ai scos din strâmtoare la loc larg, mi-
lostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea!

2. Fiii oamenilor, până când se va defăima slava mea? Până când veți iubi desertăciunea și veți căuta minciuna?

3. Să știți că Domnul și-a cunoscut pe sluga credincioasă și mă aude Domnul când strig către dânsul.

4. Să nu greșiți mândru-vă! Cugetați în inimile voastre, în așternuturile voastre și vă potoliți!

5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul!

6. Mulți ziceau: «Cine ne va da nouă cele de trebuință?» Dar s'a revărsat peste noi lumina feței tale, Doamne,

7. Și ai umplut de veselie inima mea, când aceora li s'a înmulțit grâul și vinul și untdelemnul.

8. De aceea mă voi culca și mă voi odihni în pace, că însuși tu, Doamne, m'ai întărit în nădejde.

PSALMUL 5.

Al lui David.

5 1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către tine îmi îndrept rugăciunea mea!

3. Doamne, dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea ta și voi aștepta,

4. Căci tu ești Dumnezeul, care nu voiește fărădelegea, lângă tine nu se va adăposti viclanul,

5. Nici călătorii de lege nu se vor sălăși în preajma ochilor tăi, căci tu urăști pe toți făcătorii de rele.

6. Pierde-vei pe toți cei ce spun minciună. Pe omul ucigaș și pe cel vânzător îl urăște Domnul,

7. Iar eu, după marea mila ta, voi intra în casa ta și în frica ta mă voi închina în sfântă biserică ta.

8. Povățuește-mă, Doamne, la dreptatea ta! Netezește calea ta înaintea mea, în necazul vrăjmașilor mei!

9. Că nu este adevăr în gura lor, limbile lor sunt lingșitoare, inima lor e capcană și gâtul lor mort-mânt descus.

10. Osândește-i, Dumnezeule, și răstoarnă gândurile lor! Pentru mulțimea răutăților leapădă-i, că s'au răzvrătit împotriva ta!

11. Atunci se vor veseli toți cei ce nădăjduesc în tine și în veac se vor bu-

cura, lăuda-se vor cu tine cel ce iubesc numele tău și te vei sălăși întru dânsii,

12. Că tu binecuvintezi pe cel drept, Doamne, și în loc de coif îl încununezi cu bunăvoința ta.

PSALMUL 6.

Al lui David.

6 1. Doamne, nu mă mustra în mânia ta, și în urgia ta nu mă certa!

2. Milăcește-mă, Doamne, că sunt neputincios! Doamne, vindecă-mă, că s'au adrumcinat oasele mele!

3. Sufletul mi-e turburat foarte, și tu, Doamne, până când vei zăbovi?

4. Intoarce-te, Doamne! Izbăvește sufletul meu și mă mântuește pentru mila ta!

5. Că în locașurile morții nimeni nu te pomenește și în iad cine te va lăuda?

6. Ostenit-am suspinând! În toate nopțile-mi spal patul și ud așternutul meu cu lacrimi.

7. Păienjenitu-mi s'a ochiul de intrare și prigonitorii mei m'au îmbătrânit.

8. Depărtați-vă dela mine, toți făcătorii de rele, că a auzit Domnul glasul plângerii mele!

9. Auzit-a Domnul ce-

10. Să se rușineze și să tremure toți vrăjmașii mei! Intoarce-se îndată și într-o clipă rușinați să fie!

Al lui David.

2. Ca nu cumva ca un leu să răpască sufletul meu, nofiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască!

4. De am plătit cu rău
celui ce mi-a dorit pacea
și de am jertfit pe cel ce
în zadar m'a pismuit;

6. Scoală Doamne, întru
mânia ta! Curmă năvala
vrăjmasilor mei!

8. Domnul are să judece popoarele. Judecă-mă.

Doamne, după dreptatea

9. Sfârșească-se răutatea
păcătoșilor și întărește pe
cel credincios, Dumnezeu
prea drept, cel ce cerci
inimile și răunchii!

10. Ajutorul meu este Dumnezeu cel ce mântuiește pe cei cu inimă dreaptă.

11. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător. Dumnezeu în toate zilele cheamă la îndreptare.

12. Dacă cineva nu se întoarce, el își ascute subia sa, își gătește arcuși-l încordează

13. Pune într'însul unel-
tele morții și repede în-
tr'însii săgeți ucigătoare.

14. Iată, necredinciosul ză-
misleşte nedreptatea, poar-
ă în sân răutatea şi naşte
nelegiuirea,

15. Sapă groapă și o a-lănțește și va cădea în groapa pe care o face.

16. Întoarce-se-va răuta-
ea lui la capul lui și pe
restetul lui se va cobori
edroptatea lui,

17. Iar eu voi lauda pe
Domnul pentru dreptatea
sa și voi cânta numele
Domnului Cel Preaînalt.

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeu
nostru, cât de minunat

2. Și strălucirea slavei tale se înalță mai presus de comuni-

3. Din gura copiilor și a pruncilor ce sug și se aduce laudă pentru în-

aduce laudă pentru înfruntarea vrăjmașilor tăi, ca să amuțească protivnicul și cel răzbuțător.

4. Când privești cerurile
— lucrul degetelor tale —
și luna și stelele, pe care
le-ai întemeiat tu,

5. Atunci îmi zice: Co
este omul, ca să-ți aduci
aminte de el și fiul omu-
lui, ca să-l cercetezi?!

6. Miezoratu-l-ai numai
cu puțin față de înșeri,
cu slavă și cu cinste l-ai
încununat

7. Și l-ai pus stăpân pe-
ste lucrurile mâinilor tale.
Toate le-ai supus sub pi-
edea ta.

8. Oile și boii, precum și toate fiarele câmpului, păsările cerului, peștii adân-

9. Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este

PSALMUL 2

Al lui David.

1. Slăvi-te-voi, Doamne, din toată inima mea, voi povesti toate faptele tale cele minunate!

2. Veseli-mă-voiu și mă
voiu bucura de tine, cân-
ta-voiu numele tău, Prea-
înalte!

3. Că vrăjmașii mei au
fost înfrânți, căzut-au și
au pierit înaintea feței
tale!

4. Căci ai șezut pe scaunul tău, dreptule Judecător, m'ai judecat și mi-ai

5. Certat-ai neamurile și cel necredincios a pierit, numele lui l-ai stins pe neam.

6. Vrajmaşului i-au lip-
sit de istov armele şi cetă-

7. Iar Domnul rămâne

7. Iar Domnul rămâne
în veac, gătit-a scaunul
său de judecată,
8. Căci el va judeca lu-
ea cu dreptate.

ea cu dreptate, el judecă
popoarele fără strâmbă-
te.

9. Domnul este limanul

10. În tina nădădugă

10. In tine nădăjduesc
i ce cunosc numele tău,
tu, Doamne, nu pără-
ști pe cei ce te caută pe

11. Cântați Domnului
lui ce locuiește în Sion!
stăți printre popoare

12. Că cel ce răzbună
angete vărsat își aduce a-

mințe, nu uită strigarea celor neajățiți.

13. Miluște-mă, Doamne! Vezi umilința ce-mi fac vrăjmașii mei și mă izbăvește din porțile morții!

14. Ca să vestesc toate laudele tale în porțile fiicei Sionului și să mă bucur de ajutorul tău.

15. Prăbușitu-s'au neamurile în groapa pe care au făcut-o și în fanful pus de ele s'a prins piciorul lor.

16. Căci Domnul s'arată și face dreptate și pe necredincios îl încercă în lucrul mâinilor lui.

17. Întoarce-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu.

18. Că cel neajătit nu va fi uitat pentru totdeauna, nici nădejdea celor amărâți nu va rămâne mercu deșartă.

19. Scoală, Doamne, să nu se mândrească omul, ci neamurile să se judece înaintea feței tale!

20. Trimite, Doamne, frică peste neamuri, ca să cunoască ele că sunt pieritoare!

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, pentru ce stai departe la vreme de nece?

22. Necredinciosul cu trufia urzărește pe cei neajățiți și aceștia se prind în mreșile urzite de el.

23. Căci păcătoșii se fă-

lește cu poftă sufletului său și jefuitorul se fericește pe sine și hulește pe Dumnezeu.

24. Păcătoșul în trufia lui nu ține seamă de nimica, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Căile lui sunt pururea spurcate, judecățile tale sunt departe de el și la toți vrăjmașii săi se uită cu dispreț.

26. Căci zice în inima sa: «Nu mă voi clăti! Din noam în neam niciun rău nu mi se va întâmpla!»

27. Gura lui e plină de blestem, de vicleșug și de minciună. Răutate și pierzanie e sub limba lui.

28. Stă ascuns după gard și surzună pe cel nevinovat la loc domnic. Ochii lui pândesc pe cel fără de ajutor.

29. Pândește din loc ascuns, ca leul din culcușul său, pândeste ca să apuce pe cel sărac, să-l apuce și să-l încerce în lațul său.

30. Se pleacă, se încovoaie și cei slabi cad în ghiarele lui tari.

31. Apoi zice în inima sa: «Uitat-a Dumnezeu! Intorsu-si-a fața și în veci nu va vedea».

32. Scoală, Doamne, Dumnezeul meu! Înaltă mâna ta! Nu uita mereu pe săracii tăi!

33. Pentru ce să hulească necredinciosul pe Dum-

nezeu! Pentru ce să zică el în inima sa, că tu nu vei răzbuna?

34. Tu însă vezi, căci privești la necaz și la durere, ca să răsplătești cu mâna ta.

35. Pe tine se bazează racul și orfanului tu-i ești sprijinitor.

36. Sdrobește brațul celui necredincios și răul! Stârpește-i nelegiuirea, ca să nu i se mai găsească nici urma.

37. Domnul este împărat în vecii vecilor! Să piară păgânii din pământul lui!

38. Auzi, Doamne, dovința smeriților și întărește inima lor! Pleacă urechea ta și fă dreptate orfanului și celui neajătit, ca omul cel de lut să nu mai împrăstie groază pe pământ!

PSALMUL 10.

Al lui David.

10 1. La Domnul mi-e nădejdea! Cum de ziceți sufletului meu: «Sboară ca o pasăre, la muni!»

2. Drept e, că necredinciosii și-au încordat areul, pus-au săgeata pe coardă, ca să tragă din întunec în cei nevinovați!

3. Dar când rănduielele sunt răsturnate, ce poate care să facă dreptul?

4. Este însă Domnul în biserică sa cea sfântă, este un Dumnezeu pe scaun în

cer, ochii lui spre cel obiduit privesc, genchele lui cercetează pe fiii oamenilor.

5. Domnul cercetează pe cel bun și pe cel rău, dar pe cel rău îl urăște sufletul său.

6. Arunca-va peste cei răi fulgere, pucioasă și foc, și vânt dogoritor va fi cupa soartei lor.

7. Căci Domnul este drept și iubește dreptatea și fața lui spre cel drept privește!

PSALMUL 11.

Al lui David.

11 1. Mântuiește-mă, Doamne, că s'au dus cei curioși, că s'a împuținat adevărul printre fiii omeneștii!

2. Fiecare spune minciuni aproapeliu său, fiecare cu buze violene grăiește din inimă prefăcută.

3. Stârpi-va Domnul buzele mincinoase, limba vicleană, cea trufașă.

4. Și pe cei ce zic: «Cu limba noastră vom birui! Buzelo noastre sunt la noi. Cine poate să ne stăpânească?»

5. «Pentru iserimile săracilor și sâspinul celor neajățiți, acum mă voi scula, zice Domnul, pune-voi la adăpost pe cel obiduit».

6. Și cuvintele Domnului sunt curate, ca ar-

gintul curățit de pământ, de șapte ori prin foc lămurit.

7. Și tu, Doamne, ți le vei ține și ne vei scăpa de neamul acesta, în veci.

8. Căci, când se ridică sus oamenii de nimica, ne trebuciei mișună pretutindenea.

PSALMUL 12.

Al lui David.

12. 1. Până când, Doamne, mă vei tot uita? Până când vei întoarce de la mine fața ta?

2. Până când voiu gră-nădi gânduri în sufletul meu și dureri în inima mea zina și noaptea?

3. Până când se va ridica vrăjmașul asupra mea?

4. Cântă și mă auzi, Doamne, Dumnezeu meu! Luminează-mi ochii, ca să nu adorm somnul morții!

5. Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Biruit-am!» Ca nu cumva clătina-mă, să se bucură prigonitorii mei!

6. Că în mila ta am nădăjduit și inima mea se bucură de ajutorul tău. Cântă-vou Domnului, celui ce mi-a făcut bine! Cântă-vou numele Domnului Celui Preaînalt!

PSALMUL 13.

Al lui David.

13. 1. Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este

Dumnezeu!» Stricatu-s'au oamenii și uriciuni au făcut; nu este între ei cine să facă bine, nu este nici-unul!

2. Domnul din cer privește peste fiii oamenilor, ca să vadă de este vreunul care înțelege, care caută pe Dumnezeu.

3. Dar iată toți s'au abătut, cu toții netrebuici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este nici-unul.

4. Nu se vor înțelepti oare cei nelegiuți, cei ce ca pe pâine mânducă poporul meu și nu chiană numele Domnului?

5. Atunci se vor umplea de groază, unde nu e groază, când se va arăta Domnul în neamul dreptilor.

6. Săracul nădăjduiește în Domnul și voi ați răs de nădejdea lui, zicând: Cine va da din Sion mântuire lui Israel?

7. Dar când va întorce Domnul pe pribegii poporului său, atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 14.

Al lui David.

14. 1. Doamne, cine va locui în locașul tău, sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană, face dreptate și gră-

iește adevărul în inima sa.

3. Cel ce n'a clevețit cu limba sa, rău aproapelui său n'a făcut și nu suferă să fie defăimat vecinul său.

4. Cel ce disprețuește pe hulitori și cinstește pe cei ce se tem de Domnul, iar când se jură vecinului său, chiar în pagubă să-i fie, nu-i pare rău.

5. Cel ce argintul său în damăță n'a dat și daruri ca să apese pe cel nevinovat n'a luat.

6. Cel ce se poartă așa în veci nu se va clăti!

PSALMUL 15.

Al lui David.

15. 1. Păzește-mă, Doamne, că la tine mi-e nădejdea.

2. Zis-am Domnului: Tu ești Dumnezeu meu, și bunătățile mele ție nu-ți trebuie.

3. Spre sfinții din pământul tău și spre cei cu-voioși ai tăi sboară dorirea mea.

4. Iată idoli s'au înmulțit și oamenii aleargă la alți dumnezei. Eu însă nu le voi aduce jertfă de sânge, nici nu voi pomeni numele lor cu buzele mele.

5. Domnul este partea mea de moștenire și pahașul meu. Tu, Doamne, păzești moștenirea mea.

6. Moștenirea mi-a căzut

la loc frumos, și moștenirea mea mi-e dragă.

7. De aceea voiu binecuvânta pe Domnul, povățuitorul meu! În aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea.

8. Puterea pun pe Domnul înaintea mea, că de este la dreapta mea, nu mă voiu clătina.

9. Pentru aceasta s'a bucurat inima mea și limba mea s'a veselit. Ba încă și trupul meu odihnește în nădejdea.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici voi da celui cuvios al tău să vadă putreziciunea.

11. Ci-mi vei arăta căile victii, umplea-mă-vei de veselie cu fața ta și la dreapta ta de frumuseți veșnice mă vei satura.

PSALMUL 16.

O rugăciune a lui David

16. 1. Auzi, Doamne, dreptatea mea! Ia aminte la strigarea mea! Asculă rugăciunea mea din buze nevinovate!

2. Să-mi iasă dreptatea dola fața ta! Ochiu tău să vadă nevinovăția mea!

3. De vei cerca inima mea, de o vei cerceta noaptea, cu foc de mă vei lămurii, nimic rău nu vei găsi, că ce enget, aceea spun buzele mele.

4. În lucrurile omenești,

după cuvântul gurii tale, m'am ferit de cărările împietitorilor.

5. Indreptat-am pașii mei pe cărările tale și picioarele mele nu au șovăit.

6. Strigat-am către tine, Dumnezeule, și m'ai auzit. Pleacă și acum urechea spre mine și ascultă cuvintele mele!

7. Arată mila ta cea minunată, cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în tine de cei ce stau împotriva dreptei tale!

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului și mă așezunde în umbra aripilor tale.

9. De necredincioșii care tabără asupra mea și de vrăjmașii sufletului meu care mă împresoară.

10. Învălitu-s'au ei în grăsimi și gura lor grăiește semeție.

11. La tot pasul mă împresoară, pusu-și-au ochii asupra mea, ca să mă doboare la pământ.

12. Gata sunt ca un leu ce umblă după pradă, ca un puț de leu ce pândeste din culcușul său.

13. Scală, Doamne, de fi întâmpină și doboară! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia ta!

14. Mântuiește-mă cu brațul tău de oameni, de oamenii lumii ce își iau partea în viață, căci s'au înmulțit din visteriile tale.

Copiii lor se îndospă și lasă prisoii fiilor lor.

15. Iar eu intru dreptate voi vedea fața ta, sătura-mă-voiu de slava ta, când mă voiu deștepta.

PSALMUL 17.

O cântare a lui David.

1. Iubite-voiu, Doamne, tăria mea! Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

2. El e Dumnezeul meu, stânca mea de scăpare și nădejdea mea.

3. El e scutul meu, puterea care mă mântuiește și adăpostitorul meu.

4. Căci când am strigat — fie Domnul lădat! — izbăvitu-m'a de vrăjmașii mei.

5. Legăturile morții mă înfășuraseră și eram potopit de sursoarele răutății.

6. Lanțurile iadului mă încătușaseră și eram prins în lanțurile morții.

7. Dar în necazul meu am chemat pe Domnul, strigat am înălțat către Dumnezeul meu.

8. Și el mi-a auzit glasul din biserică sa cea sfântă și strigarea mea a străbătut până la urechile lui.

9. Atunci s'a clătit și s'a cutremurat pământul și temelile munților s'au sdruncinat și s'au mișcat, că se mâniase Dumnezeu.

10. Fum ieșea din nările

lui, din gura lui ieșea foc mistuitor și cărbuni aprinși păneau.

11. Plecat-a cerurile și s'a coborât și sub picioarele lui era negură deasă.

12. Șezut-a pe heruvimi și a sburât, sburât-a pe aripile vântului.

13. Din întunecare și-a făcut cort și adăpost împrejur, cu ape întunecoase și cu nori negri s'a înfășurat.

14. De strălucirea ce mergea înaintea lui, se desfăceau norii, aruncând grindină și cărbuni de foc.

15. Tunst-a Domnul în ceruri, Cel Preaînalt făcu să răsună glasul său.

16. Slobozit-a săgețile sale și a împrăștiat pe vrăjmași, înnulțit-a fulgerele și i-a pus pe fugă.

17. De certarea ta, Doamne, de suflarea nărilor tale s'au arătat fundurile apelor și temelile lumii s'au desvolt.

18. De sus întinzându-și mâna, m'a apucat și m'a scos din apele cele adânci.

19. Izbăvitu-m'a de vrăjmașii mei cel tare, de dușmanii care erau mai tari decât mine.

20. Aceștia mă împresuraseră în zica necazului meu, dar Domnul mi-a venit în ajutor.

21. Și m'a scos la loc larg, mântuitu-m'a că m'a iubit.

22. Datu-mi-a Domnul după inima mea și după curăția mâinilor mele mi-a răsplătit.

23. Pentrucă am urmat căile Domnului și n'am fost necredincios înaintea Dumnezeului meu.

24. Toate poruncile lui le-am avut înaintea mea și dela legea lui nu m'am abătut.

25. Fără prihană am fost înaintea lui și m'am ferit de a păcătu.

26. De aceea plătitu-mi-a Domnul după nevinovăția mea și după curăția mâinilor mele pe care a văzut-o.

27. Căci tu, Doamne, cu omul credincios ești milostiv și cu cel drept te porți după dreptatea lui.

28. Cu cel curvios ești curvios și cu cel îndărătnic te porți după îndărătnicia lui.

29. Tu mântuiești pe poporul cel smerit și ochii cei mândri smerești.

30. Tu, Doamne, aprinzi făclia mea, Dumnezeul meu, tu luminează întunerecul meu!

31. Cu tine voiu birui ostiri, cu Dumnezeul meu voiu dobori ziduri.

32. Căile lui Dumnezeu sunt neprihănite, curat e cuvântul Domnului.

33. Scut este el pentru toți cei ce nădăjduiesc întru însul.

34. Că cine este Dum-

nezeu afară de Domnul? Și cine este apărător afară de Dumnezeu nostru?

35. El este Dumnezeu cel ce mă învinge cu putere și face calea mea desăvârșită.

36. El mă picioarelor mele sprinteneala cerbului și pe înălțimi mă așează.

37. El deprinde mâinile mele la războiu și brațele mele să întindă areul de armă.

38. Tu mă umbrești cu sentul tău, cu dreapta ta mă sprijinești și mă înalți cu bunătatea ta.

39. Tu mă răzgești sub mine pașii mei și faci să nu șovăiesc picioarele mele.

40. Urmări-voiu pe vrăjmașii mei și-i voi pierde, și, până nu-i stăpesc, nu mă voi întoarce.

41. Lovi-voiu și nu se vor putea ține, ci vor cădea sub picioarele mele.

42. Tu mă înalți cu putere pentru războiu și cad cei ce se sculasă asupra mea.

43. Pe protivnicii mei tu îi pui pe fugă, tu stăpânești pe cei ce mă urăsc.

44. Accia strigă, dar nu-și găsește mântuitor, pe Domnul îl roagă, dar nu-l aude.

45. Spulberă-voiu ca praful în fața vântului! Ca tina de pe uliți fi voi calea!

46. Tu m'ai izbăvit de răvrătirea poporului și în

fruntea națiunilor m'ai pus.

47. Popor necunoscut îmi slujește și numai cât aude mi se supune.

48. Fiii celor de alt neam se plâng înaintea mea, fiii celor de alt neam tremură între zidurile lor.

49. Vin este Domnul și binecuvântat este apărătorul meu! Lăudat fie Dumnezeu, mântuitorul meu.

50. Dumnezeu este cel ce mă răzună, care supune popoarele sub mine și mă izbăvește de vrăjmașii mei.

51. Doamne, tu m'ai înălțat peste vrăjmașii mei și de omul nedrept tu m'ai izbăvit.

52. De aceea te voi lauda printre neamuri și voi da slavă numelui tău, Doamne.

53. Cel ce mântuiești în chip minunat pe rege și faci mișcă cu David, unsul tău și cu urmașii lui până în veci.

PSALMUL 18.

Al lui David.

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și lucrarea mâinilor lui o vestește țara.

2. Zina spune slava lui albei zile și noptea o vestește nopții următoare.

3. Nu este neam, nici nație, care să nu audă glasul lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii răsună cuvintele lor.

5. Acolo a făcut Dumnezeu sălaş soarelui. Acesta iose ca un mire din cămara sa și ca un uriaș vesel cutreieră cerul.

6. De la o margine a cerului pornește și intră la cealaltă margine a cerului și nimeni nu se poate ascunde de căldura lui.

7. Legea Domnului e desăvârșită, ea întărește sufletele, învățătura Domnului e adevărată, ea înțelepțește pe cei neștiutori.

8. Rânduiele Domnului sunt drepte, ele veselose inima, poruncile Domnului sunt strălucite, ele luminează ochii.

9. Temerea de Domnul e sfântă, ea rămâne în veacul veacului, judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt deopotrivă drepte.

10. Mai dorite sunt decât aurul și pietrele scumpe și mai dulci decât mierea și fagurul.

11. De aceea le păzește robul tău, că în paza lor este multă răsplătire.

12. Greșalele cine și le cunoaște care? Curățește-mă, Doamne, de greșalele din neștiință.

13. Și de cugete urite păzește pe robul tău, ca să nu mă stăpânească.

14. Atunci fără prihană voiu fi și voiu scăpa de păcat mare.

15. Doamne, scăparea mea și izbăvitorul meu, primește să fie înaintea ta cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele plăcute să fie înaintea ta!

PSALMUL 19.

Al lui David.

1. Să te audă Domnul la vreme de neceaz și numele Dumnezeu-lui lui Iacov să te aperi!

2. Să-ți trimită ajutor din locașul său cel sfânt și din Sion să te sprijinească!

3. Să-și aducă aminte de toate jertfele tale și arderea de tot a ta să-i fie bine primită!

4. Să-ți dea Domnul după dorirea inimii tale și toate dorințele tale să le împlinească!

5. Bucura-te vom de mântuirea ta și în numele Domnului Dumnezeu-lui nostru ne vom ridica steagul, când va împlini Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că va mântui Domnul pe anul său și din cerul cel sfânt al său îi va veni în ajutor cu puterea cea veștită a dreptei sale.

7. Unii se laudă cu căruțele, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele

Domnului Dumnezeuului nostru.

8. Aceia s'au împiedecat și au căzut, iar noi stăm și ne ținem pe picioarele noastre.

9. Doamne, mântuiește pe regele și ne auzi pe noi ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20.

Al lui David.

20 1. De puterea ta, Doamne, se bucură regele și ajutorul tău îl umple de veselie.

2. Că i-ai împlinit dorința inimii lui și de cererea buzelor lui nu l-ai lipsit.

3. Întâmpinatu-l-ai cu binecuvântări de bunătăți și cunună de pietre scumpe ai pus pe capul lui.

4. Vieață a cerut dela tine și i-ai dat, datu-i-ai zile multe până în vocea veacului.

5. Mulțumită ajutorului tău, slava lui e mare, că l-ai acoperit cu cinste și cu strălucire.

6. Încărcatu-l-ai cu binecuvântări pentru totdeauna și cu zămbetul feței tale l-ai umplut de bucurie.

7. De aceea regele nădăjduiește în Domnul și din mila Celui Preaînalt nu se va clăti.

8. Mâna ta va găsi pe toți vrăjmașii tăi și drea-

pta ta va ajunge pe toți cei ce te urăsc.

9. În ziua arătării tale, vei fi pentru ei ca un cup-tor de foc.

10. Pierde-i-vei, Doamne, în mânia ta și focul îi va mistui.

11. Stărpi-voi sămânța lor de pe pământ și neamul lor dintre fiii oamenilor.

12. Că planuri rele au amestecat asupra ta, urzit-au sfaturi violente și nu vor izbui.

13. Că i-vei face țintă pentru săgețile tale și cu arcuți tău vei trage în fața lor.

14. Înaltă-te, Doamne, cu puterea ta. Cânta-vom și vom lăuda tăria ta!

PSALMUL 21.

Al lui David.

21 1. Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu! Pentru ce m'ai părăsit, pentru ce te-ai depărtat fără să-mi asculți graiurile și fără să-mi ajuți?

2. Dumnezeuul meu, ziua am strigat și nu m'ai auzit, strigat-am și noaptea și nu m'am liniștit!

3. Dar tu sfânt ești și locuiești în lauda lui Israel.

4. În tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit.

5. Către tine au strigat și s'au mântuit, nă-

dăjduit-au în tine și n'au fost rușinați.

6. Eu însă nu sunt om, ci vierme, ocara oamenilor și batjocura poporului.

7. Toți câți mă văd, mă batjocoresc, strâmbă din buze și dau din cap, zicând:

8. «Acesta nădăjduia în Domnul; să-l izbăvească și să-l mântuiască, de este plăcutul lui!»

9. Dar tu m'ai scos din pântecul maicii mele, dela sânul maicii mele tu mi-ai sădit nădejdea în inimă.

10. Dela naștere sunt pus sub paza ta, tu ești Dumnezeuul meu dela sânul maicii mele.

11. De aceea nu te depărta de mine, că neazul este aproape și n'are cine să-mi ajute!

12. Tauri mulți m'au impresurat, impresuratu-m'au grașii Vasanului.

13. Deschisu-și-au asupra mea gura lor, ca leul ce umblă după pradă și muște.

14. Și eu m'am vărsat ca apă și toate oasele mele mi s'au desființat.

15. Inima mea s'a făcut ca coara și se topecă în mine măruntaiele mele.

16. Uscatu-mi-s'a vlagă ca un ciob de lut și limba mi s'a lipit de cerul gurii, coboritu-m'ai în pulberea morții.

17. Căci m'au înconjurat

căini mulți, o haită de nelegiuiți m'a impresurat

18. Și au străpuns mâinile și picioarele mele.

19. Toate oasele mi se puteau număra, iar ei se uitați și făceau din mine priveghiște.

20. Împărțit-au hainele mele între ei și pentru că-mașă mea au aruncat sorți.

21. Dar tu, Doamne, nu te depărta! Tăria mea, vino în ajutorul meu.

22. Izbăvește de sabie viața mea! Scapă bietul meu suflet din ghiaara căinilor!

23. Scoate-mă din gura leului și din coarnele taurilor izbăvește-mă!

24. Și voi vesti numele tău fraților mei, în adunarea lor te voi lăuda, zicând:

25. Cei ce vă temeți de Domnul, cântați laudele lui, vestiți slava lui, toți cei din neamul lui Iacov!

26. Temeți-vă de dănușul, toată seminția lui Israel!

27. Căci n'a nescotit, nici n'a trecut cu vederea ruga săracului, nu și-a în-tors dela el fața, ci l-a auzit când l-a chemat.

28. Tu ești lauda mea. În adunarea mare te voi lăuda, făgăduințele mele voi împlini înaintea celor ce se tem de tine.

29. Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda

19. Păzește sufletul meu și mă mântuește, ca să nu fiu rușinat, că am nădăjdut în tine!

20. Să mă păzească nevinovăția și dreptatea, căci întru tine am nădăjdut pururea!

21. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui!

PSALMUL 25.

Al lui David.

25 1. Judecă-mă, Doamne, că în nevinovăția mea am umblat! În Domnul am nădăjdut și nu mă voiu elăti!

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă! Inflăcărează inima mea și toate cele dinăuntrul meu!

3. Că mila ta e înaintea ochilor mei și adevărul tău mă povățuește.

4. Cu oamenii mincinoși n'am șezut și cu cei violenți nu mă voiu întovărăși.

5. Adunarea celor violenți am urit-o și cu cei necredincioși nu mă voiu uni.

6. Spăla-voi în nevinovățiile mâinile mele și mă voiu apropia de jertfelnicul tău, Doamne.

7. Ca să trâmbitez laudele tale și să vestesc toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am casa unde locuiești tu și locul unde sălășluiește slava ta.

9. Să nu pierzi sufletul meu cu al necredincioșilor, nici viața mea cu a celor dornici de sânge.

10. În ale căror mâini sunt nelegiuiri și dreapta cărora e plină de mită!

11. Eu însă în nevinovăția mea am umblat. Ai milă de mine și mă miluește!

12. Că piciorul meu pășeste pe calea dreaptă și în adunări te voi binecuvânta, Doamne!

PSALMUL 26.

Al lui David.

26 1. Domnul este luminarea mea și mântuitorul meu, de cine mă voiu teme?

2. Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșa?

3. De vor veni asupra mea făcătorii de rele, protivnicii și dușmanii mei, să mănânce cărnurile mele, singuri se vor împiedeca și vor cădea!

4. Ogișe de se va ridica asupra mea, inima mea nu se va înfricoșa.

5. Chiar războiu de se va stârni, eu tot voi nădăjdui.

6. Una am cerut dela Domnul, aceea o nădăjduesc: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele.

7. Ca să văd slava Dom-

nului și să cercetez biserica lui cea sfântă;

8. Căci la vreme de necaz mă va adăposti în cortul său, în locul cel tainic al locașului său mă va dosi și pe stâncă mă va înălța.

9. Înălța-mi-voi atunci capul peste vrăjmașii dimprejur și în glas de trâmbiță voi jertfi în locașul lui. Cânta-voi atunci și voi slăvi pe Domnul.

10. Auzi-mi, Doamne, glasul cu care strig către tine, ai milă de mine și mă ascultă!

11. Inima mea tui zice din partea ta: «Cântă fața mea!» Fața ta, Doamne, voi căuta.

12. Să nu-ți întorci fața dela mine, nici să nu lepezi în mânie pe robul tău!

13. Ajutorul meu ești, nu mă părăsi! Nu mă lăsa, Dumnezeule, mântuitorul meu!

14. Când tatăl meu și maica mea m'au părăsit, atunci Domnul m'a primit.

15. Învață-mă, Doamne, căile tale și mă povățuește pe cărările dreptății, pentru rușinarea vrăjmașilor mei.

16. Nu mă lăsa în voia celor răi, că s'au sculat martori mincinoși, care suflă asupra mea răutate.

17. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor răi și-mi zic:

18. Așteaptă ajutor dela

Domnul și fii tarei! Îmbărbăteze-se inima ta și nădăjduiește în Domnul.

PSALMUL 27.

Al lui David.

27 1. Către tine, Doamne, am strigat: Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns! Ca nu cumva tăcând tu, să mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

2. Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele, când strig către tine și când ridic mâinile mele către biserică ta cea sfântă!

3. Cu cei necredincioși să nu mă socotești, nici să nu mă pierzi cu cei ce fac strâmbătate.

4. Care cu gura grăiesc pace aproapei lor, iar în inima lor au răutate.

5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după izvo-dirile lor cele violente!

6. După lucrul mâinilor lor, dă-le plata ce li se cuvine!

7. Pentrucă n'au luat aminte la lucrările Domnului, nici la faptele cele minunate ale mâinilor lui.

8. De aceea și ei îi va doborî la pământ și nicio-dată n-ii va mai scula.

9. Binecuvântat să fie Domnul, că a ascultat glasul rugăciunii mele!

10. Domnul este tăria și seutul meu, în el a nădăj-

duit inima mea și m'a ajutat. Săltăta inima mea și cu cântări de laudă îl preamăresc.

11. Domnul este tăria poporului său și cetate de scăpare pentru unsul său.

12. Mântuiește, Doamne, poporul tău și binecuvintează moștenirea ta! Paște-o și o sprijinește în veac și în veacul veacului!

PSALMUL 28.

Al lui David.

28 1. Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu, dați Domnului slavă și cinste!

2. Dați slavă numelui său! Închinați-vă înaintea Domnului, în biserică cea sfântă a lui!

3. Glasul Domnului răsună peste ape, Dumnezeu slavei tună, tună Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului e puternic! Glasul Domnului e plin de măreție!

5. Glasul Domnului sfărâmă cedrii. Sfărâmă Domnul cedrii Libanului!

6. Și-i face să sară ca vițelii. Libanul și Ermonul sar ca pui de gazelă.

7. Glasul Domnului aruncă pară de foc.

8. Glasul Domnului, sgu-due pustiu! Domnul sgu-due pustiu! Cădeș.

9. Glasul Domnului desleagă pânțele cerboacelor, glasul Domnului des-

poaie cedrii și în biserică lui toate strigă: Slavă!

10. Domnul a împărțit peste potop. Împărțiți-vă Domnul în veac pe tronul său.

11. Domnul dă tărie poporului său. Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace.

PSALMUL 29.

Al lui David.

29 1. Înălța-te, voi, Doamne, că m'ai ridicat dela pământ și n'ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.

2. Doamne, Dumnezeu meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Scos-ai din iad sufletul meu, Doamne și mi-ai dat să trăiesc departe de cei ce se coboară în groapă.

4. Lăudați pe Domnul toți curioșii lui! Slăviți cu laude sfîntenia lui!

5. Căci de o clipă e mânia lui, iar bunăvoința lui e pe vîine, seara vine cu lacrimi, iar dimineața e bucurie.

6. În fericirea mea ziceam: «În veac nu mă voi clăti, că prin bunăvoința ta ai întărit muntele meu».

7. Dar țî-ai ascuns fața ta și m'am turburat.

8. Atunci am strigat că-

tre tine, Doamne și m'am rugat Domnului meu:

9. «Ce folos ai să versî sângele meu, sau să mă cobori în mormânt! Tărîna, poate ea oare să te laude, sau poate să vestească adevărul tău?»

10. Auzi-mă, Doamne, și mă miluiește! Doamne vino în ajutorul meu!»

11. Atunci ai prefîcînt plînsul meu în bucurie, lăut-ai sacul de pe mine și m'ai înscut cu veselie.

12. De aceea te va lauda, sufletul meu și nu va tăcea pururea. Pururea te voi lauda, Doamne, Dumnezeu meu!

PSALMUL 30.

Al lui David.

30 1. La tine, Doamne, m-am nădejdea, să nu fiu rușinat în veac! Izbăvește-mă după dreptatea ta!

2. Placă urechii tale spre mine și vino de grab în ajutorul meu! Fi, pentru mine stîncă de apărare și cetate de scăpare, ca să mă mîntuiesc!

3. Că tu ești puterea mea și scăparca mea, povățuiește-mă și mă îndreaptă, pentru numele tău cel sfînt.

4. Scoate-mă din cursa ce pe ascuns mi s'a întins, că tu ești tăria mea.

5. În mâinile tale încre-

dințez dușul meu, tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeu adevărului!

6. Urit-am pe cei ce se lipesc de idoli cei deșertați, iar eu în Domnul Dumnezeu meu am nădăjduit.

7. Bucuratu-m'am și m'am veselit de mila ta, că ai căutat la înfrîntarea mea și neezul sufletului meu l'ai cunoscut.

8. Și nu m'ai lăsat pe mîna vrăjmașilor mei, ci ai scos picioarele mele la loc larg.

9. Miluiește-mă, Doamne, că sunt strîmătorat! Înfrîntarea mi-a secătuit ochii, ba încă și sufletul și inima.

10. Vieța mi se stînge în durci și anii mei în suspinuri se scurg, slăbita de sărăcie puterea mea și casele mi s'au uscat.

11. Din pricina vrăjmașilor mei, ajuns-am ocară pentru toți vecinii și groază pentru cunoscuții mei.

12. Cei ce mă văd pe uliță fug, uitat sunt ca un mort de orice inimă, că am ajuns ca un ciob lepădat.

13. Auzit-am ocările multora și groaza mă cuprinde, când se adună accia laolaltă și se sfîtuiesc să-mi răpească sufletul.

14. Dar în tine, Doamne, mă încred și zic: Tu ești Dumnezeu! meu.

15. În mâinile tale sunt sorții mei, izbăvește-mă de

vrăjmașii mei și de toți cei ce mă prigonesc!

16. Arată robului tău mila ta și mă mântuiește cu mila ta!

17. Doamne, să nu firușinat eu, cel ce te chem pe tine, ci necredincioșii să fie rușinați și să amuțescă în locașurile morților!

18. Mute să fie buzele cele violente, care grăiesc împotriva dreptului rele și sunt pline de trufie și dispreț.

19. Cât de mare e mulțimea bunăților tale, Doamne, pe care le păstrezi celor ce se tem de tine și le-ai gătit celor ce nădădușese în tine, înaintea feței fiilor omenești.

20. Că-i ocrotești, sub adăpostul feții tale, de unclirile celor necredincioși și-i păzești în cortul tău de limbile cleveitoare.

21. Binecuvântat fie Domnul, că mi-a arătat mila sa, ca o cetate minunat întărită.

22. Zis-am în vremea necazului meu: «Lepădat sunt, Doamne, dela ochii tăi».

23. Dar tu ai ascultat glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

24. Iubiți pe Domnul, toți cei curioși ai lui, că Domnul păzește pe toți cei credincioși și celor mândri le plătește cu vârf.

25. Fiți tari, cei ce nă-

dăjdâniți în Domnul și să se îmbărbăteze inimile voastre!

PSALMUL 31.

Al lui David.

31 1. Ferice de acela, căruia i s'au lăsat fără-de-legile și ale căruia păcate i s'au acoperit!

2. Ferice de omul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul și în sufletul căruia nu se află viclesug!

3. Cât am păstrat tăcerea, mi se mistuiau oasele și suspinele nu-mi mai conțineau.

4. Căci ziua și noaptea mă apăsa mâna ta și seca vîgla mea ca de arșița verii.

5. Mi-am mărturisit însă păcatul și greșeala mea n'am ascuns-o.

6. Zis-am: «Mărturisii-vou Domnului fără-de-legea mea!» Și îndată ai ridicat pedepșa păcatului meu.

7. De aceea toată sluga credincioasă să se roage fie la vreme cuvenită și chiar potop de s'ar stărni, pe acela nu l-ar potopi.

8. Tu ești limanul meu și tu mă izbăvești la vreme de neceaz, tu faci să-mi răsună împrejur cântări de mântuire și-mi zici:

9. «Întelepti-te-vou și-ți vou arăta calea pe care trebuie să mergi, sfătuito-

rul tău vou fi și ochiul meu va fi asupra ta».

10. Nu fii fără de min-te, cum e calul și cățarul, pe care-l silești la supunere cu frâu și cu zăbala.

11. Multe sunt bătăile, care ajung pe păcătos, iar pe cel ce se teme de Domnul, mila îl va întâmpina.

12. Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor! Secateți strigăte de bucurie toți cei drepti la inimă!

PSALMUL 32.

Al lui David. La Ezeri fără titlu.

32 1. Bucurați-vă, dreptilor, de Domnul! Celor drepti se cuvine să laude.

2. Lăudați pe Domnul cu alină! Lăudați-l în psaltire cu zece strune!

3. Cântați-i cântare nouă! Cântați-i frumos cu strigăte de bucurie!

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui vrednice de credință!

5. Domnul iubește îndacata și dreptatea și de mila Domnului e plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului s'au întemeiat cerurile, și cu duhul gurii lui toate ostirile lor.

7. Strâns-a grămadă napele mării și adâncurile le-a pus în vistierile sale.

8. Să se teamă de Dom-

nul tot pământul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea lui!

9. Căci el a zis și s'au făcut, el a poruncit și s'au zidit.

10. Domnul schimbă gândurile neamurilor, el risipește sfaturile popoarelor și planurile boierilor le răstoarnă.

11. Iar planurile Domnului rămân în veac și gândurile inimii lui dăinuiesc din neam în neam.

12. Ferice de neamul care are Dumnezeu pe Domnul și de poporul pe care l-a ales el de moștenire!

13. Din ceruri privește Domnul și vede pe toți fiii oamenilor.

14. Din locașul său privește Domnul peste toți locuitorii pământului.

15. El a făcut inimile tuturor și pătrunde toate faptele lor.

16. Nu se mântuiește un rege prin ostirea lui cea multă, nici viteazul prin mulțimea puterii lui.

17. Înceală-se cel ce se bizne în puterea calului, căci multa lui putere nu-l poate mântui.

18. Iată ochii Domnului sunt spre cei ce se tem de dănsul și spre cei ce nădăjduesc în bunăstarea lui.

19. Ca să le mântuiască sufletele de moarte și să-i hrănească la vreme de foameta.

30. Sufletul nostru nădăjduște în Domnul, el este scutul și ajutorul nostru.

31. Veseli-se-va inima noastră de dănsul și în numele cel sfânt al lui vom nădăjdui.

32. Fie, Doamne, mila ta spre noi, cum am nădăjduit și noi întru tine!

PSALMUL 33.

Al lui David.

33 1. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, lauda lui va fi pururea în gura mea.

2. Cu Domnul se va lăuda sufletul meu, audă cei blânzi și să se veselească!

3. Slăviți pe Domnul cu mine și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul și m'a auzit și din toate necazurile m'a izbăvit.

5. Apropiati-vă de el și vă veți lumina și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Vreun necăjit de-l strigă, îl aude Domnul și-l mântuiește din toate necazurile lui.

7. Ingerul Domnului străjuește împrejurul celor ce se tem de dănsul și din toate necazurile lor îi scapă.

8. Gustați și vedeți că bun este Domnul! Ferice de omul care nădăjduiește într'insul!

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nimic nu lipsește celor ce se tem de dănsul.

10. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de niciun bine.

11. Veniți, filor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța.

12. De vrea omul să trăiască și să vadă zile bune, să-și oprească limba dela rău și buzele sale dela minciună.

14. Să se ferească de rău și să facă bine, să caute pacea și s'o urmeze.

15. Ochii Domnului caută spre cei dreپți și urechile lui iau aminte la ruga lor.

16. Iar fața Domnului e împotriva celor răi, ca să șteargă pomenirea lor de pe pământ.

17. Când strigă dreptii, Domnul îi aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.

18. Aproape este Domnul de cei cu inima smerită și celor cu duhul umilit le ajută.

19. Multe sunt necazurile dreptilor și din toate îi va izbăvi Domnul.

20. Păzește Domnul toate casele lor, niciunul dintr'însele nu se va sdrobi.

21. Pe cel rău răutatea-l ucide și cei ce urăsc pe dreptul vor greși.

22. Mântui-vă Domnul

sufletele robilor săi și nimica din cei ce nădăjduiesc în el nu va pieri.

PSALMUL 34.

Al lui David.

34 1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac strâmbătate și războiu celor ce se războiesc cu mine!

2. Apucă sabia și scutul și te scoală în apărarea mea!

3. Intinde-ți sabia și taie calea celor ce mă prigonesc! Zi sufletului meu: «Eu sunt mântuirea ta!»

4. Rușinați și înfrânți să fie cei ce urmăresc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc mie rău, rușinați să fie și puși pe fugă!

5. Să fie ca pleava lăsată de vânt și ingerul Domnului să-i vâneze!

6. Intuneceată și lungească să fie calea lor și ingerul Domnului să-i urmărească!

7. Că fără pricină mi-au întins mie cursă și groapă au săpat, ca să mă piardă.

8. Fără de veste să vie pieirea peste dănsii! Lațul ce mi-au întins, să-i prindă! În acela să cadă și să piară!

9. Bucura-se-va atunci sufletul meu de Domnul și se va veseli de mântuirea lui.

10. Toate casele mele vor zice: Doamne, cine este ca tine, cel ce izbăvești pe

cel slab din mâna celui mai tare decât el și pe cel sărac și necăjit de cel ce îl jefuește!

11. Sculatu-s'au asupra mea mărturii nedrepte și de cele ce nu știu mă învinuesc.

12. Imi plătesc eu rău pentru bine, eu pribegie plătesc sufletului meu.

13. Iară eu, când zăceau ei, eu sac m'am îmbrăcat, mi-am smerit sufletul cu post și m'am rugat în inima mea.

14. Ca unui prieten, ca unui frate, așa le-am făcut eu bine. Ca și cum aş fi jelt pe mama, așa umblam cu capul plecat.

15. Iară când m'am poticnit, ei s'au bucurat și s'au adunat, adunatu-s'au să mă lădască și nu știu pentru ce mă clevesc mereu.

16. Cu păcătoșii și cu trântorii scrășnesc din dinți asupra mea.

17. Până când, Doamne, îi voi răbda? Doamne, păzește sufletul meu de răutatea lor! Păzește de lei viața mea!

18. Și te voi slăvi în adunare mare, în popor mult te voi lăuda.

19. Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei cel răi, cel ce mă urăsc pe nedrept să nu facă semne cu ochii.

20. Căci ei nu grăiesc de

pace, ei răutăți plănuiesc în inima lor.

21. Larg își deschid gura asupra mea și zic: Bine, lasă că vom vedea!

22. Vezi-i și tu, Doamne, și nu-i răbdă! Doamne, nu te depărta de mine!

23. Scoală, Doamne, în apărarea mea! Ridică-te, Dumnezeule meu, în sprijinul dreptății mele!

24. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea ta! Dumnezeule meu, să nu izbutescă vrăjmașii mei asupra mea.

25. Nici să zică în inima lor: «Înghițitu-l-am! S'a făcut după dorința noastră!»

26. De rușine și de ocară să fie acoperiți toți cei ce se bucură de neceazul meu! Toți, cei ce se ridică împotriva mea, să se îmbrace cu rușine și cu ocară!

27. Iar cei ce-mi volesc binele, să se bucore și să se veselească și necontenti să zică: Slavă lui Dumnezeu, celui ce dăruiește pace robului său.

28. Atunci limba mea va vesti dreptatea ta și toată ziua va cânta lauda ta.

PSALMUL 35.

Al lui David.

35 1. Necredința necredinciosului spune inimii mele, că nu este în-

trînsul frica de Dumnezeu.

2. El singur se amăgește în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fără-de-legea și ar fi urînd-o.

3. Cuvintele gurii lui sunt neadăvăr și vicleșug, căci nu mai înțelege să facă bine.

4. În patul său se gândeste la rele, umblă numai pe căi strâmbe și de rău nu se desgustează.

5. Doamne, adevărul tău e până la nori și mila ta până la ceruri este.

6. Dreptatea ta e ca munșii cei mai înalți și judecățile tale sunt ca adăncul cel mai mare. Pe oameni și pe animale tu îi ții, Doamne!

7. O, Dumnezeule, cât de mare e bunătatea ta! În umbra aripilor tale se adăpostesc fiul oamenilor.

8. Din belșugul casei tale se hrănesc și îi adăpi din râurile bunătăților tale.

9. Că la tine este izvorul vieții, intră lumina ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunosc pe tine și dreptatea ta dă-o celor drepti la inimă!

11. Să nu mă lovească piciorul celui mândru, nici mâna păcătosului să nu mă atingă!

12. Ci să cadă cei ce fac fără-de-legă, prăbușească-se și să nu se mai scoale.

PSALMUL 36.

Al lui David.

36 1. Nu râvni la cei ce fac rău și nu urma celor nelegiuiți!

2. Căci curând se vor cașca iarba și ca o buruiănă se vor vesteji.

3. Nădăjduiește în Domnul și fă bine! Păzește adevărul cât trăiești pe pământ!

4. Caută fericirea ta la Domnul și el va împlini dorințele inimii tale.

5. Încredintează Domnului căile tale! Nădăjduiește în el și el te va călăuzi.

6. Face-va să lucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele la amiază.

7. Supune-te Domnului și nădăjduiește în el! Nu râvni la cei ce izbutesc în toate, la omul plin de vicleșug.

8. Părăsește mânia și le să iușime! Nu râvni să faci rău!

9. Căci păcătoșii vor fi stărpiți de tot, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor moșteni pământul.

10. Încă puțin și necredinciosul nu va mai fi, căuta-vei locul lui și nu-l vei găsi.

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta de binefacerile păcii.

12. Necredinciosul unel-

teste rele asupra dreptului și scrâșnește cu dinții împotriva lui.

13. Dar Domnul își râde de dânsul, căci vede că-i vine vremea.

14. Scosu-și-au necredincioșii sabia și și-au încordat areul, ca să doboare pe cei săraci și umiliți și să junghe pe cei drepti la inimă.

15. Dar sabia lor va intra în inima lor și areul lor se va sfărâma.

16. Mai bun e pușinul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Căci brațul păcătoșilor se va zdrobi, iar pe drepti îi întărește Domnul.

18. Cunoaște Domnul zilele celor fără prihană și moștenirea lor va fi veșnică.

19. La vreme de necaz nu vor fi rușinați și sătui vor fi la vreme de foamete.

20. Iar nelegiuiții vor pieri, vrăjmașii Domnului se vor topi ca grăsimea mielilor, ca fumul vor pieri.

21. Cel rău ia împrumut și nu mai întoarce, iar dreptul se îndură și dă în dar.

22. Căci cei binecuvântați de Domnul vor moșteni pământul, iar cei blestemați de el vor pieri.

23. Domnul îndreptează pașii omului drept și ca-

lea aceluia e plăcută înaintea lui.

24. De se va potieni, nu va cădea, căci Domnul va sprijini brațul lui.

25. Tânăr am fost și lată am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel drept părăsit, nici urmașii lui corgind pâina.

26. Dreptul toată ziua miluește și dă și urmașii lui sunt în binecuvântare.

27. Ferește-te de rău și fă bine și vei trăi în veacul veacului.

28. Că Domnul iubeste dreptatea și nu părăsește pe cei ce sunt credincioși. Aceștia în veac vor fi păziți, iar sămânța necredincioșiei va pieri.

29. Dreptii vor moșteni pământul și-l vor locui în veacul veacului.

30. Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate.

31. Legea Dumnezeului său e în inima lui și pașii lui nu vor șovăi.

32. Nelegiuitul pândeste pe cel drept și caută ca să-l omoreze.

33. Dar Domnul nu-l va lăsa în mâinile lui, nici nu va îngădui osândirea lui la judecată.

34. Nădăduște în Domnul și păzește căile lui, că el te va înălța să moștenești pământul și pieirea păcătoșilor vei vedea.

35. Văzut-am pe cel ne-

credincios în toată puterea lui, întinzându-se ca un arbore falos,

36. Dar când am trecut, iată nu mai era. Căutat-am și n'am mai găsit nici locul lui.

37. Caută la omul fără prihană și în seama la cel drept, că viitorul lor e pacea.

38. Iar cei răi toți se vor stărpi, pieirea este viitorul nelegiuților.

39. Mântuirea dreptilor vine dela Domnul, el e scăparea lor la vreme de ne-caz.

40. Domnul le ajută și-i izbăvește, el îi scapă de cei răi și-i mântuiește, pentru că au nădăduit într'insul.

PSALMUL 37.

Al lui David.

37 1. Doamne, nu mă muștra în mânia ta și în urgia ta nu mă certa!

2. Că săgețile tale s'au infipt în mine și mâna ta apasă asupra mea.

3. Din pricina mâniei tale nu e sănătate în trupul meu, nu e pace în casele mele din pricina păcatelor mele.

4. Căci răutățile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apasă asupra mea.

5. Puroiu ce miroase greu curge din rănilor tru-

pului meu, din pricina ne-buniei mele.

6. Gârbovit-m'am și m'am istovit peste măsură, toată ziua umblu apăsător de întristare.

7. Că șalele mele sunt pline de arsori și nimica sănătos nu e în trupul meu.

8. Săbit sunt și istovit peste măsură și răcnesc de durerea inimii mele.

9. Înaintea ta sunt, Doamne, toate dorințele mele și suspinele mele nu sunt ascunse de tine.

10. Inima-mi se sbate tare și m'am părăsit puterile mele și lumina ochilor mei — nici aceasta n'o mai am.

11. Prietenii și cunoștinții mei s'au depărtat din pricina ranelor mele și cei mai de aproape ai mei de parte au stătut.

12. Iar cei ce caută sufletul meu întind curse, cei ce-mi doresc răul mă clovotesc și toată ziua u-neltesc răutăți.

13. Eu însă nu aud ca un surd și sunt ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Ajuns-am ca un om ce nu aude și n'are răspuns pe buzele sale.

15. Dar la tine, Doamne, mi-e nădejdea și tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Zis-am: «Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei, căci, când alu-

neacă piciorul meu, ei se fălesc înaintea mea».

17. Aproape sunt de cădere și durerea mea e pururea înaintea mea.

18. Căci înui cunosc fără-de-lega mea și de pica-tul meu înui pare rău.

19. Vräjmașii mei însă trăiesc și sunt mai tari decât mine și cei ce mă urăsc pe nedrept se înmulțesc.

20. Cei ce-mi plătesc cu rău pentru bine mă cle-vestesc, pentru că urmez bi-nele.

21. Doamne, nu mă părăsi, Dumnezeul meu, nu te depărta de mine.

22. Dumnezeule, mântuitorul meu, grăbește de vino în ajutorul meu!

PSALMUL 38.

Al lui David.

38 1. Zis-am: «Voi priveghia asupra căilor mele, ca să nu greșesc cu limba mea».

2. Punc-voin frâu gurii mele, cât va fi cel rău înaintea mea».

3. Mut am rămas și am tăcut și nici de bine n'am grăit, dar durerea mea a sporit.

4. Inima mea s'a înflă-cărat înăuntrul meu și foc s'a aprins în cugetul meu și am început să grăiesc cu limba mea:

5. «Spune-mi, Doamne, afărșitul meu și numărul

zilelor mele, ca să știu care este venciul meu!

6. Iată, tu ai dat zilelor mele lungimea unei palme și venciul meu e ca o nimica înaintea ta.

7. Cu adevărat deșertăciune e tot omul ce trăiește.

8. Omul trece ca umbra și în zadar se turbură.

9. Grămădește comori și nu știe cui le adună.

10. Și acum, ce am eu de așteptat, Doamne! la tine mi-e nădejdea.

11. Izăvește-mă de fărâ-de-legile mele și nu mă da să fiu batjocura nebului!

12. Mut sunt și nu-mi deschid gura, că tu ești cel ce lucrezi.

13. Abate dela mine bățile tale, că pier sub loviturile mâinii tale.

14. De pedepsești pe om cu muștrări pentru păcate, pier frumusețea lui ca mâncată de molii.

15. Cu adevărat deșertăciune e tot omul!

16. Doamne, ascultă cererea mea, pleacă urechea ta la rugăciunea mea și nu trece cu vederea lacrimile mele.

17. Că străin sunt înaintea ta și nemernic ca toți părinții mei.

18. Întoarce-ți ochii dela mine, ca să mă odihnesc, înainte de a mă duce ca să nu mai fiu.

PSALMUL 39.

Al lui David.

39 1. Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul și a căutat spre mine.

2. Auzit-a rugăciunea mea și m'a scos din groapa pietrii și din noroiul mocirlei.

3. Picioarele mele le-a pus pe stâncă și a întărit pașii mei.

4. Pus-a pe buzele mele cântare nouă, laudă Dumnezeului meu.

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădăjdi în Domnul.

6. Ferice de omul, care își pune nădejdea în Domnul și nu aleargă la trufași și la părtașii minciunii!

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu! Cine se va asemăna ție în minuni și în puterea de grijă pentru noi?

8. Aș vrea să spun și să vestesc acestea, dar ele sunt mai presus de orice număr.

9. Jertfe și prinoase n'ai voit, n'ai voit arderi de tot și jertfe pentru păcat, dar mi-ai deschis urechile.

10. Atunci au zis: «Iată vin!» Cei despre mine e scris pe foaia cărții: Voiesc să fac voia ta, Dumnezeule! Legea ta e în inima mea.

11. Vestit-am dreptatea

ta în adunare mare, buzele mele nu le-am oprit și tu, Doamne, știi asculta.

12. Dreptatea ta n'am ascuns-o în inima mea, ci am vestit adevărul tău și mântuirea ta.

13. N'am dosit de mulțime adevărul tău și mila ta.

14. Să nu depărtezi, Doamne, mila ta dela mine, bunătatea și adevărul tău să mă păzească pururea.

15. Că necazuri multe m'au împresurat și m'au ajuns fără-de-legile mele, înecat nici de văzut nu mai pot vedea.

16. Păcatele mele sunt mai multe decât perii capului și tîria inimii mele m'a pîrșit.

17. Binevoiește, Doamne, de mă izăvește! Doamne, vino de grabă în ajutorul meu!

18. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută să ia sufletul meu!

19. Cei ce mi voiesc răul, înfrânți și de ocară să fie.

20. Imbrace-se îndată cu rușinea, cei ce zic împotriva mea: Lasă! Lasă!

21. Iar cei ce te caută pe tine, Doamne, să se bucure și să se veselească! Și cei ce iubesc mântuirea ta pururea să zică: Slavă lui Dumnezeu!

22. Sîrac și necăjit sunt

eu, Dumnezeule, ai grijă de mine!

23. Tu ești ajutorul și mîntuitorul meu, nu zăbovi, Doamne, Dumnezeul meu.

PSALMUL 40.

Al lui David.

40 1. Ferice de cel ce poartă grijă de cei săraci, că la vreme de necaz îl va izbăvi Domnul.

2. Păzi-l va Domnul și va cruța viața lui. Fericit va fi pe pămînt și nu-l va lăsa Domnul pe mîna vrăjmașilor lui.

3. Domnul îi va da ajutor pe patul lui de durere, și în boala lui va prindea tot așternutul lui.

4. Zis-am: «Doamne, ai milă de mine și vindecă sufletul meu, că am greșit înaintea ta.

5. Vrăjmașii mei mă grăiesc de rău și zic: «Cînd o să moară oare și cînd o să piară numele lui?»

6. De vine vremea să mă vadă, grăiește fătărnicii, adună în inima lui minciuni și cînd iese, răstălmăcește.

7. Cei ce mă urăsc șoptesc împotriva mea planuri rele, zicînd:

8. «Vînt rău să vină asupra lui, să cadă și să nu se mai scoale!»

9. Pînă și omul meu cel mai de pace, în care m'

bizuiam, care mânca pâinea mea, a ridicat călcâiul asupra mea.

10. Însă tu, Doamne, înlește-mă și mă scoală și le voi răsplăti cum li se cuvine.

11. Din aceea voi cunoaște că mă iubești, de nu va izbuti vrăjmașul meu asupra mea.

12. De mă vei păzi în toată întreginea și de mă vei întări pe veci înaintea ta.

13. Binecuvântat fie Dumnezeu lui Israel din veac și până în veac! Amin. Amin.

PSALMUL 41.

Al fiilor lui Core.

41 1. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule!

2. Insetat este sufletul meu de Dumnezeu cel tare și viu. Când oare voi merge să mă arăt dumnezeiștii lui fețo?

3. Lacrimile sunt hrana mea ziua și noaptea, când teji mă întrenă mereu: Unde este Dumnezeu tău?

4. Sufletul mi se istovește când mi-aduc aminte, cum mergeam altădată, înconjurat de popor, la casa Dumnezeului meu,

5. În cântările și strigătele de bucurie ale mulțimilor ce prăznuiau luminat.

6. Pentru ce ești mahnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

7. Sufletul meu tânjește când îmi aduc aminte de tine, Doamne, din pământul Iordanului și al Eriemo-nului și din muntele Mizar.

8. Adânc pe adânc călă-mă prin glasul cascadei tale, toate talazurile și valurile tale au trecut peste mine.

9. Ziuă îmi va arăta Donanul mila sa, și cântarea lui va fi și noaptea în gura mea și voi înălța rugăcune Dumnezeului vieții mele.

10. Zice-voi către Dumnezeu, sprijinitorul meu: «Pentru ce m'ai uitat, de umblu mahnit, sub ochările vrăjmașilor mei?»

11. Parcă mi se frâng oasce când mă ocărăsc vrăjmașii și când mi se zice mereu: «Unde este Dumnezeu tău?»

12. Pentru ce ești mahnit, sufletul meu și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

CARTEA A DOUA

PSALMUL 42.

Al fiilor lui Core.

42 1. Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de neamul necredincios! De omul viclean și nedrept izbăvește-mă!

2. Că tu ești tăria mea, Dumnezeule! Pentru ce m'ai lăsat și pentru ce să umblu mahnit sub ocara vrăjmașului meu?

3. Trimite lumina și adevărul tău să mă povățuiască și să mă ducă la muntele tău cel sfânt și la locașul tău!

4. Ca să intru la iertfelnicul lui Dumnezeu, care este bucuria bucuriei mele. Cu alăută te voi lăuda, Doamne, Dumnezeul meu!

5. Pentru ce ești mahnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

PSALMUL 43.

Al fiilor lui Core.

43 1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, căci părinții noștri ne-au povestit

2. Lucrurile pe care le-ai făcut tu, în zilele lor, în vremurile cele de demult:

3. Că mâna ta a pierdut neamuri și i-ai sădit pe ei, popoare ai bătut și le-ai izgonit.

4. Că ei n-au dobândit țara aceasta cu sabia lor și nici nu i-a mântuit brațul lor.

5. Ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, pentru că ai avut bunăvoință către ei.

6. Dumnezeule și împăratul meu, tu același ești, poruncește să se izbăvească Iacov.

7. Căci eu tine vom doborî pe vrăjmașii noștri și cu numele tău vom călca în picioare pe cei ce se scotă asupra noastră.

8. Pentru că nu nădăjduesc în areul meu și nu sabia mea mă va mântui.

9. Ci tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri și faci de ocară pe cei ce ne urăsc pe noi.

10. Noi cu Dumnezeu ne lăudăm pururea și pururea vom slăvi numele tău.

11. Dar acum ne-ai lepădat și ne-ai smerit și nu mai ieși cu ostirile noastre.

12. Lăsați-ne-ai să fim fugăriți de vrăjmașii noștri și jefuiți de cei ce ne urăsc pe noi.

13. Datu-ne-ai să le fim mâncare, ca niște oi, și

ne-ai împrăștiat printre popoare.

14. Ai vândut pe poporul tău fără câștig și n'ai mărîț prețul lui.

15. Făcutu-ne-ai să fim de ocară vecinilor noștri, de răs și de batjocură la cei dinprejurul nostru.

16. De pomină ne-ai făcut printre popoare și neamurile dau din cap când ne văd.

17. În toate zilele întâlnește numai ocară din gura batjocoritorului și elevitorului.

18. Și rușinea acopere obrazul meu la vederea vrăjmașului și a prigonitorului.

19. Toate acestea au venit asupra noastră și noi tot nu te-am uitat, nici n'am călcat legea ta.

20. Inima noastră nu s'a înfuriat și pașii noștri nu s'au abatut de la calea ta.

21. Când ne-ai zdrobit în țara șcalilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.

22. De-am fi uitat numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins mâinile la dumnezeu străin.

23. Oare n'ar fi văzut aceasta Dumnezeu cel cu cunoaște tainele inimii?

24. Dur pentru tine suferința junghiere în toate zilele și s'ntom socotiți ca niște oi de tăiat.

25. Scoală, Doamne! Pentru ce dormi? Scoală și

nu ne lepăda pentru totdeauna!

26. Pentru ce îți ascunzi fața ta? Și pentru ce uși necazurile și înipilarea noastră?

27. Căci sufletul ne este aruncat în plumb și trupul nostru e una cu pământul.

28. Scoală, Doamne, și vino în ajutorul nostru! Izbăvește-ne pentru numele tău!

PSALMUL 44.

Al fiilor lui Core.

1. Inima mea va să se scută curînt bun, că lucrarea mea e pentru împăratul.

2. Fie dar limba mea pară de scriitor ce scrie cu scusimță, și cu dulceață voiu zice către împăratul:

3. «Impodobit cîți cu frumusețe mai mult decît filii oamenilor și har se varsă de pe buzele tale.

De aceea te-a binecuvîntat Dumnezeu pe voce.

4. Încinge peste coapsa ta, Puternice, sabia ta, acesea-i slava ta și frumusețea ta.

5. Înaintează și sporește în măreția ta pentru adevăr și blîndețe și dreptate și la lucrări minunate te va povățui dreptăta.

6. Săgețile tale sunt ascuțite, puternice, cădea-vor popoarele sub tine și vei străpunge în inimă pe vrăjmașii împăratului.

7. Scaunul tău, Dumnezeu, este veșnic și scopul împărăției tale e scopul dreptății.

8. Iubit-ai dreptatea și ai urît fără-de-legea, pentru aceasta Dumnezeuul tău, Dumnezeu, a turnat peste tine din untdelemnul bucuriei mai mult decît peste

părtașii tăi.

9. Mîrul, alocă și casia îmbălsămează toate hainele tale.

10. În palatele tale de fildeş răsună sunete de muzică veselă.

11. Fiicele regilor sunt între prietenele tale și împărăteasa stă la dreapta ta îmbrăcată și împodobită cu aur de oțir.

12. Ascultă fiică și vezi și plenește urechea ta și uita pe poporul tău și casa părintelui tău.

13. Că a pofțit împăratul frumusețea ta, el e Domnul tău, închină-te înaintea lui!

14. Fata Tirului îți va aduce daruri și bogații poporului se vor pleca înaintea ta.

15. Toată slava fiicei împăratului este înăuntrul palatului, veșmîntul său este țesut cu aur.

16. În haină pestriță se va duce la împăratul, aduce-se-vor în urma ei fecioarele, cele de aproape ale ei.

17. Aduce-se-vor cu veselie și bucurie și vor intra în palatul împăratului.

18. Copiii tăi vor lua locul părinților tăi, pune-i-vei domni peste tot pământul.

19. Preamări-voiu numele tău din neam în neam și popoarele te vor lăuda în veacul veacului.

PSALMUL 45.

Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeu este scut-parea și puterea noastră și ajutor grabnic la vreme de necaz.

2. De aceea nu ne vom teme, măcar de s'ar răsturna pământul și munții s'ar muta în sămii mărilor.

3. Măcar de-ar mugi și ar spumega apele și munții s'ar rostogoli sub puterea valurilor!

4. Cursuri de apă veselece cetatea lui Dumnezeu, locuința cea sfîntă a Celui Preaînalt.

5. Dumnezeu e în mijlocul ei și de aceea este neclătită, voni-i-va Dumnezeu în ajutor discedimineață.

6. Tremură neamurile și împărățiile se cutremură, că a răsunat glasul lui, pământul s'a înfiorat.

7. Dumnezeuul ostirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeuul lui Iacov.

8. Veniți de vedeți lucrurile Domnului, pustiirile ce-a făcut el pe pământ.

9. El a curmat războaiele până la marginile pământului, sfărânat-a arcul, rupt-a lancia și carele de războiu le-a ars cu foc, zicând:

10. «Opriti-vă și aflați, că eu sunt Dumnezeu, pe carel înalță popoarele și tot pământul».

11. Dumnezeuul ostirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeuul lui Iacov.

PSALMUL 46.

Al fiilor lui Core.

46 1. Toate popoarele, bateți din palme! Înălțați la Dumnezeu strigăte de bucurie!

2. Că înfricoșat este Domnul cel proclamat și împărat mare peste tot pământul.

3. Supușii ne-a popoare și neamuri a pus sub picioarele noastre.

4. El ne-a ales nouă moștenire, podoaba lui Iacov, pe care l-a iubit.

5. Suta-s-a Domnul întru strigare, Domnul s'a suit în sunete de trâmbițe.

6. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați împăratului nostru, cântați!

7. Că Dumnezeu este împăratul a tot pământul, cântați-i toți cu pricepere!

8. Dumnezeu înălțărește peste popoare, suitu-s-a Dumnezeu pe sfânt tronul său.

9. Botezii popoarelor s'au adunat împreună la poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului și el domnește peste dânșii.

PSALMUL 47.

Al fiilor lui Core.

47 1. Mare este Domnul și mult laudat, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele lui cel sfânt!

2. Muntele Sionului e înălțimea minunată, podoaba și bucuria a tot pământul.

3. Căci pe coasta lui din miazănoapte este cetatea împăratului celui mare.

4. Și în palatele ei Dumnezeu e cunoscut ca mare apărător.

5. Că iată s'au adunat împărații, adunatu-s'au cu toții împreună.

6. Când îl văzură însă se îngroziră și cuprinși de frică o luară la fugă.

7. Acolo l-a cuprins pe ei frică și dureri ca ale femeii ce naște.

8. Și au pierit ca lăuți de vântul cel mare, care afărâcă corăbiile Tarsului.

9. Ce anison vorbindu-se am și vânt, în cetatea Domnului Savaot, în cetatea Dumnezeului nostru. Dumnezeu s'o înălțarească în veacul veacului!

10. Dumnezeule, la mila ta ne gândim, în mijlocul bisericii tale.

11. Precum numele tău, Dumnezeule, așa și lauda ta, răsună până la marginile pământului, că drecapta e plină de dreptate.

12. Să se bucore muntele Sionului și filicele lui Iuda să se veselască de judecările tale, Doamne!

13. Străbateți Sionul și înconju-rați zidurile lui, numărați toate turnurile lui, cercetați-i întăririle lui și priviți mulțimea palate-lor lui.

14. Ca să povestiți neamului ce vine, că Dumnezeu acesta este Dumnezeuul nostru în veac și în veacul veacului și el ne va povă-tui până la moarte.

PSALMUL 48.

Al fiilor lui Core.

48 1. Ascultați acestea, toate popoarele! Lu-ați aminte toți cei ce trăiți în lume!

2. Cei de rând și fruntașii, cei bogăți și săracii, lu-ați aminte!

3. Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

4. Pleca-voiu ureaua mea la pildă și prin cântare voi arăta gândul meu.

5. Pentru ce să mă tem în zile de neaz, când mă împresoară răutatea vrăj-musilor mei?

6. Aceștia se biznose pe puterea lor și cu mulțimea

bogăției lor se fălesc.

7. Nimeni însă nu poate să se răscumpere dela moarte, nici să plătească lui Dumnezeu prețul de răscumpărare.

8. Că răscumpărarea sufletului e prea scumpă și niciodată nu se va putea face.

9. Ca să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată mormântul.

10. Fiecare vede că înțelepții mor, cum mor cei neînțelepți și nebunii și lasă altora bogăția lor.

11. Oamenii socot că locuințele lor sunt veșnice și casele lor vor dăinui din neam în neam.

12. Ba încă și țarinilor lor le dau numele lor.

13. Dar omul, în cinste fiind și nepricepând, se aseamănă dobitoacelor pieritoare.

14. Așa e calca lor! Așa e nebulnia lor! Și așa e soarta edor ce urmează cucerite lor!

15. Ca niște oi se vor închide în iad și moartea va fi păstorul lor.

16. A doua zi dreptii vor călca peste dânșii, că a pierit puterea lor și locuința lor va fi iadul.

17. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din stăpânirea iadului și mă va lua sub ocrotirea sa.

18. Nu te teme dar când și se îmbogățeste omul și

când se înmulțește slava
casei lui.

19. Căci când va muri nu
va lua nimic și belsugul
lui nu se va duce cu dău-
sul.

20. Măcar că viața-i
este plină de desfătări și
e lăudat în fericirea sa.

21. Tot se va duce după
părintii lui, care în vechi
nu vor vedea lumina.

22. Omul, în cinste fiind
și nepricupând, se ascamă-
nă dobitoacelor pieritoare.

PSALMUL 49.

Al lui Asaf.

49 1. Dumnezeuul dumno-
zeilor va grăi, Dom-
nul va chema tot pământul,
dela răsăritul soarelui
până la apusul lui.

2. Din Sion, frumusețea
se minună, se va arăta
Dumnezeu, de acolo va veni
Dumnezeul nostru, dar nu
tăcând.

3. Înaintea lui va fi foc
mistuitor și împrejurul lui
vifor pustiuitor.

4. Chema-va cerul de sus
și pământul, ca să judece
pe poporul său.

5. Adu-mi, va zice,
toate slugile mele cele cu-
vioase, care au făcut legă-
tură cu mine prin jertfă!

6. Și vor vesti cerurile
dreptatea lui, că judecă-
torul acesta este Dumne-
zeu.

7. «Ascultă, poporul meu,
va zice, că am să-ți gră-

iesc! Ia aminte, Israele, că
am să mărturisesc împotri-
va tă!

8. Dumnezeu sunt eu și
sunt Dumnezeu! Tău! Nu
pentru jertfele tale te voi
mustra, arderile de tot ale
tale sunt pururea înaintea
mea.

9. Dar nu voi primi
tauri dela casa ta, nici țapi
din stăulele tale.

10. Căci ale mele sunt
toate fiarele pădurilor, pre-
cum și dobitoacele din mla-
rie de munți.

11. Toate pasările ceru-
lui le cunosc și ale mele
sunt toate cele ce mișună
prin câmpii.

12. De aș flămânzi, nu
ți-aș spune ție, căci lumea
și toate cele din ea sunt ale
mele.

13. Mânca-voiu eu carne
de tauri, sau voiu
bea sânge de țapi?

14. Adu lui Dumnezeu
jertfă de laudă și împline-
ște-ți făgăduințele date Ce-
lui Preaînalt!

15. Chiamă-mă la vreme
de necaz și te voi izbăvi
și mă vei preamări.

16. Iar celui rău îi zice
Dumnezeu: «La ce propove-
duști poruncile mele și
pentru ce porți legea mea
în gura ta?

17. Că doar tu urăști în-
vățătura mea și cuvintele
mele le nesocotești.

18. De vezi hoțul, te u-
nești cu dânsul și umbli în-

preună cu cei desfrânați.

19. Buzele ți le deschizi
ca să elevetești și limba ta
împletește vicleșuguri.

20. Șezi și vorbești îm-
potriva fratelui tău și ele-
vetești pe fiul mamei tale.

21. Toate acestea le-ai
făcut și am tăcut. De aceea
ai socotit că sunt ca tine.

Nu, ci te voi mustra și
păcatele tale le voi pune
înaintea ta.

22. Înțelepțiți-vă dar cei
ce ați uitat pe Dumnezeu,
ca să nu vă sfâșiu, ne-
vând cine să vă ajute.

23. Cel ce îmi aduce jert-
fă de laudă, acela mă cin-
stește.

24. Și celui ce ia seama
la calca sa, acelaia îi voi
arăta mântuirea mea.

PSALMUL 50.

Al lui David.

50 1. Miluește-mă, Dum-
nezeule, după mare
mila ta, și după mulțimea
îndurărilor tale șterge fă-
ră-de-lega mea!

2. Spală-mă de tot de
fără-de-lega mea și de pă-
catul meu mă curățește!

3. Că fără-de-lega mea
eu o cunosc și păcatul meu
e pururea înaintea mea.

4. Ție unuia ți-am gre-
șit, căci am făcut ceca ce e
rău înaintea ta.

5. Așa că tu ești drept
în hotărârea ta, și în jude-
cata ta cu totul curat.

6. Că iată întru fără-de-

legi m'am zămislit și în
păcate m'a născut maica
mea.

7. Dar tu, carele iubești
adevărul, arată-mi tainele
înțelepciunii tale!

8. Stropește-mă cu isop
și mă voi curăți, spală-
mă și mai alb decât zăpa-
da voui fi!

9. Dă-mi să aud cuvânt
de bucurie și de veselie și
se vor bucura oasele mele
cele zdrobite!

10. întoarce fața ta dela
păcatele mele și toate fă-
ră-de-legile mele șterge-le!

11. Inimă curată zidăște
întru mine, Dumnezeule, și
duh drept înnoește înăcu-
rul meu!

12. Nu mă lăpăda pe
mine dela fața ta și Duhul
tău cel sfânt nu-l lua dela
mine!

13. Dă-mi iarăși bucuria
mântuirii tale și cu duh
stăpânitor mă întărește!

14. Lavăta-voiu pe cei
fără-de-lega căile tale și cei
necredincioși se vor întoar-
ce la tine.

15. Izbăvește-mă de văr-
sări de sânge, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele,
bucura-se-va limba mea de
dreptatea ta.

16. Doamne, buzele mele
vei deschide și gura mea
va vesti lauda ta.

17. Că, de ai fi voit jert-
fă, ți-aș fi dat! Tu însă
nu vorești arderile de tot.

18. Că jertfă plăcută lui

Dumnezeu e duhul umilit. Inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgi.

19. Fă bine, Doamne, după bunătatea ta, Sionului, și zidește iarăși zidurile Ierusalimului!

20. Atunci bine plăcută îți va fi jertfa dreptății, primul și arderile de tot, atunci vor pune pe altarul tău viței.

PSALMUL 51.

Al lui David.

51 1. Ce te fălești cu răutatea ta, puternice? Că mila lui Dumnezeu e pururea cu mine.

2. Limba ta urzește răutăți și este ca un briciu ascuțit, violeanule!

3. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea și minciuna mai mult decât adevărul.

4. O, limbă violeană! Iubit-ai toate cuvintele pierzătoare.

5. De aceea Dumnezeu te va stârpi pentru totdeauna. Apuca-te-va și te va smulge din sălașul tău și-ți va stârpi rădăcina din pământul celor vii.

6. Veden vor dreptii și se vor teme și, râzând, vor zice de dănaul:

7. «Iată omul care nu-și punea în Dumnezeu nădejdea, ci nădăjduia în mulțimea bogăției sale și pe răutățile lui se bazea».

8. Iar eu sunt ca un

măslin verde în casa lui Dumnezeu și voi nădăjdui mereu în mila lui Dumnezeu.

9. Binecuvânta-l voi pururea pentru cele ce a făcut și voi nădăjdui în numele lui, că e bun pentru sfinții lui.

PSALMUL 52.

Al lui David.

52 1. Zis-a cel nobun în inima sa: Nu este Dumnezeu!

2. Stricatu-s-au oamenii și uriciuni au făcut, nu este printre ei cine să facă bine.

3. Dumnezeu privește din cer peste fiul oamenilor, ca să vadă de este vreun înțelept, care să caute pe Dumnezeu.

4. Și iată toți s-au abătut, toți netrebnici s-au făcut, nu este cine să facă bine, nu este niciunul.

5. Nu se vor înțelepti oare cei nelegiuți, cei ce mână pe poporul meu ca niște pâine și nu chiamă pe Domnul?

6. Acolo se vor umplea de frică, unde nu este frică, pentru că Dumnezeu va risipi oasele celor ce se ridică asupra ta.

7. Și tu îi vei acoperi de rușine, că i-ai lepădat pe ei, Dumnezeule.

8. Cine va veni din Sion în ajutor lui Israel? Domnul, când va întoarce pe

robii poporului său. Atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 53.

Al lui David.

53 1. Milnește-mă, Dumnezeu, cu numele tău și cu puterea ta fă-mi dreptate!

2. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la cuvintele gurii mele!

3. Că străinii s-au sculat asupra mea și cei tari caută sufletul meu și n-au pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Dar iată Dumnezeu vine în ajutorul sufletului meu.

5. Întoarce răul asupra vrăjmașilor mei și după cuvântul tău pierd-i pe ei!

6. Jertfe din toată inima îți voi aduce și voi da slavă numelui tău, că este bun.

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit și ochiul meu fără teamă a privit spre vrăjmașii mei.

PSALMUL 54.

Al lui David.

54 1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea cererea mea!

2. Ia aminte la mine și ascultă, că grijile m'au turburat.

3. Turburatu-m'am de

larma vrăjmașului și de apăsarea celui păcătos!

4. Că mă învinovătesc de nedreptate și pe nedrept

mă urmăresc cu mânie.

5. Turburatu-e'a inima mea întru mine și groaza

morții a căzut asupra mea și m'au cuprins toate spaimile.

6. Frică și cutremur au venit asupra mea.

7. Zis-am: «Cine-mi va da aripi ca porumbicului, ca să sber undeva să mă odihnesc?»

8. Căci aș fugi departe și m'aș sălăsi în pustie.

9. Grăbi-m'aș cât de iute și aș scapa de vifor și de furtună.

10. Risipește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că nu se vede în cetate decât silibie și desbinare.

11. Acestea ziua și noaptea oculesc zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate.

12. Tăcătoșii stau în mijlocul ei și de pe ulițele ei nu lipsesc înșelătorii și minciuna.

13. Nu vrăjmașul mă jignește, căci aș răbda, nici cel ce mă urăște mă amenință, căci m'aș ascunde de el.

14. Ci tu, cel socotit deopotrivă cu mine, priesterul meu și sfântul meu,

15. Cu care trăiam în cea mai strânsă legătură și cu care împreună umblam în casa lui Dumnezeu!

16. Să vină dar moartea peste ei și să se coboare la iad de vii, că viclesug e în locașurile lor și în ei,
17. Iar eu voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va auzi.

18. Scara și dimineața și la amiază mă voi ruga și voi striga și el va auzi glasul meu.

19. Și va izbăvi sufletul meu de cei ce se scolă asupra mea, că mulți sunt aceștia.

20. Auzi-va, Dumnezeu, cel ce este mai înainte de veci și-i va smeri pe ei, că nu le este cu puțință să se schimbe și de Dumnezeu nu se tem,

21. Că își ridică mâinile asupra prietenilor lor și își calcă legătura ce au făcut cu ei.

22. Cuvintele lor sunt mai dulci ca mierea, dar inima le este plină de răutate, buzele lor sunt mai moi ca uleiul, dar taie ca niște săbii ascuțite.

23. Lasă soarta ta în seama Domnului și el te va sprijini, în veac nu va îngădui sdruncinarea dreptului.

24. Aruncă-i-vei, Dumnezeule, în prăpastia pietrii! Oamenii, dornici de sânge și violenți nu-și vor trăi nici pe jumătate viață, iară eu, Doamne, voi nădăjdui în tine!

PSALMUL 55.

Al lui David.

55 1. Miluește-mă, Dumnezeule, că omul vrea să mă înghită! Toată ziua tabără asupra mea și mă necăjește.

2. Vrajmașii mei necontenit se luptă cu mine și mulți se ridică asupra mea, Preainalt!

3. În ziua când mă tem, la tine îmi este nădejdea.

4. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Nădăjdui-voi în Dumnezeu și nu mă voi teme, căci ce pot să-mi facă mie oamenii?

5. Toată ziua răstălmăcesc cuvintele mele și numai cum să-mi facă rău se gândesc.

6. Se adună împreună și spionează, pândesc mereu pașii mei, ca să vâneze sufletul meu.

7. Se poate oare să scape ei de plata nedreptății lor? Doborâ, Doamne, în mânia ta, gloatele acestea!

8. Pribegele mele sunt numărate de tine, Dumnezeule! Pune lacrimile mele în vasul tău! Ori poate nu sunt ele scrise în cartea ta?

9. Vrajmașii mei sunt biruiți, în orice zi te chem, din aceasta cunosc că Dumnezeu e cu mine.

10. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Cu

Dumnezeu mă voi lăuda și cu făgăduința lui.

11. Nădăjdui-voi în Dumnezeu și de nimie nu mă voi teme, căci ce pot să-mi facă mie oamenii?

12. Dator sunt, Dumnezeule, să împlinesc făgăduințele mele, jertfă de laudă îți voi aduce,

13. Că tu ai scăpat sufletul meu de moarte, scăpat-ai ochii mei de lacrimi și picioarele mele de alunecare.

14. Ca să umblu înaintea Domnului, în lumina celor vii.

PSALMUL 56.

Al lui David.

56 1. Miluește-mă, Dumnezeule, miluește-mă, că în tine nădăjduiesc sufletul meu!

2. Și în umbra aripilor tale mă voi adăposti, până ce va trece dela mine năpasta.

3. Striga-voi către Dumnezeu cel preainalt, către Dumnezeu cel ce mi-a făcut bine voi striga

4. Și el va trimite din cer și mă va mântui și va acoperi cu rușine pe cei ce caută să mă înghită.

5. Trimite-va, Dumnezeu mila sa și adevărul său și-mi va izbăvi sufletul din mijlocul mîilor de lei,

6. Că zac în mijlocul celor ce varsă foc, în mijlocul fiilor omenești, ai că-

ror dinți sunt săgeți și lănci și limba cărora e sabie ascuțită.

7. Înălță-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava ta.

8. Aceia au întins cursă picioarelor mele și sufletul mi l-au împilat,

9. Groapă au săpat înaintea mea, dar au căzut ei în ea.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi și voi lăuda mărirea ta.

11. Deșteaptă-te, slava mea, deșteaptă-te, alăută și psaltire și voi deștepta zorile.

12. Slăvi-te-voi printre popoare, Dumnezeule, și printre neamuri te voi cânta,

13. Că dreptatea ta s'a înălțat până la nori și mila ta până la ceruri a ajuns.

14. Înălță-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava ta!

PSALMUL 57.

Al lui David.

57 1. Oare drept judecși voi, judecătoriilor? Pii oamenilor, drept judecați voi oare?

2. Nedreptatea din țară se făurește în inimile voastre și mâinile voastre împletesc strâmbătatea.

3. Necredincoșii dela ne-

ștere sunt abătută, chiar din pântecul mamei lor ră-tăcesc cei ce spun minciu-nă.

4. Veniul lor e ca veni-ul de șarpe, ca de aspidă surdă, ce-și astapă urechile.

5. Ca să nu audă glasul descântătorului, glasul ce-lui iscusit în descân-tece.

6. Dumnezeu, zdrobește-le dinții în gură! Sunulge, Doamne, făclele puilor de lei!

7. Să se scurgă ca apa și ca ea să piară!

8. Când vor întinde ar-cul, să se rupă. Să piară ca melcul ce se topește în mers și ca stărpitura să nu vadă soarele!

9. Ca spinii ce se mistue cum îi atinge focul — verzi sau uscați — să-i spulbere vâl-vătaia!

10. Atunci dreptul se va bucura văzând izbânda și își va muna făclilo în sân-gele păcătoșilor.

11. Zice-se va atunci: «Cu adevărat este plată pentru drept! Cu adevărat este un Dumnezeu, care ju-decă pământul».

PSALMUL 58.

Al lui David.

58 1. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Dum-nezeule, și de cei ce se ri-dică împotriva mea apă-ră-mă.

2. Izbăvește-mă de făcă-torii de rele și de camenii

doritori de sânge mă sca-pă!

3. Că iată pândesc sufle-tul meu și cei puternici se ridică asupra mea.

4. Fără să le fi păcătuit, Doamne, și fără să le fi greșit cu ceva, fără să le fiu vinovat, se strâng și se înarmează împotriva mea.

5. Doamne, Dumnezeul Puterilor, Dumnezeul lui Israel, scoală, de-mi vino în ajutor și vezi.

6. Scală, de cercetează toate neamurile și nu cru-ța pe niciunul din acești nelegiuți!

7. Ei vin în fiecare seară, urlă ca niște câini, dând meru tărcoale ce-tății!

8. Din gurile lor țâșnesc numai lule, buzele lor sunt săbii ascuțite, și zic me-reu: «Cine aude?»

9. Dar tu, Doamne, îți răzi de ei și disprețuești toate gloatele acestea.

10. Târzi vor fi ei, dar eu nădăjduesc în tine, că tu, Dumnezeule, ești apă-rătorul meu.

11. Întăpina-mă va Dumnezeul meu, cel ce mă miluește, și-mi va da să privesc fără teamă la vrăj-mașii mei.

12. Dar nu-i pierde cu totul, ca să nu te uite po-porul meu, ci risipește-i cu puterea ta și-i doboră, Dumnezeule, apărătorul meu!

13. Tot cuvântul gurii lor e nelegiure. Să fie dară vanași de mândria lor, că grăiesc numai blestem și minciună.

14. Risipește-i cu mânia ta! Pierde-i, să ru mai fie, ca să se știe până la mar-ginile pământului, că Dum-nezeu domnește peste Ia-cov.

15. Lasă să vină în fie-care seară, să urlă ca niște câini flămânzi și să dea meru tărcoale cetății!

16. Umble să găsească pradă pentru gura lor, în-vărtească-se toată noaptea flămânzi!

17. Eu însă voi lauda puterea ta și disdediti-nează volu preamări îndu-rarea ta.

18. Că ai fost apărătorul meu și scăparea mea la vre-me de necaz.

19. Tăria mea, pe tine te voi lauda, că tu ești, Dum-nezeule, cel ce mă sprij-inești, tu ești, Dumnezeule, cel ce mă miluești!

PSALMUL 59.

Al lui David.

59 1. Lepădatu-ne-ai, Dumnezeule, și ne-ai risipit, mîniatu-te-ai pe noi, dar întoarce-te.

2. Clăti-ai pământul și l-ai sguduit, dar vindecă sdruncinările lui, că se cla-tină!

3. Tu ai dat poporului tău să guste asprimea și ne-ai adăpat cu vinul ne-bunii.

4. Dăruiește semn celor ce se tem de tine, ca să-l înalțe în apărarea adevă-rului.

5. Pentru că să se mân-tuiască cei iubiți ai tăi. Auzi-mă, Dumnezeule, și mă mîntuește cu dreapta ta!

6. Zis-a Dumnezeu în lo-cașul cel sfânt al său: «Bi-rui-voin și voi împărți Si-chemul și valea Suhot o voi măsura».

7. Al meu este Galaadul și Manase e al meu, E-fraim este coiful meu și sceptrul meu Iuda.

8. Moab este vasul meu de spălat, spre Idumeia voi arunca încălțămîntea mea.

9. Strigă-mi «Ura!» țară a Filistinelor!

10. Cine mă va duce la cetatea cea tare? Sau cine mă va povățui până la Idu-meia?

11. Au nu tu, Dumne-zeule, cel ce ne-ai lepădat? Și nu ești tu oare cu ogî-rile noastre?

12. Dă-ne, Doamne, aju-tor la vreme de necaz, că ajutorul omenesc e ană-gitor!

13. Cu Dumnezeu vom avea izbândă, că el va do-bori pe vrăjmașii noștri!

PSALMUL 60.

Al lui David.

- 60** 1. Auzi, Dumnezeu, cererea mea! Ia aminte la rugăciunea mea!
2. În necazul inimii mele, dela marginea pământului, am strigat către tine, urcă-mă pe stâncă, pe care nu mă pot sui!
3. Că tu ești limanul meu și turn tare împotriva vrăjmașului meu.
4. Fă să locuiesc pururea în locașul tău și să mă adăpostesc în umbra aripilor tale!
5. Că tu, Dumnezeu, ai auzit făgăduințele mele și mi-ai dăruit mântuirea celor ce se tem de tine.
6. Adaugă regelui zile peste zile și prelungeste anii lui din neam în neam!
7. Ca să locuiască el mereu înaintea feței lui Dumnezeu, mila și adevărul tău să-l păzească!
8. Atunci voi lauda mereu numele tău și zi cu zi voi împlini făgăduințele mele.

PSALMUL 61.

Al lui David.

- 61** 1. Numai în Dumnezeu e liniștit sufletul meu, că dela el vine mântuirea mea.
2. Numai el e cetatea și scăparea mea, el este sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

3. Până când veți tăbări pe un om, ca să-l doborâți cu toți la pământ,
4. Ca pe un zid povărnit, ca pe un gard putregăit!

5. Sfârșitu-s'au să-l doboare dela înălțime și au alergat la minciună, cu buzele binecuvintează și cu inima blestemă.
6. Suflete al meu, caută-ți pacea în Dumnezeu, căci numai în el nădăjduesc eu! El este cetatea mea și mântuirea mea. El e sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

7. Dumnezeu e mântuirea și slava mea, Dumnezeu este ajutorul meu. Nădejdea mea e în Dumnezeu.
8. Nădăjduiți, fii ai poporului meu, mereu în Dumnezeu, deschideți inimile înaintea lui și ziceți: «Dumnezeu este scăparea noastră!»

9. Deșertăciune sunt fiii oamenilor! Mincinoși sunt fiii oamenilor! În cumpănă de-i pui pe toți, sunt mai ușori ca nimicul!
10. Nu vă nădăjduiți în prăzi și pe răpiri nu vă bazați! De curge bogăția pârâu, nu vă lipiți inima de ea!

11. Odată a grăit Dumnezeu și iată două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu și bunătatea e a ta, Doamne, că tu dai fiecăruia după faptele sale.

PSALMUL 62.

Al lui David.

- 62** 1. Dumnezeu, tu ești Dumnezeuul meu, la tine alerg diadodimineață.
2. De tine însetează sufletul meu și trupul meu după tine tânjește, ca un pământ pustiu, sec și fără apă.
3. Ca să văd puterea ta și slava ta, cum te-am văzut în locașul tău cel sfânt.
4. Că mai bună e mila ta decât vicața, buzele mele te vor lauda.
5. Așa te voi binecuvânta toată vicața mea, și în numele tău voi ridica mâinile mele.
6. Că din sen și din grăsimi se va sătura sufletul meu și cu glas de bucurie te va lauda gura mea.
7. Și în aseratul meu mi-aduc aminte de tine și la tine eughet până dimineața.
8. Că tu ești ajutorul meu și în umbra aripilor tale mă voi bucura.
9. Lipitu-s'a sufletul meu de tine și dreapta ta mă sprijinește.
10. Iară ei în zadar caută sufletul meu coborî-se-vor în cele mai de jos ale pământului.
11. Secera-se-vor de puterea săbiei și pradă vulturilor vor fi.
12. Iară regele se va vesele de Dumnezeu și tot

cel ce se jură pe el se va bucura, că se va astupa gura celor ce grăiesc nedreptate.

PSALMUL 63.

Al lui David.

- 63** 1. Auzi, Dumnezeu, glasul meu, când mă rog ție și apără vicața mea de vrăjmașul de care mă tem.
2. Adăpostește-mă de mulțimile celor vicleni și de turma răzvrătită a făcătorilor de rele.
3. Care și-au ascuțit limbile ca niște săbii și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase.
4. Ca să lovească pe ascuns în cei nevinovați. Fără de veste și fără teamă trag asupra lui.
5. Înăvrit-s'au în gândurile lor cele rele.
6. Pus-au la cale fără-de-lege și iscodiri peste iscodiri au făcut.
7. Ca să pătrundă înăuntrul omului și în ascunzișurile inimii lui.
8. Dar Dumnezeu îi va lovi cu săgeată, și fără de veste îi va răni.
9. Că ei singuri se vor răni cu limbile lor și toți cei ce vor vedea, se vor de-părta de ei.
10. Tem-e-se-vor toți oamenii și vor vesti lucrurile lui Dumnezeu, pricepând că ei a făcut aceasta,

11. Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdi în Domnul. Lăuda-se vor toți cei drepti la inimă.

PSALMUL 64.

Al lui David.

64 1. Ție se cuvino laudă, Dumnezeu, în Sion și în Ierusalim și se vor împlini juruințele.

2. La tine va alerga tot trupul, că tu ascuți rugăciunea.

3. Faptele nelegiuite ne doboară, dar tu ne vei curăți de nelegiuirile noastre.

4. Ferice de cel ce l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile tale.

5. Sătura-ne vom de bunățțile casei tale și de sfînșenia bisericii tale.

6. Infricoșatul judecător, cel ce ești încins cu putere și cu tăria ai așezat munții.

7. Cel ce liniștești mugul mării și potolești furia valurilor și răzvrătirile popoarelor.

8. Auzina, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe!

9. Teme-se vor de semnele tale cei ce locuiesc la marginile lumii, desțepăta-i vei diminează și seara, ca să te slăvească pe tine.

10. Când cercetzi tu pământul, potolești setea lui

și verși peste el belșug de bogăție.

11. Adâncurile tale, Doamne, sunt pline de apă, cu care faci roditor pământul și pregătești hrana vietăților.

12. Pentru aceasta însă pregătești ogorul și notezești bulgării lui, apoi îi dai cu picăturile de ploaie și binecuvintezi roadele lui.

13. Așa încununezi anul cu bunățțile tale, câmpurile izvorăsc belșug și pe urmele tale curge grășime.

14. Dealurile se încing cu bucurie, pășunile se îmbracă cu turme de oi și văile se acoper cu holde de grâu. Toate se bucură și cântă.

PSALMUL 65.

Al lui David.

65 1. Strigați către Dumnezeu, toți locitorii pământului. Cântați slava numelui său! Aduceți-i slavă și laudă!

2. Ziceți lui Dumnezeu: «Cât de infricoșate sunt lucrurile tale! Pentru puterea ta cea multă și se supun și vrăjmașii tăi.

3. Tot pământul să se închine și să-ți cânte Țiel! Să cânte numele tău, Preaînalt!»

4. Veniți și vedeți lucrurile Domnului și judecățile

lui cele infricoșate asupra fiilor oamenilor!

5. Că el a prefăcut marea în uscat și râul l-am trecut cu piciorul, veselita-ne-am acolo de dânsul.

6. Că el prin puterea sa domnește în veac și ochii lui privesc peste popoare, să nu se înalțe răzvrătitorii!

7. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru și faceți să răsună văzduhul de laudele lui!

8. Că el ne-a păstrat via sufletul și n'a lăsat să șovăiască picioarele noastre.

9. Cerceta-ne-ai, Dumnezeu, și ne-ai lămurit, cum se lămurește argintul prin foc.

10. Prinsu-ne-ai po noi în laț și sarcină grea ai pus pe umerii noștri.

11. Pus-ai oameni pe capul nostru și am trecut prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă.

12. Intra-vou dară în casa ta cu arderi de tot și-mi voi împlini juruințele mele.

13. Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea în necazul meu.

14. Aduce-ți-vou arderi de tot grase, grășime de berbeci vou arde pe jertfelnic și-ți vou înjunghia boi și țapi.

15. Veniți și ascultați toți cei ce vă temți de Domnul, că vou să vă

spun ce-a făcut el pentru sufletul meu!

16. Cu gura mea am strigat către dânsul și l-am înălțat cu limba mea.

17. De-aș fi avut nedreptate în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul.

18. Dar iată Dumnezeu m'a ascultat și a luat aminte la cererea mea.

19. Binecuvântat fie Dumnezeu cel ce n'a lepădat ruga mea, nici n'a depărtat mila lui dela mine.

PSALMUL 66.

Al lui David.

66 1. Dumnezeu, milostivește-te spre noi și ne binecuvintează! Fă să strălucească fața ta peste noi și ne miluește!

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea ta și între toate popoarele ajutorul tău.

3. Preamărească-te popoarele, Dumnezeu, preamărească-te popoarele toate și neamurile să se veselească și să se bucure!

4. Pentrucă tu judeci popoarele cu dreptate și le povățuești pe pământ.

5. Proslăvească-te popoarele, Dumnezeu, proslăvească-te popoarele toate, că pământul și-a dat roada sa!

6. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeu, Dumne-

zeul nostru! Dumnezeu să ne binecuvinteze și să se teamă de el toate marginile pământului!

PSALMUL 67.

Al lui David.

67. 1. Să se scoale Dumnezeu, să se risipească vrăjmașii lui și să fugă dela fața lui cei ce-l urăsc pe dânsul.
2. Cum se stinge fumul, așa să se stingă, cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu.
3. Iar dreptii să se bucură și să se veselască, să saltă de bucurie înaintea lui Dumnezeu.
4. Cântați Dumnezeului nostru! Cântați numelui lui! Preamăriți pe cel ce străbate cerurile! Domnul este numele lui.
5. Bucurați-vă înaintea lui, înaintea Dumnezeului ce locuiește în locul său cel sfânt!
6. Că el e tatăl orfanilor și apărătorul văduvelor!
7. Domnul dă casă celor părăsiți. El scoate pe cei din cătușă la fericire, iar pe cei neascultători îi lasă în pustii arzătoare.
8. Dumnezeu, când ai ieșit tu în fruntea poporului tău, când ai trecut tu în pustie,
9. Pământul s'a cutre-

murat și cerurile s'au totip de fața ta, Dumnezeu, și Sinaiul acesta s'a cutremurat la vederea lui Dumnezeu, la vederea Dumnezeului lui Israel.

10. Plouă din belug ai vărsat, Dumnezeule, peste moștenirea ta și moștenirea ta cea istovită ai întărit-o.

11. Poporul tău locuiește într'însa, în pământul pe care, după bunătatea ta, l-ai pregătit săracului, Dumnezeule.

12. Când Domnul spune un cuvânt, vestitorii cei buni sunt mulțime nenumărată.

13. Împărații cu ostirile lor fug și pier, iar cea care ședea acasă împarte prăzi.

14. Când v'afți așezat în hotarele voastre, ați ajuns ca o porumbiță cu aripi de argint, ca o porumbiță cu penele de aur curat.

15. Când Cel Preafălat a împrăștiat pe regi din țara aceasta, ajuns-a ea albă ca zăpada de pe Selmon.

16. Muntele Vasanului este muntele lui Dumnezeu! Muntele Vasanului este munte înalt!

17. Munți înalți, ce priviți cu pismă la muntele, unde a binevoit Dumnezeu să locuiască și unde va locui Domnul în veac!

18. Cărele lui Dumnezeu sunt întinse de întune-

ce, mi de mi, Domnul e în mijlocul lor, pe Sinai, în locul său cel sfânt.

19. Să-ți te-ai la înălțime, făcut-ai rob și daruri ai luat pentru oameni, așa ca și din protivnici să locuiască la Domnul Dumnezeu.

20. Binecuvântat fie Domnul în toate zilele, că oamenii de ne apasă, Dumnezeu ne mântuiește.

21. Dumnezeul nostru e Dumnezeu mântuitor și porțile morții sunt în stăpânirea Domnului atotputernicului.

22. Cu adevărat Dumnezeu zdrobește capul vrăjmașilor săi și creștetul cel pârșos al celor învechiți în zile rele.

23. Zis-a Domnul: «Din Vasașii voi întoarce, întoarce-voi pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării.

24. Ca să cufunde piciorul tău în sângele lor și limba câinilor tăi să-și ia partea din vrăjmașii tăi.

25. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și împăratului meu în locul cel sfânt.

26. Înainte mergeau cei ce cântau din gură, în urmă veneau cei ce cântau din organe, iar la mijloc fecioarele din timpene ziceau:

27. «În adunări binecu-

vântați pe Dumnezeu! Binecuvântați pe Domnul, cel din neamul lui Israel!»

28. Acolo erau: Veniamin cel mai tânăr, domnul lor, domniul lui Iuda și ceața lor, boierii din seminția lui Zebulon și boierii din seminția lui Neftali și ziceau:

29. «Dumnezeule, arată-ți puterea ta! Desăvârșește, Dumnezeule, cele ce ai făcut pentru noi.

30. Pentru templul tău din Ierusalim, împărații îți vor aduce daruri.

31. Îngrozește fiara stufigurilor, mulțimile popoarelor care se infurie ca o turmă de tauri și de viței, împotriva celor lămurii ca argintul, risipește neamurile care voiesc războaie!».

32. Veni-vor soli din Egipt, și Etiopia își va întinde mâinile către Dumnezeu, zicând:

33. «Cântați Domnului, împărații ale pământului, și dați laudă lui Dumnezeu,

34. Celui ce de voacuri se poartă peste cerurile cerurilor, că iată face să se audă glasul său, glas plin de putere.

35. Dați slavă lui Dumnezeu în locul cel sfânt! Dumnezeu lui Israel dă putere și tărie poporului său. Binecuvântat fie Dumnezeu!

PSALMUL 68.

Al lui David.

68. 1. Mântuiește-mă, Dumnezeule, că apele amenință viața mea.
2. Afundat-m'am în noroi adânc și nu am pe ce mă sprijini.
3. Ajuns-am la adâncurile mării și năvala valurilor mă potopește.
4. Ostenit-am strigând și gâtjeul mi-a amorțit, pocijenitu-mi-s'au ochii cântând spre Dumnezeul meu.
5. Cei ce mă urăsc fără vină, sunt mai mulți ca perii capului meu.
6. Vrajmașii, cei ce mă prigonesc pe nedrept, întăritu-s'au cu mult mai mult decât mine și trebuie să dau ceea ce n'am răpit.
7. Dumnezeule, tu cunoști răstăcirile mele și greșalele mele nu sunt ascunse de tine.
8. Să nu se rușineze pentru mine cei ce nădăjdesc în tine, Doamne, Dumnezeule puterilor!
9. Nici să nu fie umiliți din pricina mea cei ce te caută pe tine, Dumnezeule lui Israel!
10. Că pentru tine sufăr ocara, și rușinea acopere obrazul meu.
11. Străin am ajuns pentru frații mei și necunoscut pentru fiii mamei mele.
12. Că răvna pentru casa ta mă mistue și ocările

vrajmașilor tăi au căzut asupra mea.

13. Plâng și-mi umilesc sufletul meu cu post, dar și pentru aceasta mă defaimă.

14. De mă înbrac cu sac, în loc de haine, sunt pentru dânsii pricină de răs.

15. De mine grăiesc cei ce se adună pe la porți și pe socoteala mea fac glumă celor ce beau vin.

16. Iar eu la tine alerg cu rugăciunea mea, în casul îndurărilor tale, Doamne!

17. Auzi-mă, Dumnezeule, după marea mila ta, și cu adevărul tău mântuiește-mă!

18. Secate-mă din noroi, ca să nu mă mai afund! Izbăvește-mă de vrajmașii mei și de apele cele adânci.

19. Ca să nu fiu lunt de puterea valurilor și să nu mă înghită adâncul, nici să se închidă groapa peste mine.

20. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta, cântă spre mine, după mulțimea îndurărilor tale!

21. Să nu-ți întorești fața ta dela sluga tăi! De grab auzi-mă, că sunt în necaz!

22. Apropie-te de sufletul meu și-l izbăvește! Izbăvește-mă de vrajmașii mei!

23. Că tu cunoști amenințarea mea, înfruntarea mea și rușinarea mea și toți

vrajmașii mei sunt înaintea ta.

24. Ocara apasă inima mea și mă istovește, așteptat-am năla, dar în zădar, mângăiletoi am căutat, dar n'am aflat.

25. Piere mi-au dat să mănânc și în setea mea m'au adăpat cu oțet.

26. Masa lor să fie cursă înaintea lor și liniștea lor un laț.

27. Intunece-se ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor să fie pururea garbovă!

28. Varsă peste dânsii mânia ta și para urgiei tale să-i acopere!

29. Casele lor să fie pustii și în sălășurile lor să nu fie locuitorii!

30. Că pe care tu l-ai bătut, ei l-au prigunit, și au sporit durerile celor răniți de tine.

31. Adauge-le lor păcat peste păcat și să nu aibă parte de dreptatea tăi!

32. Ștergă-se din cartea celor vii și printre cei drepti să nu fie scrișii!

33. Iar pe mine, cel sărac și necăjit, să mă sprijinească ajutorul tău, Dumnezeule!

34. Și voi nădădă numele Dumnezeului meu cu cântare, cu laude îl voi preamări.

35. Și acestea mai plăcut vor fi Domnului, decât

vițelul tânăr, căruia abia-i răsar coarne și unghii.

36. Vedea-vor aceasta cei necăjiți și se vor bucura și inima celor ce caută pe Domnul se va înviora.

37. Că aude Domnul cu bunăvoință pe cei necăjiți și nu trece cu vederea pe robii săi.

38. Să-l laude dar cerurile și pământul, marea și toate cele ce se mișcă întru inele!

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul și va zidi iarăși cetățile Iudei. Și se vor așeza acolo aleșii lui și-i vor moșteni.

40. Și neamul robilor lui Dumnezeu se va întări întru inul și se vor așeza întru inul cei ce iubesc numele lui.

PSALMUL 69.

Al lui David.

69. 1. Grăbește-te, Dumnezeule, de-mi ajută! Doamne, vino de grab în ajutorul meu!
2. Umiliți și rușinați să fie cei ce cântă sufletul meu!
3. Cei ce se bucură de necazul meu să fie înfrânți și acopereți de rușine!
4. Și cei ce zic: Lasă, lasă! cu ocară să fie puși pe fugă,
5. Iar toți cei ce te caută pe tine, Dumnezeule,

să se bucure și să se veselească de tine!

6. Cei ce iubesc mântuirea ta să nădăjduie în tine: Slavă lui Dumnezeu!

7. Dar eu sunt necăjit și sărac, Dumnezeu, vino de grab în ajutorul meu! Nu zăbovi, Doamne, că tu ești scutul și izbăvitorul meu.

PSALMUL 70.

Al lui David.

70 1. Doamne, tu ești nădejdea mea, să nu fiu rușinat în viață!

2. Apără-mă după dreptatea ta și mă izbăvește! Pleacă urechea ta spre mine și mă mântuiește!

3. Fii pentru mine ceta-te taro, unde să mă adăpostesc pururea, că tu ești întărirea mea și scăparea mea!

4. Dumnezeu, meu, izbăvește-mă din mâna păcătoșului, din mâna călătorului do lege și a celui ce face strâmbătate!

5. Că tu ești nădejdea mea, Doamne Dumnezeu, și în tine am nădăjduit din tinerețile mele.

6. Pe tine m'am bizuit din pântecul maicii mele, dela sânul maicii mele tu ești ocrotitorul meu și eu tine mă laud pururea.

7. Ca o arătare am fost pentru mulți, dar tu

ești nădejdea mea cea tare.

8. Să se umple gura mea de lauda ta, ca să laud toată ziua slava și mărirea ta.

9. În vremea bătrâneților mele să nu mă lepez, să nu mă părăsești când vor slăbi puterile mele!

10. Că vrăjmașii mei grăiesc împotriva mea, și cei ce pândesc sufletul meu se sfătuiesc și zic:

11. «Părăsiți-l-a Dumnezeu, urmăriți-l și-l prindeți, că n'are cine să-l izbăvească!»

12. Nu te depărta de mine, Dumnezeule, meu! Dumnezeu, meu, vino de grab în ajutorul meu!

13. Să se rușineze și să piară cei ce dușmănesc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc răul să se îmbrace în ocară!

14. Înău cu pururea voi nădăjdui în tine și-ți voi aduce tot felul de laude.

15. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua va spune faptele tale de bine, al căror număr nu-l mai țin minte.

16. Cânta-voiu să pătrund puterile tale, Doamne Dumnezeu, și-mi voi aduce aminte de dreptatea ta.

17. Dumnezeu, din tinerețile mele tu m'ai povățuit și cu și astăzi vestești minunile tale.

18. Să nu mă părăsești nici la bătrânețile mele.

19. Ca să vestesc tăria ta neamului acestuia și puterea ta la toți cei ce au să vină.

20. Dreptatea ta, Dumnezeu, se înalță până la ceruri, că lucruri minunate ai făcut; cine este asemenea ție, Dumnezeule!

21. Multe necazuri ai trimis asupra mea, dar iarăși m'ai însuflețit și din fundul pământului m'ai scos.

22. Înălță-mă și mă mângâie și acuză, scoate-mă din adâncurile pământului!

23. Și te voi lauda în psaltire pentru dreptatea ta, Dumnezeule, meu. Cânta-voiu ție din alăută, sfântul lui Israel!

24. Cânta-voiu ție și se vor bucura buzele mele și sufletul meu cel mântuit de tine.

25. Ba încă și limba mea toată ziua va vesti dreptatea ta, că ai rușinat și ai umplut de ocară pe cei ce-mi voiesc răul.

PSALMUL 71.

Al lui David.

71 1. Dumnezeu, judecăta ta dă-o regelui, și dreptatea ta fiului regelui.

2. Ca să judece drept pe poporul tău și pe săracii tăi la judecată,

3. Încât munții să aducă oamenilor pace și dealurile dreptate.

4. Ca să judece pe săracii poporului și să mântuiască pe fiii celor nevoiași, iar pe apăsător să-l smerescă.

5. Și se vor teme de tine oamenii din neam în neam, cât va fi soarele și va lumina luna.

6. Ca să se coboare dreptatea ca ploaia pe câmpul cosit și ca picătura ce face să rodească pământul.

7. Ca să înflorească dreptatea în zilele lui și să fie belsug de pace cât va sta luna pe cer,

8. Ca să domnească el dela o mare până la alta, și dela râu până la marginea pământului.

9. Ca să-și plose locuitorii pustiei genunchii înaintea lui și vrăjmașii lui să lingă țărâna.

10. Ca să-i plătească bir regii Tarsului și ai ostroavelor, și regii Arabiei și ai Sabei să-i aducă daruri.

11. Ca să se închine înaintea lui toți regii și toate popoarele să-i slujescă lui.

12. Pentrucă va izbăvi pe cel sărac de cel puternic și pe cel lipsit și fără nimeni ajutor.

13. Va avea milă de cel sărac și lipsit și va mântui sufletele celor amăriți.

14. Izbăvi-va suflotele lor de împilare și silnicie, și sângele lor va fi scump înaintea lui.

15. Viu va fi și i se va da aurul Arabiei și rugăciuni necontenit se vor face pentru el și în toate zilele îl vor binecuvânta.

16. În țară va fi belșug de pâine până și pe vârful muntților și holdele se vor pleca sub bătaia vântului, ca pădurea Libanului.

17. Și prin cetăți oamenii vor înflori, cum înfloresc iarba țarinilor.

18. Binecuvântat va fi numele lui în veac și va dura cât va fi soarele.

19. Prin el se vor binecuvânta toate națiile pământului și toate popoarele îl vor ferici.

20. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel, singurul care face minuni!

21. Binecuvântată să fie mărirea numelui său, în veac și în veacul veacului!

22. Și slava lui să umple tot pământul! Amin! Amin!

PSALMUL 72.

Al lui Asaf.

72 1. Cât de bun este Dumnezeu pentru Israel, pentru cei cu inimă curată!

2. Iar mie puțin de nu mi-au șovăit picioarele, pu-

țin de nu mi-au alunecat pașii,

3. Pentrucă am răvnit soarta necredincioșilor, văzând propășirea păcătoșilor,

4. Că n'au nicio suferință până la moarte și sunt plini de sănătate.

5. Cu oamenii la ostenele nu iau parte și nu sunt supuși la necazuri, ca ceilalți oameni.

6. De aceea se înfășoară cu mândria ca cu o podouă și ca și cu un veșmânt se înbracă cu trufia.

7. obrazul le e umflat de grăsime și poftele le furcă prin inimă.

8. Răd de toată lumea și elevotesc cu răutate și grăiesc de sus.

9. Până la cer își ridică făclile și cu limba mătură pământul.

10. De aceea poporul necontenit se ia după ei și bca nelegiuirea din plin, ca apa.

11. Și zice: «Stie oare Dumnezeu? Cel Preaînalt are oare cunoștință?»

12. Și iată necredincioșii huzuresc în lumea aceasta și și adună mereu bogății.

13. Zis-am: «Oare, nu în zadar mi-am curățit inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție?»

14. Oare, nu în zadar am fost chinat în fiecare zi și în fiecare dimineață supus la ocări?»

15. De așa zice: «Așa voin socotiz, aș fi foarte vinovat înaintea neamului fiilor tăi.

16. Gânditu-m'am: «Cum aș putea oare să pricep aceasta?» Dar aceasta s'a părut tare greu pentru mine,

17. Până ce am intrat la altarul lui Dumnezeu și am înțeles sfârșitul păcătoșilor.

18. Pentru viclesugul lor dară, îi pui pe căi alunecoase și-i lași să cadă în prăpastie!

19. Cât de repede au ajuns la pustiire, s'au stins deodată pentru fără-de-le-gile lor.

20. Ca visul după deșteptare, așa, Doamne, deșteptându-te, pierzi planurile lor!

21. Când fierbea inima mea și lăuntrul meu mă chinuia,

22. Prost eram înaintea ta.

23. Dar eu pururea sunt cu tine și tu mă ții de dreapta mea,

24. Cu sfatul tău mă vei povățui și mă vei primi în slava ta,

25. Căci afară de tine pe cine mai am în cer? Și cu tine ce-mi mai lipsește pe pământ?

26. De-mi slăbește trupul și inima, Dumnezeu este tăria inimii mele și partea mea în veci.

27. Că iată, cei ce se de-părtează dela tine pierd-vei pe toți cei ce se abat dela tine la necredință,

28. Iar pentru mine bine e să mă lipesc de Dumnezeu! Să-mi pun nădejdea în Domnul Dumnezeul meu,

ca să vestesc toate laudele lui în porțile fiicei Sionului.

CARTEA A TREIA

PSALMUL 73.

73 1. Pentru ce ne-ai lepădat cu totul, Dumnezeu, și fumează mânia ta asupra oilor păstoriei tale?

2. Adu-ți aminte de adunarea ce din vechime ți-ai câștigat-o și de secp-trul moștenirii tale, pe care l-ai răscumpărat, de mun-

tele Sionului, pe care ai locuit!

3. Indreaptă-ți pașii spre aceste dăruinături de vecuri, că vrăjmașul a sfărâmat toate în locașul tău cel sfânt.

4. Vrăjmașii tăi mugesc în vremea sărbătorilor tale și în locul steagurilor noastre au pus steagurile lor.

5. Intrat-au în locașul

tân, ca cei ce intră cu to-
poarele în pădure

6. Și iată cu securi și
cu ciocane au stricat fără
crutare toate podoabele lui.

7. Ars-au cu foc biserică
ta, și locașul numelui tău
l-au făcut una cu pământul.

8. Și ziceau în inima lor:
«Să dărâmăm toate!» Și au
ars toate locașurile lui
Dumnezeu din țară.

9. Semne noi nu mai ve-
dem, nici proroc nu se
mai află printre noi și ni-
meni nu știe până când vor
fi toate acestea?

10. Până când, Dumne-
zeule, ne va ocări vrăjma-
șul, și protivnicul va huli
mereu numele tău?

11. Pentru ce îți tragi
mâna ta și dreapta ta?
Scoate-le din sânul-ți și-i lo-
vește!

12. Dumnezeule, împăra-
tul nostru, de veacuri ne
lucrezi mântuire în mijlo-
cul pământului!

13. Tu ai despărțit cu
puterea ta marea și ai sfă-
rânat capetele șerpilor în
apă.

14. Tu ai sfărâmat capul
balaurului și l-ai dat spre
mâncare locuitorilor pustiu-
lui.

15. Tu ai scos învoare și
râuri din stâncă și ai scut
râurile cele mari.

16. A ta este ziua și a
ta este noaptea, tu ai fă-
cut lumina și soarele.

17. Tu ai așezat toate
hotarele pământului, vara
și iarna tu le-ai rânduit.

18. Adu-ți aminte, că
vrăjmașul necinstește pe
Domnul, și poporul cel smin-
tit hulește numele tău!

19. Să nu dai fiarelor
sufletul ce te mărturisește,
și vieața săracilor tăi n'o
uita mereu!

20. Caută la așezămân-
tul tău, că s'au umplut de
sălaşurile nelegiurii toate
asezărișurile țării!

21. Cel împilat să nu se
întoarcă rușinat, săracul și
cel necăjit să dea slavă nu-
melui tău.

22. Scoală, Dumnezeule,
și apără lucrul tău! Adu-ți
aminte de ocară cu care
mereu te ocărăște cel fără
de minte!

23. Nu uita strigătele
vrăjmașilor tăi și răzvră-
tirea protivnicilor tăi, care
mereu se ridică împotriva
ta!

PSALMUL 74.

Al lui Asaf.

74 1. Slăvi-te-vom, Dum-
nezeule, slăvite-vom!
Chema-vom numele tău și
vom vesti toate minunile
tale!

2. Căci tu ai zis: «La
timpul hotărât, voi judeca
cu dreptate».

3. Atunci pământul se va
cutremura cu toți cei ce
trăiesc pe dansul, dar eu
voi întări stâlpii lui.

4. Celor mândri le voi
zice: Nu vă mândriți! Și
celor răi le voi spune:
Nu vă ridicați capul!

5. Nu vă ridicați dar
fruntea și au grăpi cu tra-
fie împotriva Domnului!

6. Căci nu dela răsărit
sau dela apus, nu din pu-
stie sau din munți vine a-
jutorul.

7. Ci Dumnezeu singur
este judecător și el pe unul
înaltă și pe altul smereste.

8. Domnul ține în mână
psalmarul, în care spunegă
vin plin de amestecătură.

9. Și când îl vară el și
il deșartă până la fund,
beau din el toți păcătoșii
pământului.

10. Iară eu voi vesti pu-
rerea aceste lucruri și voi
lăuda pe Dumnezeu lui Ia-
cov.

11. Sfărâma-voiu fruntea
celor răi, iar fruntea drep-
ților se va înălța.

PSALMUL 75.

Al lui Asaf.

75 1. Cunoscut este Dum-
nezeu în Iuda, în Is-
rahil mare este numele lui!

2. Cortul lui a fost în
Salim, și locuința sa este
în Sion.

3. Acolo a sfărâmat el
săgețile și arcul, părăzi
sabia și armele de război.

4. Strălucește și puternic
te-ai arătat tu, în acești
munți ai războinicilor.

5. Pradă au ajuns ace-

știa, nu s'au putut apăra și
au adormit somnul de veci.

6. De certarea ta, Dum-
nezeu lui Iacov, au încere-
ment și călăreți și cai.

7. Infircoșat ești tu și
cine-ți poate sta împotriva,
când te mănii?

8. Din cer ai vestit ju-
decata, pământul s'a în-
grozit și a amuțit.

9. Când s'a sculat Dum-
nezeu la judecată, ca să
mântuiască pe cei necăjiți
de pe pământ.

10. Chiar mânia omului
se preface spre lauda ta,
când te înbrăci în toată
argia ta.

11. Faceți jurăminte Dom-
nului Dumnezeului vostru
și le împliniți! Toți cei
dimprejuri lui să aducă
daruri Dumnezeului celui
infircoșat!

12. Că el domolește mâ-
nia domnitorilor și e infri-
coșat pentru regii pământ-
ului.

PSALMUL 76.

Al lui Asaf.

76 1. Cu glasul meu că-
tre Domnul am strigat,
glasul meu către Dum-
nezeu l-am înălțat și el m'a
auzit.

2. În ziua necazului meu
am căutat pe Dumnezeu,
noaptea mi-am întins mâi-
nie meron spre el și sufla-
tul meu nu vrea să se măn-
gâie.

3. Adusu-mi-am aminte

săturat, căci li se dase după dorirea lor.

30. Dar nu le trecuse încă pofta și mâncarea era încă în gura lor.

31. Când se aprinse asupra lor mânia lui Dumnezeu și a ucișii pe cei mai tari dintre ei, doborâtă pe cei mai de seamă din tinerii lui Israel;

32. Dar ei tot au mai păcătuit și n'au crezut în minunile lui.

33. Atunci el le-a stins zilele ca o suflare și anii printr'un sfârșit neașteptat.

34. Și când îi lovea cu moartea, îl căutau și se grăbeau să se întoarcă la Dumnezeu.

35. Iși aduceau aminte că Dumnezeu este scăparea lor și izbăvitorul lor este Cel de sus.

36. Dar îl înșelau cu buzele lor și cu limba lor îl minteau.

37. Căci inima lor nu era dreaptă înaintea lui și ei nu erau credincioși așezământului lui.

38. Dar el, Cel pururea milostiv, care iartă nedreptatea și nu zdrobește îndată pe păcătos, n'a înecat a-și potoli mânia și nu s'a lăsat stăpânit de urgia sa.

39. Ci și-a adus aminte că trup erau, suflare ce trece și nu se mai întoarce.

40. De câte ori l-au amă-

rit în pustie și l-au mâniaț în țara cea nelocuită!

41. N'au conștient de a înșel pe Sfântul lui Israel.

42. Căci n'au vădit puterea brațului lui și zina în care-i sosisese din robie.

43. Uitaseră de semnele pe care le făcuse în Egipt și de minunile lui cele din câmpul Toan.

44. Când prefăcuse râurile vrăjmașului în sânge, ca să nu poată bea apă.

45. Când trimisese asupra acelor muște ca să-i înțepă și broaște ca să-i piardă.

46. Le dăduse roadele la omizi și holdele muncite de ei la lăențe.

47. Bătuse viile lor cu hărmă și pomii lor cu grindină.

48. Cu grindină le ucisesse turacii și vitele lor cu fulgere.

49. Trimisese asupra lor năra mănii sale, iuțime, urgie și prăpădenie, solie de îngeri răi.

50. Dăduse drum slobod mănii sale, nemăntuindu-le sufletele dela moarte, nici vitele lor dela clumă.

51. Lovise pe toți întâii născuți în Egipt, părea puterii din corturile lui Ham.

52. Și ridicase pe poporul său, ca pe niște oi, și-l porătuise ca pe o turmă în pustie.

53. Îl porătuise nespri-

mejdut și fără teamă, iar pe vrăjmași îi înghițise marea.

54. Și i-a adus în țara sa cea sfântă, la muntele acesta pe care l-a dobândit cu dreapta sa.

55. A alungat națiile dinaintea lor, cu furie le-a împărțit moștenirea aceloră și în corturile lor a așezat semințiile lui Israel.

56. Dar ei tot s'au răzvrătit împotriva Celui de sus și l-au mâniaț, nepăzind poruncile lui.

57. S'au abătut și au fost necredincioși ca și părinții lor, abătutu-s'au ca un arc înșelător.

58. Întărit-au mânia lui Dumnezeu cu înălțimile lor și cu idolii lor au sfârșit răvnia lui.

59. Auzit-a Dumnezeu și s'a aprins și a urgisit foarte pe Israel.

60. A părăsit locuința din Silo, cortul unde locuia el între oameni.

61. A dat în robie mărirea sa și mândria sa în mâinile vrăjmașilor.

62. Dat-a pe poporul său săbiei și s'a mâniaț pe moștenirea sa.

63. Focul a mâncat pe tinerii lor și fecioarelor lor nu li s'a cântat cântarea de nuntă.

64. Preoții lor au căzut de sabie și văduvele lor nu i-au bocht.

65. Apoi s'a deșteptat

Domnul ca din somn, ca un viteaz după beție.

66. Și a lovit pe vrăjmașii săi în fugă, acoperindu-i cu ocară veșnică.

67. Totuși a lepădat cortul lui Iosif și seminția lui Efraim n'a ales.

68. Ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit.

69. Și a zidit templul său măreț ca cerul și trainic pe vecie ca pământul.

70. Și a făcut să se alege David, pe care l-a luat dela turmele de oi.

71. Din mijlocul oilor l-a adus, ca să pasească pe Iacov, poporul său, și pe Israel, moștenirea sa.

72. Și David i-a păstorit cu inimă înțeleaptă și cu mână pricepută i-a povățuit.

PSALMUL 78.

Al lui Asaf.

78. 1. Dumnezeu, păgânii au năvălit în moștenirea ta, pângărit-au biserică ta cea sfântă și Ierusalimul l-au prefăcut într-o movilă de moloz.

2. Dat-au trupurile slujitorilor tăi să le mănânce pasările cerului și cârnurile cuvioșilor tăi le-au dat fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.

4. Ajuns-am ocară veci-

de Dumnezeu și m'am cutremurat, gânditu-m'am la el și sufletu-mi se istovește.

4. Nu pot nici ochii să-i închid, de neliniște nu pot grăi.

5. Cugetat-am la zilele cele de demult, la anii vecurilor trecute m'am gândit.

6. Mă gândeam noaptea în inima mea, socoteam și sufletul meu se întreba:

7. «Au doară m'a lepădat Domnul pe vecie? Au nu și va mai arăta bunăvoința sa?»

8. Au doară tăiatu-mi-a mila pe totdoamna și cuvântul și l-a curmat pe vecii vecilor?

9. Uitat-a oare Dumnezeu să miluiască și în mânia sa și-a închis oare îndurarea?»

10. Zis-am atunci: «Aceasta este durerea mea, că dreptă celui de sus nu mi mai e cerotitoare.

11. De mi aduc aminte de lucrurile Domnului, de mi aduc aminte, Dumnezeu, de minunile tale cele de demult.

12. De cuget la toate lucrurile tale și de pătrund faptele tale cele mari,

13. Văd că sfântă este calea tat! Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeu nostru? Tu esti, Dumnezeu, cel ce faci minuni!

14. Cunoscută ai făcut puterea ta prin popoare și ai mântuit cu brațul tău

pe poporul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au temut, cutremuratu-s'au adâncurile.

16. Norii au vărsat ape, dat-au norii glas, și săgețile tale au sârbăt.

17. Glasul tunetului tău a răsunat în bolta cerească, fulgerele au luminat lumea și pământul s'a clătuit și s'a cutremurat.

18. Post-a calea ta prin mare și cărările tale prin apele cele mari și urmele tale nu s'au cunoscut.

19. Povățuit-ai ca o turmă pe poporul tău, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

PSALMUL 77.

Al lui Asaf.

1. Ia aminte, poporul meu, la legea mea, plăcă-ți urechea la cuvintele gurii mele.

2. Că am să rostesc pilde cu gura mea și am să vestesc cuvinte adânci din trecut.

3. Câte am auzit și am aflat și câte părănii noastre ne-au povestit.

4. Nu le vom ascunde de copiii lor, ci vom vesti neamului ce vine slava și puterea Domnului și faptele lui cele minunate.

5. Căci el a ridicat măruri în Iacov și lege a pus în Israel și a poruncit pă-

rinților noștri să le vestească copiii lor.

6. Ca să le știe neamul ce vine și copiii ce se vor naște să le povestească copiii lor.

7. Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, ci să păzească poruncile lui.

8. Să nu fie, ca părănii lor, neam răzvrătit și îndărătnic, neam cu inimă nestatornică și cu suflet necredincios lui Dumnezeu.

9. Fiii lui Eifrem, înarmați cu arcuri, au întors spatele la vreme de război.

10. Și n'au păzit așezământul lui Dumnezeu și legea lui n'au vrut s'o urmeze.

11. Ci au uitat facerile de bine ale lui și minunile ce le-a arătat el.

12. Căci el făcuse minuni înaintea părinților lor, în pământul Egiptului, în câmpul Toan.

13. Desfăcuse marea și le deschisese drum, făcând apele perete la dreapta și la stânga lor.

14. Și-i povățuise zina cu nor și toată noaptea cu lumină de foc.

15. Apoi în pustie despense stânca și-i adăpase ca dintr'un adânc mare.

16. Din stâncă făcuse să țănească pâraie și apele se vărsaseră ca niște râuri.

17. Și au adăus ei a pă-

cătui și a mâniei pe Cel de sus în pustie.

18. Ispitit-au pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după pofța lor.

19. Cătil-au împotriva lui Dumnezeu și au zis: «Putea-va oare Dumnezeu să gătească masă în pustie?»

20. Iată a lovit stâncă și a curs apă și s'a vărsat ca niște râuri, putca-va ei oare să ne dea și pâine, sau să gătească și carne poporului său?»

21. Auzit-a Domnul aceasta și s'a umplut de mânie, foc s'a aprins asupra lui Iacov și s'a stărnit urgie asupra lui Israel.

22. Pentru că nu s'au încrezut în Dumnezeu, nici n'au nădăjduit în ajutorul lui.

23. Și a poruncit el norilor de sus și a deschis porțile cerului.

24. Și le-a plouat mană să mănânce, data poporului său pâine cerească.

25. Pâine îngerească a mâncat omul și le-a trimis bucate până la sațiu.

26. Căci a stărnit sub cer vânt dela răsărit, cu puterea lui a adus vântul de miazăzi.

27. Și a plouat peste ei carne ca pulberea și pasăre sburătoare ca nisipul mării.

28. A făcut să cadă în mijlocul taberei și împrejurul colibelor lor.

29. Și au mâncat și s'au

nilor noștri, batjocura și râsul celor dimprejurul nostru!

5. Până când, Doamne, vei fi tot mâniș? Până când va arde ca focul mânia ta?

6. Varsă-ți mânia peste neamurile, care nu te cunosc și peste împărățiile, care nu chiamă numele tău!

7. Că acelea au mâncat pe Iacov și au pustiit locuința lui.

8. Nu ne socoti nouă păcatele părinților noștri, ci de grabă să ne întâmpine îndurările tale, că suntem peste măsură umiliți.

9. Ajută-ne, Dumnezeu, mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău! Izbăvește-ne și ne iartă păcatele pentru numele tău!

10. La ce să zică păgânii: «Unde este Dumnezeu lor?» Sub ochii noștri să se facă cunoscută între păgâni răzbușarea sângelui vărsat al robilor tăi!

11. Suspiciile celor înșelați să ajungă până la tine și păzește cu brațul tău cel puternic pe cei rănduiți la moarte!

12. Întoarce înșepșit, în sânul vecinilor noștri, batjocurile ce ți le-au aruncat ție, Doamne!

13. Iară noi, poporul tău și oile pășunii tale, te vom mări purtarea pe tine și vom vesti lauda ta din neam în neam.

PSALMUL 79.

Al lui Asaf.

79 1. Păstorul lui Israel, pleacă-ți urechea! Cel ce paști pe ai lui Iosif, ca pe o înmă, arată-te!

2. Cel ce sezi pe heruvimi, deșteptă puterea ta, înaintea lui Efraim și a lui Vîniamin și a lui Manase și vino, ca să ne mântuești pe noi!

3. Ridică-te iar, Dumnezeu, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

4. Doamne, Dumnezeul ostirilor, până când te vei mânia pe rugăciunea poporului tău?

5. Că ne hrănești cu pâine de lacrimi și cu lacrimi ne adăpi din belșug!

6. Lăsați-ne-al să fim nedreptățiți de vecinii noștri și vrăjmașii noștri își bat joc de noi.

7. Dumnezeul ostirilor, ridică-ne iar, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

8. Din Egipt ai mutat via aceasta și ai isgonit neamuri, ca să o sădești.

9. Pregătit-ai pentru ea loc și ai înfipt rădăcinile ei și ea a umplut țara aceasta.

10. Acoperită munții umbra ei și vîțele ei erau ca cedrii lui Dumnezeu.

11. Întinsuși-a ea coarcele până la mare și lăstarul ei până la râul Eufratului.

12. Pentru ce ai surpat gardul ei, de o fură toți cei ce trec pe cale,

13. De o rămă mistrețul din pădure și fiarele cele din câmpie o pasă?

14. Dumnezeul ostirilor, întoarce-te dar și cantă din cer și vezi și cercetează via aceasta,

15. Pe care a sădit-o dreapta ta și o desăvârșește pe ea și vîlstarul pe care l-ai ales.

16. Că e arsă cu foc și e tăiată și de certarea feței tale pierе toată.

17. Mâna ta să sprijinească pe omul dreptei tale și pe fiul omului pe care l-ai ales.

18. Și nu ne vom mai depărta dela tine! Dă-ne viața și vom chema numele tău!

19. Doamne, Dumnezeul ostirilor, ridică-ne iar! Arată-ne fața ta și ne vom mântui!

PSALMUL 80.

Al lui Asaf.

80 1. Cântați cu bucurie lui Dumnezeu, țărâ noastră! Înălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!

2. Cântați cântece! Bateți tobal! Luați harfa și alăuta cea dulce la viers!

3. Sunați din trâmbiță la lună nouă, la lună plină, la ziua cea vestită a sărbătorii noastre!

4. Că pentru Israel aceasta e lege și poruncă a Dumnezeului lui Iacov.

5. Aceasta a așezat-o el mărturie pentru Iosif, când a ieșit acesta din pământul Egiptului, unde a auzit graiu în limbă necunoscută:

6. «Iată ți-am luat povara din spinare și mâinile îți sunt scutite de cărat cu coșul.

7. În neazul tău m'ai chemat și te-am izbăvit, din mijlocul tunetelor te-am auzit și te-am cercat la apa Meriba.

8. Ascultă, poporul meu, și te voi sfătui! O, de m'ai asculta, Israele!

9. Să nu ai Dumnezeu străin, nici să nu te închini la alți dumnezei!

10. Că eu sunt Domnul Dumnezeu tău cel ce te-am scos din pământul Egiptului, deschide-ți gura și o voi umplea.

11. Dar poporul meu n'a ascultat glasul meu și Israel nu mi s'a supus.

12. De aceea i-am lăsat în îndărăntăcia inimii lor, ca să umble în cugetele inimii lor.

13. De m'ar fi ascultat poporul meu și de ar fi umblat Israel în căile mele,

14. Curând aş fi amerit pe vrăjmașii lor și mi-aş fi îndreptat mâna mea asupra celor ce-i necăjesc.

15. Cel ce urăse pe Dom-

nul s'ar fi gudurat înaintea lor, iar fericirea lor ar fost veșnică.
16. I-ai fi hrănit cu grăsimi de grâu și cu miere din stâncă i-aș fi săturat.

PSALMUL 81.
Al lui Asaf.

81 1. Stătu-a Dumnezeu în adunarea judecătorilor și în mijlocul lor judecă pe judecători și zice:
2. «Până când veți judeca nedrept, și veți părtini pe cei răi?»

3. Dați dreptate orfanului și celui slab, săracului și celui necăjit faceți-le dreptate!

4. Izbăviți pe cel lipsit și pe nevoiași și-i scăpați din mână păcatosului!»

5. Dară ei nu vor să știe, nici să priceapă, ci băbbe prin întunecare și de aceea se strănuță toate rândurile în țară!

6. Eu am zis: «Sunteți dumnezei, toți sunteți fiii Celui de sus,

7. Iar voi ca niște oameni muriți și cădeți ca orice din boierii!»

8. Scală, Doamne, de judecă pământul, că toate popoarele sunt ale tale!

PSALMUL 82.
Al lui Asaf.

82 1. Dumnezeule, nu tăceai! Nu tăcea nici te odihni, Dumnezeule!

2. Că iată vrăjmași tăi

s'au întărâtat și cei ce te urăse și-au ridicat capul.

3. Urzesc planuri împotriva poporului tău și se sfătuesc asupra celor ocoțiți de tine.

4. Zis-au: «Venii să-i stărpim dintre popoare și să nu se mai pomenească numele de Israel!»

5. Sfătuitu-s'au cu toții împreună și s'au unit împotriva ta:

6. Corturile lui Edom și Ismailiții, Moab și Agareni.

7. Ghehal și Amon și Amalec, Filistinii cu locuitorii Tirului.

8. Asur încă s'a unit cu ei și și-a dat mâna cu fiii lui Lot.

9. Fă cu dărușii cum ai făcut cu Madiam, cu Sisera și Iabir la râul Kișon,

10. Care, pierduți fiind în Fin-Dor, au ajuns îngrășăminte pământului.

11. Fă cu mai-marii lor, cum ai făcut cu Oreb și cu Zeeb și cu povățuitorii lor, ca și cu Zeban și cu Salmun.

12. Căci aceștia au zis cândva: «Să punem stăpânire pe locașurile lui Dumnezeu!»

13. Dumnezeu! men, fă-i ca praful în vânt, ca pleava înaintea viforului!

14. Cum arde focul pădurea, cum dogorește pârjolul munții,

15. Așa să-i urmărești cu

viforul tău, și cu vifella mâniei tale să-i umpli de groază!

16. Acopere fața lor cu ocări, ca să caute numele tău, Doamne!

17. Să se rușineze și să piară!

18. Și să cunoască ei că Domnul e numele tău și că numai tu ești Cel Preaînalt peste tot pământul.

PSALMUL 83.

Al fiilor lui Core.

83 1. Cât sunt de dorite locașurile tale, Doamne al puterilor!

2. Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului. Inima mea și carnea mea se iskovesc de dorul Dumnezeului celui viu.

3. Pasărea și-a găsit și-a casă și rândunica cuib pe-n ra puii săi,

4. La altarele tale, Doamne al puterilor, împăratul meu și Dumnezeu! meu!

5. Ferice de cei ce locuiesc în casa ta, căci ne conținu te pot lăuda!

6. Ferice de omul pe care-l ajută tu și de cei ce cunosc căările tale!

7. Căci când străbat ei valoa pustie, o prefac în loc plin de izvoare și ploaia o acopere de binecuvântare

8. Și trecând din putere în putere, se înfățișează la Dumnezeu în Sion.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, ascultă rugăciu-

nea mea! Pleacă-ți urechea, Dumnezeu! lui Iacov!

10. Dumnezeule, apărătorul nostru, pleacă-te, și caută la fața unsului tău!

11. Căci mai bine o zi în curțile tale, decât mii între străini; voiese mai bine să fiu lăpădat la pragul casei

lui Dumnezeu, decât să locuiesc în locașurile păcătoșilor,

12. Căci soare și scut e Dumnezeu. Domnul dă har și mărire, și pe cei ce umblă în neprihănire nu-i lipsește de niciun bine.

13. Doamne, Dumnezeul puterilor, ferice de omul ce nădăjduește în tine!

Al fiilor lui Core.

PSALMUL 84.

84 1. Milostivitu-te-ai, Doamne, spre țara ta și ai întors din robie pe ai lui Iacov.

2. Nedreptățile poporului tău le-ai iertat și ai acoperit toate păcatele lui.

3. Potolitu-ți-ai toată mânia ta, și aprinderea urgiei tale ai abătut-o.

4. Bădă-ne iar, Dumnezeu! mântuirii noastre, și-ți abate mânia ta dela noi!

5. Au doară pururea vei fi mânios pe noi? Sau vei întinde mânia ta dela neam la neam?

6. Nu ne vei dăruia oare iarăși viața, ca poporul tău să se buure de tine?

7. Arată-ne, Doamne, mila

ta, și mântuirea ta dăne-ol

8. Asculta-voi ce-mi va spune Domnul Dumnezeu, ei va vesti pace peste poporul său

9. Și peste slugile sale credincioase, dar să nu se mai întoarcă la nebulia lor.

10. Aproape este mântuirea de cei ce se tem de dănsul și slava sa so va sălăslui în țara noastră.

11. Mila și adevărul se vor întâmpina, dreptatea pacea se vor săruta.

12. Adevărul din pământ va răsări și dreptatea din cer va privi.

13. Domnul va revărsa bunătața sa și pământul nostru roada-și va da.

14. Dreptatea va merge înaintea lui și va găti calea pentru pașii săi.

PSALMUL 85.

O rugăciune a lui David.

85. 1. Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sîrac și necăjit sunt eu!

2. Păzește sufletul meu, că sunt credincios înaintea ta, măntuiește, Dumnezeuule, pe robul tău, cel ce nă-ghăduiește în tine!

3. Ai milă de mine, Doamne, căci către tine strig toată ziua!

4. Veselește sufletul robului tău, căci către tine, Doamne, înalț sufletul meu!

5. Că bun și milostiv ești tu, Doamne, și mult

îndurat către toți cei ce te cheamă pe tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele!

7. La vreme de necaz către tine am strigat și m'ai auzit, Dumnezeuule!

8. Nu este alt Dumnezeu ca tu, Doamne, nici lucruri ca lucrurile tale!

9. Toate națiunile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.

10. Că mare ești tu și faci minuni și numai tu singur ești Dumnezeu!

11. Învață-mă, Doamne, căile tale și voi merge în adevărul tău! Întărește în sufletul meu frica de numele tău!

12. Doamne, Dumnezeul meu, lăuda-te-voi din toată puterea mea și pururea voi da slavă numelui tău!

13. Că mare este mila ta spre mine, că ai izbăvit sufletul meu din fundurile iadului!

14. Dumnezeuule, sculatu-s'au cei mândri asupra mea și cei răzvrătiți, caută sufletul meu, fără să se uite la tine!

15. Dar tu, Doamne, Dumnezeul îndurării, cel milostiv, îndelung răbdător, bun și adevărat,

16. Caută spre mine și mă miluiește! Dă slugii tale tărie ta și măntuiește pe fiul slujnicii tale!

17. Arată-mi semnul bunăvoiei tale, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că tu, Doamne, m'ai ajutat și m'ai mângâiat.

PSALMUL 86.

Al fiilor lui Core.

86. 1. Temeliile Ierusalimului sunt așezate pe muntele cel sfânt. Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov.

2. Lucruri slăvite se spun despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Pomeni-vei printre cei ce te cunosc de Raav și Babilonul, iată Filistenii și Tirul cu Etiopia vor zice: «Cutare s'a născut aeoloz».

4. Iar de Sion se va zice: «Cutare bărbat s'a născut într'insul, că însuși Cel de sus l'a întărit pe dănsul».

5. Domnul scrie în cartea popoarelor: «Cutare s'a născut aeoloz».

6. Cei ce cântă și cei ce dănuiesc strigă: «În tine sunt toate izvoarele bucuriei mele!»

PSALMUL 87.

Al fiilor lui Core.

87. 1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea strig înaintea ta.

2. Să pătrundă rugăciunea mea până la tine! Pleacă urechea ta la rugă mea!

3. Căci s'a săturat de ne-cazuri sufletul meu și viața mea s'a apropiat de iad.

4. Socotit sunt eu cei ce se coboară în mormânt și am ajuns ca un om fără putere, aruncat laolaltă cu cei morți.

5. Ajuns-am ca ucisii ce zac în morminte, care au fost lepădați de mâna ta și de care nu-ți mai aduci aminte.

6. Aruncatu-m'ai în groapa iadului, într'u întunec și în umbra morții.

7. Apăsă-a mânia ta asupra mea și toate valorile tale le-ai adus asupra mea.

8. Depărtat-ai pe cunoșcutii mei dela mine și urit m'ai făcut înaintea lor.

9. Strămtorat sunt și nu văd nicio scăpare, ochii mei au slăbit de suferință.

10. Strigat-am către tine, Doamne, toată ziua și am întins către tine mâinile mele.

11. Oare pentru cei morți vei face minuni, sau morții se vor scula și to vor lăuda?

12. Povesti-se-va oare în mormânt mila ta și dreptatea ta în locașul stricăciunii?

13. Cunoaște-se-va oare minunile tale într'u întunec și adevărul tău în pământul uitării?

14. Dar eu, Doamne, către tine am strigat și rugăciunea mea disdedimi-neață te va întâmpina!

15. Pentru ce, Doamne, leperi sufletul meu și-ți înțoreci fața ta dela mine?

16. Neacăjit și chinuit sunt eu din tinerețele mele, apăsător de bătaile tale și turburat.

17. Trecurău peste mine urgiile tale și amenințările tale mă istovesc.

18. Toată ziua mă împresoară ele ca apa și toate mă potopesc deodată.

19. Depărtat-ai dela mine pe prietenii și pe cunoscuții mei și cei de aproape ai mei s'au făcut nevăzuți.

PSALMUL 88.

O încredințare a lui Etam Ebrahiteanul.

88. 1. Mille tale, Doamne, în veac le voi lauda, vesti-voi adevărul tău cu gura mea din neam în neam.

2. Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul tău, când ai zis:

3. «Incheiat-am așezământ cu alesul meu și m'am jurat robului meu David, zicând:

4. Neamul tău îl voi întări pe veci și voi înălța scapul tău din neam în neam».

5. Cerurile mărturisesc minunile tale, Doamne, și adunarea sfinților mărturisește adevărul tău.

6. Că în ceruri cine e asemenea Domnului, sau

printre fiii lui Dumnezeu cine se va asemăna lui?

7. Dumnezeu e preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este peste toți cei dimprejurul lui!

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine e asemenea ție? Tare ești, Doamne, și adevărul tău e împrejurul tău!

9. Tu înfricoșezi sălbăticia mării, când se ridică valurile ei, tu le potolești.

10. Tu ai bătut Egiptul ca pe un neputincios și cu brațul tău cel tare ai risipit pe vrăjmașii tăi.

11. Ale tale sunt cerurile și pământul este al tău, tu ai întemeiat lumea împreună cu toate cele dintr'însa.

12. Tu ai făcut miez-noaptea și amiază. Taborul și Ermonul se bucură în numele tău.

13. Brațul tău e puternic, tare e mâna ta și dreapta ta ridicată.

14. Judecata și dreptatea sunt temelile tronului tău, mila și adevărul merg înaintea ta.

15. Ferice de poporul care cunoaște glasul trâmbiței și umblă întru lumina feței tale, Doamne.

16. Oci se va bucura mereu întru numele tău și cu dreapta ta se va lauda.

17. Că tu ești podoaba puterii lui și prin bunăvoința ta se va înălța fruntea noastră.

18. Domnul este scutul nostru și regele nostru este sfântul lui Israel.

19. Grăit-ai oarecând în vedenie unui sfânt al tău, zicând: «Eu am dat ajutor viteazului și am înălțat pe alesul poporului meu.

20. Aflat-am pe robul meu David și cu mirul meu cel sfânt l-am uns.

21. Fi-va mâna mea cu dânsul și brațul meu îl va întări.

22. Vrăjmașul nu-l va birui, nici cel rău nu-l va apăsa.

23. Sfărâma-voi înaintea lui pe vrăjmașii lui și voi bate pe cei ce-l urăsc.

24. Adevărul meu și mila mea vor fi cu dânsul și fruntea lui se va înălța prin numele meu.

25. Pune-voi mâna lui peste mare și peste râuri dreapta lui.

26. El îmi va zice: Tu ești tatăl meu, Dumnezeuul meu și cetatea mea de mântuire!

27. Iar eu îl voi face întâiul născut al meu și cel mai înalt dintre regi pământului.

28. Păstra-l-voi pe totdeauna mila mea și așezământul încheiat cu el va fi neschimbat.

29. Prolungi-voi în veac seminția lui și tronul lui va dura cât zilele cerului.

30. De vor părăsi fiii lui legea mea și nu vor umbla după poruncile mele,

31. De vor cădea așezământul meu și nu vor păzi poruncile mele,

32. Le voi pedepsi fărădelegile cu toiagul și neadrepțateea lor cu bătai,

33. Iar mila mea nu o voi lua dela dânsul, nici nu-mi voi schimba credincioșia mea.

34. Așezământul meu nu-l voi rupe, nici nu voi schimba ceea ce a ieșit din gura mea.

35. Odată ce m'am jurat pe sfințenia mea, minți-voiu eu care lui David?

36. Seminția lui va rămânea în veac și scaunul lui va fi înaintea mea ca soarele.

37. Avea-va tărie deapururi ca luna și în ceruri mărturie credincioasă.

38. Dar acum ai lepădat și ai urgisit pe unsul tău, pentrucă to-ai mâniaț pe dânsul.

39. Nesocotit-ai așezământul încheiat cu robul tău și ai aruncat la pământ coroana lui.

40. Toate zidurile lui le-ai sfărâmat și ai prefăcut în ruină toate cetățile lui.

41. Și toți cei ce trec pe cale îl jefuiesc, ajuns-a de răsul vecinilor săi.

42. Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui și ai bucurat protivnicii lui și ai răsculat.

43. Ascuțitul săbiei lui l-ai tâmpit și în război nu l-ai întărit.

44. Luat-ai dela dânsul strălucirea și tronul lui l-ai doborât la pământ.

45. Zilele veacului lui le-ai scurta și l-ai acoperit do rușine.

46. Până când, Doamne, te vei tot ascunde? Până când va arde ca focul mânia ta?

47. Adu-ți aminte, ce este veacul meu. Oare în deșert ai zidit pe toți filii oamenilor?

48. Care din oameni a trăit și n'a văzut moartea? Cine și-a izbăvit sufletul din mâna iadului?

49. Unde sunt, Doamne, îndurările tale de altădată, pe care le-ai jurat lui David într-adevărul tău?

50. Adu-ți aminte, Doamne, de înjosirea robilor tăi, pe care o port în sânul meu, și de ocările multor neamuri!

51. Vezi, Doamne, cum ocărăsc vrăjmașii tăi și cum batjocoresc urmele unsului tău.

52. Binecuvântat fie Domnul în veac. Amin. Amin.

PSALMUL 89.

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

89. 1. Doamne, tu ai fost scăparea noastră din neam în neam.

2. Mai înainte de a se naște munții și de a se zi-

di pământul și lumea, din veșnicia veșnicilor, tu ești Dumnezeu.

3. Tu întoreai pe muritori în țărână și zici: «Întoarceți-vă, filii oamenilor, în niricul de unde ați ieșit!»

4. Căci înaintea ochilor tăi mîia de ani e ca ziua de ieri ce a trecut și ca o strajă de noapte.

5. Ca un șuvoiu fi iei și vieța lor e ca un vis, ca iarba, ce răsare dimineața,

6. Ce răsare dimineața și înflorește, iar seara se taie și se usucă.

7. Așa ne mistuim și noi de mânia ta și pierim în fața urgiei tale.

8. Când pui fără-de-legile noastre înaintea ta și cele tănuite ale noastre sub lumina feței tale.

9. Toate zilele noastre s'au scurs în mânia ta și ani ni se pierd ca un sunet.

10. Zilele vieții noastre sunt șaptezeci de ani, iar pentru cei mai tari optzeci de ani, iar ce este mai mult nu-i decât osteneală și durere.

11. Așa trece viața noastră, lute și sburâm cum zboară pasărea în văzduh.

12. Cine știe puterea mâinei tale și cine socotește urgia ta după teama datorită tie?

13. Învață-ne dară așa să socotim zilele noastre, ca să dobândim inimă înțeleaptă.

14. Întoarce-te, Doamne! Până când te vei mânia? Milostivește-te spre robii tăi!

15. Uplete-ne dimineața de mila ta și ne vom bucura, veseli-ne vom în toate zilele vieții noastre.

16. Veselește-ne pentru zilele cele de umilință, pen-

tru anii în care am suferit necazurile!

17. Caută spre robii tăi, spre lucrurile tale și îndreptează pe filii lor!

18. Doamne, Dumnezeu al nostru, să fie binecuvântarea ta peste noi! Povățuește mâinile noastre la lucru și desăvârșește lucrul mâinilor noastre!

CARTEA A PATRA

PSALMUL 90.

O cântare de laudă a lui David.

90. 1. Cel ce locuiești sub acoperământul Cehii Preainalt și odihnești sub umbra celui atotputernic,

2. Zi către Domnul: «Tu ești scăparea mea, tu ești apărătorul și Dumnezeu al meu în care mă încred.

3. Că el te izbăvește de lațul vânătorului și de moartea ucigătoare,

4. Cu penele sale te umbrește și sub aripile lui ești scutit de primejdii, că adăvărul lui e scut și pavăză.

5. Nu te vei teme de năluca noptea, de săgeata ce zboară ziua,

6. De cinna ce se încuibază în negură și de molima ce bântuie la miazăzi.

7. Cădea-vor mii la stînga ta și la dreapta ta zeci de mii, iar de tine moarte nu se va apropia,

8. Ci vei căuta cu ochii tăi și pedepsirea păcătoșilor vei vedea,

9. Pentru că ai zis: «Doamne, tu ești scăparea mea», și ți-ai ales de liman pe Cel Preainalt.

10. De aceea niciun rău nu te va ajunge și hoala nu se va apropia de casa ta,

11. Că el a poruncit îngercilor săi să te păzească în toate căile tale.

12. Și pe mâini te vor ridica, ca să nu se lovească de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă și vașilise vei pași și vei călești peste lei și peste balauri.

14. «Pentru că m'a iubit, îl voi izbăvi», zice Domnul despre tine. «Apără-l-voin, că a cunoscut numele meu.

15. Când va striga către mine, îl voi auzi și la vreme de necaz voi fi cu dânsul, mântui-l-voin și-l voi preamări.

16. Încărea-l-voi de zile multe și-i voi arăta lui mântuirea mea».

PSALMUL 91.

Alcătuit pe vremea lui Izechia.

91 1. Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele tău, Preaînalt, 2. A vesti dimineața mila ta și adevărul tău în toată noaptea, 3. Cu psaltirea cu zece strune și cu cântare din a-lăută,

4. Că m'ai veselit, Doamne, prin faptele tale și lucrurile mâinilor tale mă minunează, 5. Cât de mari sunt lucrurile tale, Doamne, și cugetele tale cât de adânci sunt!

6. Omul întunecat nu le cunoaște și cel neluminat nu-și dă seama de ele.

7. Cei răi răsar ca iarba și călătorii de lege înfloresc, ca să piară pentru vecii vecilor,

8. Iară tu, Doamne, pururea ești preamărit!

9. Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, iată vrăjmașii tăi vor pieri și toți cei ce fac rele se vor risipi,

10. Iar fruntea mea o vei înălța ca și cornul înrogului și cu untdelemn pronsăpt mă vei unge,

11. Ochiul meu va vedea căderea vrăjmașilor mei și urechea mea va auzi de

pedeapsa celor ce se scoală asupra mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța.

13. Cei răsădiți în casa Domnului înflori-vor în curțile Domnezelui nostru.

14. Aceștia și la bătrânețe vor înmuguri și vor fi verzi și plini de vlagă,

15. Ca să dea de veste că Domnul, țaria mea, e drept, și nu se află într'unul nedreptate.

PSALMUL 92.

Al lui David.

92 1. Domnul împărătește și e îmbrăcat cu slavă, îmbrăcatu-s'a Domnul cu slavă și s'a încins cu puterea.

2. Întărit-a lumea care nu se va clăti.

3. Scaunul tău e întemeiat din veșnicie, că din veșnicie ești tu, Doamne!

4. Ridică-și răurile Doamnei! Ridică-și răurile glasurile lor, ridică-și valorile lor.

5. Înfricoșat e mugotul apelor mării, înfricoșate sunt valurile mării, dar mai înfricoșat e Domnul sus în ceruri.

6. Legea ta, Doamne, este nestrămutată și casa ta sfântă pentru toate timpurile.

PSALMUL 93.

Al lui David.

93 1. Dumnezeu al răz-

bușării! Doamne,

Domnezeul răzbușării, arată-te întru slava ta!

2. Scoală-te, judecătoare al pământului, și dă celor mândri după faptele lor!

3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii vor propăși?

4. Până când vor arunca ei vorbe nedrepte și se vor fâli cei ce lucrează fără-de-lege?

5. Aceștia, Doamne, a pasă pe poporul tău și impilează moștenirea ta,

6. Pe văduvă și pe străin îi mănâncă, iar pe cel orfan îl ucide.

7. Și zic: «Nu va vedea Domnul, Dumnezeul lui Iacov nu va lua aminte».

8. Intolepțiți-vă dar, nepricepuților! Nebunilor, când veți pricepe voi oare?

9. Cel ce a făcut urechea, nu aude oare? Și nu vede oare, cel ce a făcut ochiul?

10. Sau nu va pedepsi cel ce pedepsește popoarele și cel ce învață pe om minț?

11. Cunoaște Domnul cugetele omului și știe că deșarte sunt.

12. Forice de omul pe care-l certă tu, Doamne, și-l înveți legea ta.

13. Ca să-l dai liniște la vreme de neceas, până se va săpa groapa celui rău.

14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul său și

moștenirea sa nu o va părăsi.

15. Că judecata iarăși va fi cu dreptate și o vor urma toți cei droști la inimă.

16. Cine se va scula pentru mine împotriva făcătorilor de rele, sau cine se va pune pentru mine împotriva celor nelegiuți?

17. De n'ar fi fost Domnul sprijinitorul meu, de mult sufletul meu s'ar fi sălășluit în iad.

18. Când zic: «Iată se clatină picioarele mele», atunci mă sprijinește mila ta, Doamne,

19. Și când se înmulțesc amărăciunile în inima mea, mângăierile tale îndulcesc sufletul meu.

20. Putea-va oare să stea în preajma ta scaunul pierzătorilor și al celor ce uneltesc nelegiuiri împotriva legii?

21. Aceștia tabără asupra sufletului celui drept și osândesc sânge nevinovat.

22. Domnul însă este scăparea mea și Dumnezeu e limanul meu cel tare.

23. El va întoarce fără-de-legea lor asupra lor și prin răutatea lor îi va pierde, pierdo-i-va pe ei Domnul, Dumnezeul nostru.

PSALMUL 94.

Al lui David.

94 1. Veniți să cântăm cu veselie Domnului

și să strigăm cu bucurie către Dumnezeu, stâncă noastră de scăpare,

2. Să ieșim întru întâmpinarea lui cu laude și cu cântările noastre să-l preamărim,

3. Că Domnul este Dumnezeu mare și mare împărat peste toți dumnezeii,

4. În mâna lui sunt așezările pământului și înălțimile munților sunt ale lui,

5. A lui este marea, că el a făcut-o și pământul e al lui, pentru că el l-a zidit,

6. Veniți să închinăm Domnului, să plecăm genunchii înaintea Păcătorului nostru!

7. Pentru că el este Dumnezeu nostru, iar noi poporul păstorii lui și turma cea păstorită de mâna lui. O! de i-ați auzi astăzi glasul care zice:

8. «Nu vă învârtosiți înima ca la Meriba, ca în ziua ispitirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinții voștri și m'au pus la încercări, deși văzuseră lucrurile mele.

10. Patruzeci de ani am fost supărat pe neamul acesta și am zis: Acest popor are inimă răstăcită și n'a priceput căile mele.

11. De aceea m'am jurat în inima mea, să nu intru în odihna mea».

PSALMUL 95.

Al lui David.

95 1. Cântați Domnului cântare nouă! Cântați Domnului tot pământul!

2. Cântați Domnului! Binecuvântați numele lui și vestiți din zi în zi măntuirea lui.

3. Vestiți slava lui printre popoare! Spuneți minunile lui la toate neamurile!

4. Că mare este Domnul și vrednic de laudă și mai înfricoșat decât toți dumnezeii!

5. Căci toți dumnezeii păgânilor sunt idoli, iară Domnul a făcut corurile.

6. Slava și mărirea e înaintea lui, puterea și strălucirea e în locul lui cel sfânt.

7. Dați Domnului, popoare păgâne, dați Domnului slavă și cinst!

8. Dați Domnului slavă pentru numele lui! Aduceți daruri și intrați în curțile lui!

9. Închinați-vă înaintea Domnului în podobe sfinte. Tot pământul să tremure înaintea lui!

10. Spuneți popoarelor: Domnul împărățește, că a întemeiat lumea și nu se va clăti. El va judeca popoarele cu dreptate.

11. Să se veselească cerurile și pământul să se bucure! Să dea glas ma-

rea și toate cele dintr'însa!

12. Să se bucure câmpia și toate cele dintr'însa. Toți arborii pădurii să scotească strigăte de bucurie înaintea Domnului!

13. Că iată-l, vine să judece pământul, să cărnuțască lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul său!

PSALMUL 96.

Al lui David.

96 1. Domnul împărățește, să se bucure pământul și mulțimea oștroavelor să se veselească!

2. Negură și nori sunt împrejurul lui și temeliiile tronului său sunt judecata și dreptatea.

3. Eoc merge înaintea lui și arde împrejur pe vrăjmașii lui.

4. Fulgerele sale luminează lumea și pământul se cutremură la vederea lui.

5. Munții se tocesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea stăpânului a tot pământul.

6. Cerurile vestesc dreptatea lui și slava lui o văd toate popoarele.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină la chipuri cioplite și cei ce se laudă cu idoliilor lor! Toți dumnezeii să se închine înaintea lui!

8. Auză Sionul și să se bucure de aceasta și fiicele lui Iuda să se veselească de judecățile tale, Doamne!

9. Că tu, Doamne, ești înălțat peste tot pământul și mai presus decât toți dumnezeii.

10. Cei ce iubii pe Domnul, urii răutățile! Domnul păzește sufletele cuvioșilor săi și le izbăvește din mâinile păcătoșilor.

11. Lumină răsare el pentru cei drepti și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

12. Bucurați-vă, drepti, în Domnul și slăviți pomenirea lui cea sfântă!

PSALMUL 97.

Al lui David.

97 1. Cântați Domnului cântare nouă, că m-amini a făcut Domnul! Biruit-a cu dreptă sa și cu brațul său cel sfânt.

2. Arătat-a Domnul măntuirea sa și dreptatea sa a descoperit-o înaintea neamurilor.

3. Adusu-și-a aminte de mila sa cea către Iacov și de credincioșia sa către casa lui Israel și toate marginile lumii au văzut măntuirea Dumnezeului nostru.

4. Strigați către Dumnezeu toți cei de pe pământ, prizonieri, veseliți-vă și cântați!

5. Cântați Domnului din alăută! Cântați-i cantece din harfa și din gură!

6. Sunați din trâmbiță și din corn și scotoți strigăte de bucurie înaintea Domnului împărat!

7. Să freacă marea și toate cele dintr'nsa, lumea și toți cei ce o locuiesc!

8. Răsurile să bată din palme și munții să se veselească împreună înaintea Domnului.

9. Că iată-l vine, vine să judece pământul, să cărmuiască lumea cu dreptate și popoarele cu credincioșie.

PSALMUL 98.

Al lui David.

98 1. Domnul împărătește, să tremure popoarele! Domnul s'a suit pe heruvimi, să se cutremure pământul!

2. Mare este Domnul în Sion și preînălțat peste toate popoarele!

3. Să dea slavă numelui său celui mare și înfricoșat, că sfânt este!

4. Puterea împăratului stă în iubirea dreptății, tu ai întemeiat dreptatea și tu faci judecată și dreptate în Iacov.

5. Lăudați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și vă închinați la așternutul picioarelor lui, că sfânt este!

6. Moise și Aaron dintre preoții lui și Samuil dintre cei ce cheamă numele lui strigău către Domnul și el i-a auzit pe dânsii.

7. Din stălpul de nor le-a grăit, că ei păzeau porțile lui și legea ce le-o dăduse el.

8. Auxiți-i-ai, Doamne, Dumnezeul nostru, și ni fost pentru dânsii nu numai Dumnezeu iertător, dar și pedepsitor al păcatelor lor.

9. Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99.

Al lui David.

99 1. Strigați către Domnul toți cei ce de pe pământ! Slujiți Domnului cu veselie și cu bucurie ieșiți într-o întâmpinare a lui.

2. Cunoașteți că Domnul este Dumnezeul nostru pentru că el ne-a făcut și al lui suntem. Suntem poporul lui și oile pășunii lui.

3. Intrați pe porțile lui cu laudă! Cu cântări intrați în curțile lui! Să vădă-l și laudați numele lui!

4. Că bun este Domnul. Mila lui rămâne din veac în veac și credincioșia lui din neam în neam.

PSALMUL 100.

Al lui David.

100 1. Cânta-voiu mila și dreptatea! Pe tine, Doamne, te voiu cânta!

2. Călea neprihănită voiu păzi. Când oare vei veni la mine? În casa mea, cu inimă curată mă voiu purta.

3. Înaintea ochilor mei nu voi suferi nicio faptă petrebnică, purtarea nelegiuită o voi uita și nu se va lipi de mine.

4. Inima îndărătnică va fi depărtată dela mine și pe cel rău nu vreau să-l cunosc.

5. Pe cel ce cleveștește în ascuns pe vecinul său, pe acela îl voi pierde. Pe cel ce are ochii mândru și inimă semeșă, pe acela nu-l voi suferi.

6. Ochii mei vor fi peste credincioșii pământului, ca să vădă aceia împreună cu mine. Cel ce umblă în cale neprihănită, acela va sluji mie.

7. Iar cel ce umblă cu vicieșug, nu va locui înăuntrul casei mele, nici nu va sta în preajma ochilor mei cel ce spune minciună.

8. În toată dimineața voi pierde pe toți ticăloșii din țară, ca să stărpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce fac fără-de-lege.

PSALMUL 101.

Eugăciunea unui needjit.

101 1. Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea să ajungă la tine!

2. Să nu-ți întorci fața dela mine! În zi de necaz pleacă spre mine urechea ta!

3. În orice zi te voi chema, de grab mă auzi!

4. Că se sting ca fumul zilele mele și oasele mele sunt arse ca tăciunele.

5. Inima îmi este rănită și ca iarba se usucă, uitat-am să-mi mănânc pâinea.

6. Din pricina suspinzelor mele, mi s'au lipit oasele de piele.

7. Asemănatu-m'am cu pelicanul din pustie și am ajuns ca bufnița din zidurile părăsite.

8. De dormit nu dorm, ci stau ca pasărea singuratică de pe acoperiguri.

9. Vrajmașii mei mă defaimă totă ziua și cei ce mă urăsc au jurat să mă piardă.

10. În loc de pâine, cenușă am mâncat și băutura mea cu lacrimi am amestecat-o.

11. Această pentru urgia ta și pentru mânia ta, căci tu m'ai înălțat și m'ai aruncat.

12. Zilele mele trec ca umbra și eu ca iarba mă usuc.

13. Iar tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea ta ține din neam în neam.

14. Tu, milostivindu-te, vei mântui Sionul, că a venit vremea lui, venit-a vremea să-l mântuești.

15. Că slugile tale au iubit pietrele lui și de țărâna lui le e mila.

16. Teme-se vor popoarele de numele Domnului și toți împărații pământului de slava ta.

17. Că va zidi Domnul

Sionul și se va arăta în alava sa.

18. Rugăciunea celor fără de ajutor va asculta și cererea lor nu o va trece cu vederea.

19. Să se scrie aceasta pentru neamul ce vine și poporul ce are să se nască va lăuda pe Domnul.

20. Că el privește din înălțimea cea sfântă a sa, din cer se uită Domnul peste pământ.

21. Ca să audă gemetele celor din robie și să deslege pe cei rănduiți la moarte.

22. Ca aceștia să vestească în Sion numele Domnului.

23. Când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile să slujescă Domnului.

24. Sfărâmatu-mi-a el puterea în cale și a scurtat zilele mele.

25. Zis-am: «Nu mă răpi la mijlocul zilelor mele! Anii tăi sunt veacurile veacurilor.

26. De mult ai întemeiat tu pământul și cerurile sunt lucrul mâinilor tale.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei rămâne, toate ca o haină se vor învechi, ca pe un veșmânt le vei schimba și schimbate vor fi.

28. Iar tu aceiași ești și anii tăi nu se vor sfârși.

29. Trăi-vor fiii robilor tăi și urmașii lor se vor în-

țări înaintea feței tale».

PSALMUL 102.

Al lui David.

102 1. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu să binecuvinteze numele cel sfânt al lui!

2. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile lui! 3. Căci el iartă toate fără-de-legile tale și toate boalele tale le vindecă.

4. El izbăvește de morământ viața ta, el te încununază cu milă și cu îndurări.

5. El umple de bunătăți dorirea ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Arătat-a căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

9. Nu pentru totdeauna se va mâniș, nici în veac va îngrozi.

10. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fără-de-legile noastre ne-a răsplătit.

11. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătatea sa spre cei ce se tem de dănsul.

PSALMUL 103.

Al lui David.

12. Cât de departe e răsaritul de apus, atât a de pârțat el de noi fără-de-legile noastre.

13. Cum miluește un tată pe copiii săi, așa miluește Domnul pe cei ce se tem de dănsul.

14. Căci el cunoaște făptura noastră și-și aduce aminte că jărână suntem.

15. Omul! Ca iarba sunt zilele lui, înflorirea lui ca floarea câmpului!

16. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește.

17. Iară mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dănsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor.

18. Cei ce păzesc așezământul lui și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

19. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui pe toți stăpânește.

20. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care implinți poruncile lui și ascultați glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pe Domnul toate oștile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

22. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

103 1. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeu meu, mare și minunat ești tu, cu slavă și cu strălucire împodobit!

2. Tu te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, tu întinzi cerul ca un cort.

3. Tu din ape îți faci locașurile cele de sus, norii sunt carul tău și te porți pe aripile vânturilor.

4. Tu faci vânturile trimiși tăi și flăcările focului sunt slugile tale.

5. Tu ai așezat pământul pe temeliiile lui și nu se va povârni în veacul veacului.

6. Cu adâncul ca și cu un veșmânt l-ai îmbrăcat și apele acopereau înălțimile lui.

7. La porunca ta ele au fugit, la glasul tunetului tău repede au curs.

8. S'au ridicat munți, s'au coborât văi, la locul ce tu l-ai rânduit.

9. Pus-ai hotar apelor, peste care nu vor trece, nici se vor întoarce, ca să acopere pământul.

10. Tu ai trimis izvoare în văi, printre munți curs apa.

11. Din ele s'adaptă fiarele câmpului, asinii sălbateci setea-și potolește.

12. Peste acelea locuiesc

pasărilor cerului, de prin ramuri răsună glasul lor.

13. Tu adăpi munții din înălțimile tale, din roada lucrurilor tale se satură pământul.

14. Tu faci să răsără iarba pentru dobitoace și verdețea pentru trebuința omului, tu scoți hrană din pământ:

15. Pâinea, care întărește inima omului, untdelemnul, care-i luminează fața și vinul, care veseleşte inima omului.

16. Sătura-se vor copacii dumbrăvii și cedrii Libanului cei sădiți de mâna ta.

17. Într-înșii pasărilor și fac cuiburi, chiparoșii sunt locuința cocostărilor.

18. Munții cei înalți sunt sălășul câprioarelor și stâncile scorburoase adăpost ființelor fricoase.

19. Făcut-ai luna, ca să arate timpurile și soarele, care-ți cunoaște apusul său.

20. Tu presari întunericul și se face noapte, în care mișună toate fiarele pământului.

21. Leii mângese după pradă și-și cer mănecare dela Dumnezeu.

22. Dar răsare soarele și ei fug, în culcușurile lor se ascund.

23. Atunci iese omul la lucru său și la munca sa până seara.

24. Cât de minunate sunt lucrurile tale, Doamne, toa-

te cu înțelepciune le-ai făcut și e plin pământul de făptura ta!

25. Iată, marca aceasta o întinșă și largă, într-însa sunt tărîtoare nenumerate, viețări miei cu mari.

26. Pe dânsa plutesc corăbiile, acolo-i balneul, ce l-ai făcut să se joace într-însa.

27. Toate dela tine așteaptă, să le dai hrană la vreme.

28. De le-o dai, ele-o primesc, de-ți deschizi tu mâna, toate se umplu de bunătați.

29. Iar de-ți întorci tu fața, se ofilesc; de le lei duhul, mor și în țărână se prefac.

30. De privești pământul, el tremură; de te atingi de munți, ei fumegă.

31. Când trîniți tu înși Duhul tău, toate iarăși se zidesc și înnoiesc fața pământului.

32. Fie Domnul în veci slăvit! Veselească-se Domnul de lucrurile sale!

33. Toată viața mea Domnului voi cânta, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi!

34. Plăcută să-i fie lui cântarea mea și eu mă voi veseli de Domnul.

35. Piară păcătoșii de pe pământ și neleginiții să nu mai fie! Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul. Aliluia.

PSALMUL 104.

104 1. Lăudați pe Domnul și chemați numele lui.

Vestii între neamuri lucrurile lui!

2. Cântați, cântați în cinstea lui!

Spuneți toate minunile lui!

3. Lăudați-vă cu numele lui cel sfânt, bucura-se inima celor ce-l caută pe dănsul.

4. Alergați la Domnul și la ajutorul lui. Cântați pururea fața lui!

5. Neamul lui Avraam, sluga lui, fiii lui Iacov, aleșii lui.

6. Aduceți-vă aminte de minunile ce-a făcut el, de semnele și de judecățile gurii lui.

7. Căci Domnul este Dumnezeuul nostru și dreptatea lui e peste tot pământul!

8. El pururea își aduce aminte de așezământul său de făgăduință dată pentru o mie de neamuri.

9. De legătura făcută cu Avraam și de jurământul său către Isaac.

10. Jurământ pus ca o lege pentru Iacov și ca o legătură veșnică pentru Israel.

11. Zicând: «Ție îți voi da pământul Canaan ca parte a ta de moștenire».

12. Ei atunci erau puțini la număr și străini în țara aceasta.

13. Și treceau dela popor la popor și dela o împărăție în altă împărăție.

14. Dar el n'a lăsat pe nimeni să-i apese și a pedepsit regi pentru ei, zicând:

15. «Nu vă atingeți de unșii mei și prorocii mei nu le faceți rău!»

16. Chemată a foamea pe pământ și a stărpit tot pământul de grâu.

17. Trimis-a înaintea lor un om, pe Iosif care a fost vândut ca rob.

18. Străns-a în cătuși picioarele lui, în lanțuri a fost pus.

19. Până s'a împlinit cuvântul Domnului, cuvântul Domnului care l-a cercat.

20. Atunci a trimis regele să-l deslege, dată-a el elocvenție străpânului țării.

21. Și l-a pus domn peste casa sa și cărmuitor peste toate câte avea.

22. Ca să învețe pe boerii lui după voia sa și pătrânilor lui să le arate înțelepciunea.

23. Atunci a intrat Israel în Egipt, strămutat s'a Iacov în pământul lui Ham.

24. Și a famlițit Dumnezeu foarte pe poporul său.

25. Stărnit-a în inima lor ură asupra poporului său, ca să urzească vicieșug asupra slugilor lui.

26. Dar a trimis pe Moi-

se, sluga sa și pe Aaron, alesul său,

27. Caro cu puterea cuvântului lui făcură semne în mijlocul lor. Minuni făcură în pământul lui Ham.

28. Trimis-a întineric și s'au întunecat, pentru că se împotrivesc cuvântului său.

29. Apele lor în sânge le-a profect și a omorât toți peștii lor.

30. Broaște mîșunau în toată țara lor până și în cămările regilor.

31. Zis-a și-au venit muște venincase, muște rele în toată țara lor.

32. În loc de ploaie, le-a dat grindină și flăcări de foc în țara lor.

33. Și-a bătut vîile și smochinii lor și-a stricat toți pomii în tinutul lor.

34. La porunca sa a venit lăcustă și omidă multă fără număr.

35. Care au mîncat toată iarba țării și toată rodul din câmpurile lor.

36. Ucis-a pe toți înțai născuți în țara lor, toată pîrga puterii lor.

37. Și a scos pe ai săi cu argint și aur, și în seminiile lor un bolnav nu era.

38. Bucuratu-s'a Egiptul de plecarea lor, căci frică mare căzuse peste el.

39. Trimis-a nor să-l umbrască și foc să lumineze noaptea.

40. Cert-au și le-a trimis

prepelite și cu pâine cerească i-a hrănit.

41. Despicaț-a stîncă și au țâșnit ape și s'au vărsat în pustie ca un râu.

42. Căci și-a amintit de cuvântul său sfânt și de Avraam, sluga sa.

43. Și a scos pe poporul său cu veselie. Scoas-a pe aleșii săi în strigăte de bucurie.

44. Și le-a dat țările păgînilor și au moștenit ei rodul muncii străinilor.

45. Ca să păzească poruncile lui și legile lui să le fie. Aliluia!

PSALMUL 105.

105 1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui!

2. Puterile Domnului cine le va spune și cine va vesti toate laudele lui?

3. Ferice de cei ce păzesc legea și fac dreptate în toată vremea!

4. Adu-ți aminte de mine, Doamne, din bunăvoință, și mă cercetează cu ajutorul tău, pentru poporul tău!

5. Ca să văd fericirea aleșilor tăi, să mă bucur de bucuria poporului tău și să mă laud cu moștenirea ta!

6. Groșit-am eu și părinții noștri, făcut-am nelegiuire și strămbătate.

7. Părinții noștri în Egipt n'au luat aminte la minunile tale și de mulțimea minotăcerilor tale nu

și-au adus aminte, ei s'au răzvrătit când se suiau la Marea Roșie,

8. Dar el i-a mîntuit pentru numele său, ca să-și arate puterea sa.

9. Certat-a Marea Roșie și a secăt și i-a trecut prin adîncuri, ca pe uscat.

10. Izbăvit-i-a din mîna apăsătorului, din mîna vrăjmașului i-a scăpat.

11. Apele au acoperit pe protivnicii lor și niciunul din ei n'a scăpat.

12. Atunci au crezut în cuvintele lui și au cîntat lauda lui.

13. Dar curînd au uitat lucrurile lui și n'au așteptat împlinirea hotărîrii lui.

14. Cuprinși au fost de poftă în pustie și-au ispitit pe Domnul în locuri fără de apă.

15. Și el le-a împlinit cererea lor, dar a trimis boala în trupurile lor.

16. Zavistuit-au în tabără pe Moise și pe Aaron, sfântul Domnului.

17. Atunci s'a deschis pământul și a înghițit pe Datan, și ceata lui Aviron a mîncat-o adîncul.

18. Focul le-a ars ceata și para focului a mistuit pe cei răi.

19. La Horeb au făcut un vițel și s'au închinat la chip cioplit.

20. Au schimbat pe cel ce era slava lor cu chipul unui bou ce paște iarba

21. Și au uitat pe Dumnezeu, mîntuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt,

22. Minuni în pământul lui Ham și semne la Marea Roșie.

23. Atunci a fost zis să-i piardă, însă Moise, alesul său, a stătit înaintea lui la gura peșterii și i-a abătut mânia, ca să nu-i piardă.

24. Ei însă au dispreguit țara sfântă și n'au crezut în cuvântul lui.

25. Cîrtit-au prin corturile lor și n'au ascultat de glasul Domnului.

26. Atunci el și-a ridicat mîna asupra lor și s'a jurat să-i piardă în pustie.

27. Să arunce neamul lor printre popoare și să-i risipească prin alte țări.

28. Lăpitu-s'au ei de Bal-Poor și au mîncat din jertfele morților.

29. Mîniat-au pe Domnul prin faptele lor și bîciul a venit asupra lor.

30. Atunci sculându-se FINEES, a făcut dreptate și îndată a conținut bătaia.

31. Accasta i s'a socotit lui dreptate, din neam în neam până în veac.

32. Și iar au mîniat pe Domnul la apele Meriba și a suferit și Moise din pricina lor.

33. Căci i-au amărit duhul lui și el a greșit cu buzele sale.

34. Apoi n'au stărpit po-

poarele, pe care zisese Domnul să le piardă,
35. Ci s'au amestecat cu păgânii și s'au deprins cu faptele lor.

36. Și au slujit idoloilor lor, care s'au făcut cursă pentru ei.

37. Au jertfit pe feciorii lor și pe fetele lor la idoli.
38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele feciorilor și fetelor lor, pe care i-au jertfit idoloilor din Canaan și au spurcat țara cu sânge.

39. Ba și ei s'au spurcat cu faptele lor și cu izvodirile lor s'au desfrânat.
40. Atunci se aprinsu mânia lui Dumnezeu asupra poporului său și a urgisit moștenirea sa.

41. Datu-i-a în mâna păgânilor și le-au ajuns stăpâni cei ce-i urau.

42. Vrajmașii lor i-au împilat și au fost umiliți sub mâna lor.

43. De multe ori îi izbăvise Domnul, dar ei îi amărau prin purtarea lor și prin nelegiuirile lor cădeau.

44. Când vedea strămtorarea lor și când auzea strigătele lor,

45. Iși aducea aminte de așezământul său și din bu-nătate se milostivea spre ei.

46. Și stârnea mila către dânsii, în cei ce-i dusesse în robie.

47. Mântuiește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și

ne adună de prin popoare, ca să slăvim numele tău cel sfânt și să ne fâlin cu slava ta!

48. Binecuvântat fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, în veacurile veacurilor tot poporul să zică. Amin!

PSALMUL 106.

106 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, căci în veac este mila lui!

2. Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașilor.

3. Și din toate țările i-a adunat, dela răsărituri, dela apusuri, dela miază-noapte și dela mare,

4. Căci rățaceau prin pustie fără apă, negăsind cetate pentru locuit,

5. Sufereau de foame și de sete și li se istovea sufletul într'insii,

6. Dar în strămtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor.

7. Și i-a povățuit pe calea cea dreaptă, ca să ajungă la cetatea cea de locuit.

8. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!

9. Căci el a săturat sufletul însetat, sufletul flămând l-a umplut de bună-tăți.

10. Cei ce ședeau în întunec și în umbra morții, ferecați cu întristare și cu lanțuri,

11. Pentrucă nu se supuseseră poruncilor Domnului și disprețuiseră sfatul Celui Preaînalt.

12. Și de aceea le smerise inima cu suferințe și cădeau și n'avea cine să-i ridice,

13. În strămtorarea lor au chemat pe Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor,

14. Scos-i-a din întunec și din umbra morții și a rupt lanțurile lor.

15. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!

16. Căci el a sfărâmat porțile de aramă și zăvoarele de fier le-a rupt.

17. Nepriceputii, prin purtarea lor vinovată și prin nedreptățile lor, au ajuns iarăși la necaz.

18. Sufletul le era desgustat de orice hrană și ajunseseră până la porțile morții.

19. Dar în strămtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor,

20. Trimis-a cuvântul său să-i vindece și i-a smuls chiar din morminte.

21. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce-a fă-

cut el pentru fiii oamenilor!

22. Să-i aducă jertfă de mulțumire și cu bucurie să vestească lucrurile lui!

23. Cei ce umblă cu corăbiile pe mare și lucrează pe apele cele mari,

24. Aceia văd lucrurile Domnului și minunile lui în sâmurile adâncului.

25. El zice și se stărneste furtuna, care ridică valurile mării.

26. Și ei se înalță până la cer, până în adâncuri se coboară și sufletul lor încremenește de groază.

27. Ca omul beat se clatină când umblă și toată înțelepciunea le pier.

28. Dar în strămtorarea lor cheamă pe Domnul și el îi izbăvește din necazurile lor.

29. Oprește furtuna și se face liniste și valurile se potolesc înt.

30. Toți se bucură că s'a făcut liniste și-i va duce Domnul la limanul dorit.

31. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor.

32. Să-l laude în adunarea popoarelor și în sfatul bătrânilor să-l preamărească!

33. El preface râurile în pustiu, izvoarele de apă în pământ sterp.

34. Și țara roditoare în

săritură, pentru răutățile locuitorilor ei.

35. El face din pustiu iezir de apă, în izvoare preface pământul sec.

36. Și așază acolo pe cei flămânzi, ca să-și zidescă cetate de locuit.

37. Să semene ogoare și să sâdească vie, de unde adună roade din belsug.

38. El îi binecuvintează să se înmulțească și vitele lor nu se împuținează.

39. Impuținați fuseseră

și apăsați de împilare, de necazuri și de suferințe,

40. Se vărsase urgia peste boierii lor și-i făcuse să rătăcească în pustiu fără drumuri.

41. Dar el ridică pe cel sărac din necaz și înmulțește neamul lui ca o turmă.

42. Văzând acestea dreptii se veselesc, iar cei răi gura își astupă.

43. Cine-i înțelept să la seama la toate și să pricieapă mila Domnului!

CARTEA A CINCIA

PSALMUL 107.

Al lui David.

107 1. Gata este inima mea, Dumnezeuule, gata este inima mea!

2. Cânta-voiu și voi face să sbârâne coardele, că aceasta-i lauda mea.

3. Desteptăți-vă, harfă și alăută, și zorile să tresară!

4. Lăuda-te-voiu printre popoare, Doamne, în mijlocul neamurilor te voiu cânta.

5. Căci bunătatea ta se înalță până la ceruri și credincioșia ta până la nori.

6. Înaltă-te peste ceruri, Dumnezeuule, și slava ta să lucească peste tot pământul.

7. Ca să se izbăvească cei iubiți de tine! Anzi-ne

și ne mântuește cu dreapta ta.

8. Zis-a Dumnezeu în locașul său: «Voiu birui! Impărți-voiu Sihemul și valea Sohot voiu măsura,

9. Al meu este Galaad și Manase al meu. Efraim îmi este coif și Iuda e tolagul meu.

10. Moab e vasul meu de spălat, spre Idușia îmi îndrept sandalele și asupra Filistenilor scot strigate de bucurie.

11. Cine mă va povățui până în valea Petra? Sau cine mă va călăuzi la Idușia?

12. Au nu tu, Dumnezeuule, care ne lepădaseși? Au nu tu, Dumnezeuule, care nu mai ieseai cu oștile noastre?

13. Dă-mi ajutor la vre-

me de necaz, căci ajutorul omenească o deșertăciune.

14. Cu Dumnezeu vom face lucruri mari, căci el va adrobi pe vrajmașii noștri.

PSALMUL 108.

108 1. Dumnezeu! laudă-mă, nu tăcea, că s'au deschis asupra mea buze necredincioase, buze viclene și limbă mincinoasă îmi vorbesc!

2. Cuvinte de ură mă împoșcă din toate părțile și fără pricină se războiesc asupra mea.

3. În schimbul dragostei mele mă dușmănesc, iar eu mă rog pentru ei.

4. Pentru bine îmi plătesc eu rău și pentru iubire cu ură.

5. Pune peste el pe cel necredincios și diavolul să stea la dreapta lui!

6. De va intra la judecată, să iasă osândit, și rugăciunea lui să se profacă în păcat.

7. Puține să fie zilele lui și dregătoria lui să o ia altul!

8. Copiii lui să ajungă orfani și femeia lui văduvă!

9. Să rătăcească copiii lui și să corșească, să ceară departe de casa lor dărâmată!

10. Datornicul să pună mâna pe toate ale lui și străinii să jefuiască rodul muncii lui!

11. Nimănui să nu-i fie jale de dânsul, nici milă de orfanii lui.

12. Urmasii lui meniți să fie pieirii și într'un neam să se stingă numele lor!

13. Să se pomenească la Domnul nedreptatea părinților lui și păcatul mamei lui să nu se șteargă!

14. Să fie purura înaintea Domnului și să piară de pe pământ pomenirea lui.

15. Pentru că nu și-a adus aminte să facă mila, ci a prigonit pe cel nevoiaș și sărac.

16. Și pe cel cu inima întristată, ca să-l onoare.

17. A iubit blestemul. Să cadă dar asupra lui.

N'a iubit binecuvântarea. Să se depărteze dar de el.

18. Să se îmbrace cu blestemul ca și cu haina lui și să pătrundă ca apa în lăuntru lui și ca untdelemnul în oasele lui!

19. Să-i fie ca un veșmânt, cu care se îmbracă și ca un brâu, cu care puerăa se înzinge!

20. Aceasta să fie plata prigonitorilor mei și a celor ce mă grăiesc de rău!

21. Iar tu, Doamne Dumnezeuule, fă-mi bine pentru numele tău! Că mare este bunătatea ta, mântuiește-mă!

22. Că neacăjit și sărac sunt eu și inima mea e rănită înăuntrul meu.

23. Pier ca umbra trecă-

toare și ca lăcusta sunt alungat.

24. Genunchii mei sunt slăbiți de post și trupul meu e istovit de lipsa undelomnului.

25. De oară am ajuns înaintea lor și ei mă priveșe și dau din cap.

26. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Milnește-mă cu bunătatea ta!

27. Ca să cunoască ei că aceasta-i mâna ta și că tu, Doamne, ai făcut aceasta.

28. De blestemă ei, tu binecuvintează, de se scoală, să fie acoperiți de rușine și sluga în se va bucura.

29. Să se îmbrace prigonitorii mei cu necinste și ca și cu o manta să se acopere cu rușinea lor.

30. Lăuda-vou foarte pe Domnul cu gura mea, în mijlocul mulțimii fi vou da laudă.

31. Pentrucă stă de-a dreapta celui sărac, ca să-l izbăvească de cei ce osândesc sufletul lui.

PSALMUL 109.

Al lui David.

1. Zis-a Domnul meu:

Sezi de-a dreapta mea, până

voi pune pe vrăjmașii tăi

asternut picioarelor tale!

2. Totușul puterii t-ai va

trimite Domnul din Sion.

Domnește în mijlocul vrăj-

mașilor tăi!

3. În ziua biruinței tale, poporul tău va fi cu tine, împodobit cu sfințenie, din pânțele mai înainte de lăceafăr te-am născut.

4. Jurat-ă-a Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în vece, după rânduiala lui Melchisedec.

5. Domnul, la dreapta ta, va sfărâma împărații, în ziua mâniei sale.

6. Judeca-va neamurile și va umplea pământul de coi căzuți.

7. Sdrobi-va în multa țări capetele vrăjmașilor săi. În cale va bea din pârâu, pentru aceea va înălța capul.

PSALMUL 110.

Scris pe vremea lui
Neemia.

110 1. Cu toată inima mea vou lăuda pe Domnul, în adunarea și în sfatul dreptilor.

2. Mari sunt lucrurile Domnului și dorite sunt de toți cei ce fac voile lui!

3. Lucrul lui e slavă și frumusețe și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Vestite a făcut minunile sale, înduratul și milostivul Dumnezeu.

5. Cel ce să hrănește celor ce se tem de dânsul și puterea își aduce aminte de așezământul său.

6. Arătat-a poporului său puterea lucrurilor sale, ca

să-i dea moștenirea păgânilor.

7. Adevărul și dreptatea sunt lucrul mâinilor sale, toate poruncile sale sunt numai adevăr.

8. Pe adevăr și pe dreptate întemeiat și întărit pe vece și pe vecei veacilor.

9. El a trimis izbăvire poporului său și așezământul său l-a întemeiat pe vece, înfricosat și sfânt este numele lui!

10. Tomereca de Domnul este începutul înțelepciunii, înțelepciunea partea celor ce caută poruncile lui, slava lui dăinuște în veacul veacului.

PSALMUL 111.

Scris pe vremea lui
Neemia.

111 1. Ferice de omul, care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile lui!

2. Neamul lui va fi puternic pe pământ, că neamul celor drepti se binecuvintează.

3. Bogăție și belșug va fi în casa lui și dreptatea lui va dăinui în veac.

4. Celui drept lumină îi răsare în întunec, că-i bun și milostiv și îndurat.

5. Omul bun se îndură și împrumută și cu judecată își rânduește vorbele.

6. Vesnică va fi pomenirea dreptului și în veac nu se va clăti.

7. Grăit de rău fiind, nu se va teme, că inima lui e întărită cu nădejdea în Domnul.

8. Intărită e inima lui și de nimic nu se va teme, până va vedea pe vrăjmașii săi rușinați.

9. Imparte, dă la săraci în dreapta și în stânga, dreptatea lui dăinuște în veacul veacului și fruntea se înalță cu slavă.

10. Păcătosul vede și se mânie, scrășnește cu dinții și tânjește, dar pofta lui nu se împlinește. Aliluia!

PSALMUL 112.

Aliluia.

112 1. Lăudați, slugi, pe Domnul! Lăudați numele Domnului!

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac.

3. Dela răzăriturile soarelui până la apusuri, lăudat fie numele Domnului!

4. Înalt este Domnul peste toate popoarele și slava lui e mai presus de ceruri!

5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, cel ce locuiește întru cele înalte?

6. El spre cele surzite privește, în cer și pe pământ.

7. El ridică pe cel necăjit din pulbere și din gunoier scoală pe cel sărac, ca să-l așeze cu boierii poporului său.

8. El dă casă ca să locuiască ceea ce mai înainte era sterpă, ca mamă ce se bucură de copiii săi. *Aliluia.*

PSALMUL 113.

Aliluia.

- 113** 1. Când a ieșit Israel din Egipt și casa lui Iacov dintre cei de alt neam,
2. Făcutu-s'a Iuda locaș sfințit al lui și Israel a ajuns moștenirea lui.
3. Văzut-a marea și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi,
4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca niște miei.
5. Ce ai, mare, de ai fugit, și tu, Iordane, de te-ai întors înapoi?
6. Ce aveți, munți, de săltați ca berbecii și voi, dealuri, de săriți ca niște miei?
7. Clătitu-s'a pământul de fața Domnului, de fața Dumnezeului lui Iacov,
8. Cel ce a prefăcut piatra în iezir și stâncă în izvor de apă curgătoare.
9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru bunătatea și pentru dreptatea ta!
10. De ce să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?
11. Dumnezeul nostru în

cer și pe pământ, rându-
este toate câte vrea,
12. Iar idoli lor sunt argint și aur, lucruri de mână omencască.
13. Gură au, dar nu grăiesc, ochi au, dar nu văd,
14. Urechi au, dar nu aud, nări au, dar nu pot mirosi,
15. Mâini au, dar nu pipăesc, picioare au, dar nu umblă, nici nu glăsuiesc cu gâtul lor.
16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduesc într'înșii!
17. Casa lui Israel, nădăjduește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!
18. Casa lui Aaron nădăjduește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!
19. Toți cei ce vă temeți de Domnul, nădăjduiți în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!
20. Aduce-și-va aminte de noi Domnul și ne va binecuvânta, binecuvânta-va casa lui Israel, binecuvânta-va casa lui Aaron.
21. Binecuvânta-va pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici și pe cei mari.
22. Domnul să vă umple de bunătăți pe voi, pe voi și pe fiii voștri!
23. Binecuvântați să fiți de Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul!
24. Cerurile? Cerurile sunt ale Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oame-

nților l-a dat fiilor oamenilor!

25. Morții nu te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se coboară în mormânt,
26. Ci noi cei vii vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veci. *Aliluia!*

PSALMUL 114.

Aliluia.

- 114** 1. Mă bucur că a auzit Domnul glasul meu și rugăciunea mea,
2. Că a plecat spre mine urechea sa. Toată viața mea îl voi chema.
3. Legăturile morții mă înfășuraseră, mă cuprinseseră chinurile iadului și eram pradă înfristării și durerii,
4. Dar am chemat numele Domnului, zicând: «Rog-te, Doamne, mântuește sufletul meu!»
5. Milostiv și drept este Domnul, Dumnezeul nostru este îndurat!
6. Și Domnul, cel ce păzește pe cei fără de răutate, m'a izbăvit din necaz.
7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că a făcut Domnul bunătate cu tine!
8. A izbăvit sufletul meu de moarte, scăpat-a ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere.
9. De acum eu dreptate voi umbla înaintea Domnului, în pământul celor vii. *Aliluia!*

PSALMUL 115.

Aliluia.

- 115** 1. Crezut-am, pentru aceea am și grăit. Nescăjit sunt peste măsură!
2. Și în turburarea mea ziceam: Tot omul este mincinos!
3. Dar cu ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a făcut mie?
4. Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.
5. Împlini-voi făgăduințele date Domnului, înaintea a tot poporul lui.
6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.
7. Sluga ta sunt, Doamne, sluga ta și fiul slujnicii tale, că tu ai rupt cătușele mele!
8. Aduce-ți-voi jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.
9. Împlini-voi făgăduințele date Domnului, înaintea întregului său popor,
10. În curțile casei Domnului, în ierusalimul tău, Ierusalime. *Aliluia!*

PSALMUL 116.

Aliluia.

- 116** 1. Lăudați pe Domnul toate neamurile! Lăudați-l pe el toate popoarele!
2. Că mare este mila lui spre noi și adevărul Dom-

nului rămâne în veac. Aliluia!

PSALMUL 117.

Aliluia.

117 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Zică dar casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila lui!

3. Zică dar casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila lui!

4. Zică dar toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

5. Din strămoare am chemat pe Domnul, auzitur-m'a și m'a scos la larg.

6. Domnul este cu mine și de nimie nu mă voi teme, că ce poate să-mi facă mie omul?

7. Domnul este ajutorul meu și fără teamă voi privi pe vrăjmașii mei.

8. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în oameni!

9. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în boieri!

10. Toate neamurile m'au impresurat, dar în numele Domnului le-am înfrânt.

11. Impresuratu-m'au și m'au înconjurat, dar în numele Domnului le-am doborât.

12. Impresuratu-m'au ca albinele faurului și m'au pârjolit ca focul spinii, dar

în numele Domnului le-am biruit.

13. Izbitu-m'au cu putere, ca să cad, dar Domnul m'a sprijinit.

14. Domnul este tăria și lauda mea, făcutu-s'a ei mântuitorul meu.

15. Strigăte de bucurie și de biruință răsuna în corturile dreptilor, zicând: Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

16. Dreapta Domnului s'a preamărit! Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

17. De aceea nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrurile Domnului.

18. De certat m'a certat Domnul, dar morții nu m'a lat.

19. Deschideți-mi portile lăptășii și intrând, voi lauda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului, prin aceasta vor intra cei drepti.

21. Slăvesc-te, Doamne, că m'ai auzit și te-ai făcut izbăvitorul meu!

22. Piatra, pe care n'au socotit-o ziditorii, a ajuns în capul unghiului.

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

24. Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa!

25. O, Doamne, mântuiește! O, Doamne, dă belșug!

26. Binecuvântat fie cel ce vine în numele Domnului! Binecuvântănu-vă pe voi din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă! Aduceți jertfele voastre! Aduceți-le până la cornele altarului!

28. Tu ești Dumnezeu! meu și te voi lauda, Dumnezeu! meu ești și te voi prealăuda!

29. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

PSALMUL 118.

Aliluia.

A.

118 1. Ferice de cei ce-și păzesc neprihănită calea, care urmează legea Domnului!

2. Ferice de cei ce păzesc învățăturile lui și de cei ce-l cântă cu toată inima,

3. Că aceia nu fac fărăde-lege, ci umblă în căile lui.

4. Tu ai poruncit ca legiunile tale să fie păzite cu sfințenie.

5. O, de s'ar îndrepta căile mele, spre paza legiunilor tale!

6. Atunci nu m'aș rușina în fața oricăreia din poruncile tale.

7. Ci te-ai lauda cu inimă credincioasă, învățând judecățile tale cele drepte.

8. Legiunilor tale voi fi credincios, nu mă părăsi pentru totdeauna!

B.

9. Cum va păstra un tânăr curată calea sa? Așa, povățuindu-se de cuvântul tău.

10. Cu toată inima mea te-am căutat, nu mă lăsa să mă abat dela poruncile tale!

11. Primit-am cuvântul tău în inima mea, ca să nu greșesc înaintea ta.

12. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă legiunile tale!

13. Cu buzele mele am vestit toate hotărârile gurii tale.

14. Căci, păzirea hotărârilor tale îmi dă mai multă desfătare decât toată bogăția.

15. În poruncile tale pătrunde cugetul meu și ochii mei urmăresc cărările tale.

16. La legile tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele tale.

C.

17. Arată milă robului tău și voi trăi și cuvintele tale le voi păzi!

18. Deschide ochii mei, ca să văd minunile din legea ta!

19. Nemernic sunt eu pe pământ, nu ascunde de mine poruncile tale!

20. Istovit este sufletul meu pururea de dorul judecărilor tale.

21. Certat-ai pe mândrii cei blestemați, care se abat dela poruncile tale.

22. Ia de pe mine ocara și defăimarea, că învățăturile tale le-am păzit.

23. Zădărnice stau boierii și mă clevețesc, că robul tău se îndălmănește cu învățăturile tale.

24. Desfătare îmi sunt învățăturile tale și poruncile tale sunt povățuitorii mei.

D.

25. Sufletul meu e aruncat în pământ, ridică-mă după făgăduința ta!

26. Căile mele ți-am mărturisit și m'ai auzit, învăță-mă poruncile tale.

27. Fă-mă să pricep calea legiunilor tale și la minunile tale voi eu cugeta.

28. Intristarea istovește sufletul meu, întărește-mă după cuvântul tău!

29. Depărtează dela mine calea minciunii și cărușe-mi să urmoz legea ta!

30. Calea adevărului mi-am ales și judecățile tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m'am de învățăturile tale, nu lăsa, Doamne, să fiu rușinat!

32. Pe calea poruncilor tale voi eu alerga, că prin ele ai desfătat inima mea.

E.

33. Învăță-mă, Doamne, calea legilor tale și mă voiu ține pururea de dăna.

34. Dă-mi pricepere să înțeleg legea ta și o voiu păzi cu toată inima mea.

35. Povățuește-mă pe cărarea poruncilor tale, că aceasta e dorirea mea.

36. Pleneă inima mea la învățăturile tale, iară nu la dorința de câștig.

37. Abate ochii mei dela desertăciuni și mă înviorează în căile tale!

38. Împlinește făgăduința dată robului tău, pentru frica ce o am înaintea ta.

39. Depărtează dela mine ocara ce mă intristează, că judecățile tale sunt bune.

40. Iată am dorit să împlinesc poruncile tale, înviorează-mă cu dreptatea ta!

F.

41. Să vie peste mine mila ta, Doamne și mântuirea ta după făgăduința ta.

42. Și voi eu da răspuns celor ce mă ocărăsc, că nădădușe în cuvântul tău.

43. Nu iua de tot cuvântul adevărului din gura mea, că judecățile tale sunt audejdea mea.

44. Țăi-voiu legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

H.

45. Umbla-voiu întru lărgime, că poruncile tale le-am căutat.

46. Înaintea regilor voi eu spune învățătura ta și nu mă voi rușina.

47. Desfăta-mă-voiu întru poruncile tale, pentru că foarte, foarte îmi sunt iubite.

48. Ridica-voiu mâinile mele la poruncile tale, pe care le iubesc și la legile tale voi eu cugeta.

G.

49. Adu-ți aminte de cuvântul dat robului tău, în care mi-ai poruncit să nădădușe.

50. Aceasta mă mângăie la vreme de necaz, că cuvântul tău îmi dă viață.

51. Cei mândri m'au batjocorit peste măsură, dar dela legea ta nu m'au abătut.

52. Adușu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac și m'am mângăiat, Doamne!

53. Măhnirea mă cuprinde când văd pe cei răi, care părăsesc legea ta!

54. Învățăturile tale erau cântecce mele prin locurile pribeziei mele.

55. Și noaptea mi-adușeam aminte de numele tău și păzeam legea ta, Doamne!

56. Aceasta se petrecea cu mine, pentru că păzeam poruncile tale.

I.

65. Făcut-ai bine robului tău, după făgăduința ta, Doamne!

66. Învăță-mă buna pricepere și înțelepciunea, că creai în poruncile tale.

67. Înainte de a suferi am păcănit, dar acum păzesc cuvântul tău.

68. Bun și binefacitor ești Doamne, învăță-mă legile tale.

69. Trufășii născocesc

minciuni împotriva mea, eu însă cu toată inima păzesc poruncile tale.

70. Inima lor e nesimțitoare ca soul, iar eu mă mângâi cu legea ta.

71. Bine e că m'ai suferit, căci am învățat să păzesc legea ta.

72. Mai scumpă-mi este legea gurii tale, decât mii de comori de aur și de argint.

J.

73. Măinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile tale!

74. Cei ce se tem de tine se bucură căni mă văd, căci în făgăduințele tale nădăjduiesc.

75. Cunoscute-am, Doamne, că judecățile tale sunt drepte și că după dreptate m'ai pedepsit.

76. Fie dar mila ta mângâierea mea, precum ai făgăduit robului tău.

77. Să vie peste mine îndurările tale și voi trăi, căci legea ta este mângâierea mea.

78. Rușinați să fie trufășii ce fără vină mă apasă, căci învățăturile tale le cercetez.

79. Să se întorcă la mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc învățăturile tale.

80. Fie inima mea fără

prihană sub povăța poruncilor tale, ca să nu fiu rușinat.

K.

81. Sufletul mi se istește în așteptarea ajutorului tău, dar în făgăduința ta nădăjduiesc mereu.

82. Păienjenitu-mi-s'au ochii așteptând făgăduința ta, și-ni zic: Când oare mă voi mântui?

83. Ajuns-am ca o piele pusă la fum, dar legile tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt oare zilele robului tău și când vei oșândi oare pe prigonitorii mei?

85. Spusu-mi-au călătorii de lege bărfeli, dar nu sunt ca legea ta, Doamne!

86. Toate poruncile tale sunt adevăr. Ajută-mi, că pe nedrept sunt prigonit!

87. Puțin de nu m'au șters de pe pământ, dar poruncile tale nu le-am părăsit.

88. Dăruiește-mi vianță după mila ta și învățăturile tale voi păzi.

L.

89. Pentru vecie, Doamne, cuvântul tău a întărit cerurile.

90. Tu ai întemeiat pământul și rămâne, adevărul tău rămâne din neam în neam.

91. Prin porunca ta până azi toate se țin, că toate sunt slugile tale.

92. De n'ar fi fost legea ta mângâierea mea, ași fi pierit în necazurile mele.

93. Niciodată nu voi uita poveștile tale, căci prin ele îmi dai viață.

94. Al tău sunt eu, mântuiește-mă, că poruncile tale am căutat.

95. Necredincioșii mă pândesc să mă piardă, iar eu cercetez învățăturile tale.

96. La toată desăvârșirea am văzut sfârșire, numai porunca ta sfârșit nu are.

M.

97. Cât am iubit legea ta, Doamne! toată ziua ea e gândirea mea.

98. Căci mă face mai înțelept decât vrăjmașii mei și niciodată nu mă părăsesc.

99. Ajuns-am mai învățat decât toți învățătorii mei, pentrucă învățăturile tale sunt gândirea mea.

100. Mai priceput decât cei bătrâni am ajuns, pentrucă păzesc poruncile tale.

101. Dela toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să urmez cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m'am abătut, că tu ești învățătorul meu.

103. Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru gât-

lejul meu! Pentru gura mea ele sunt mai dulci ca mierea!

104. Poruncile tale mă fac priceput, pentru aceea am urit toată calea cea mincinoasă.

N.

105. Cuvântul tău e făclie picioarelor mele și lumină pentru cărările mele.

106. Jurat-am să păzesc judecățile tale cele drepte și mă voi ține de jurământul meu.

107. Intristat sunt peste măsură, Doamne, viază-mă după cuvântul tău!

108. Binevoiește, Doamne, a primi jertfa de bună voie a gurii mele și mă învăță judecățile tale!

109. Sufletul îmi e pierdut în primejdie, dar legea ta m'am ținut.

110. Cei nelegiuți curse mi-au întins, dar dela poruncile tale n'am răstăcit.

111. Mostenit-am pe vecie învățăturile tale, că ele sunt bucuria inimii mele.

112. Pus-am gâdă în inima mea să păzesc poruncile tale, că aceasta aduce răsplata veșnică.

O.

113. Născocirile omenești le urăsc, iar legea ta o iubesc.

114. Tu ești adăpostul și

ascutul meu și în cuvântul
tău nădăjduiesc eu.

115. Depărtați-vă de la
mine cei nelegiuți, că voi
păzesc poruncile Dumnezeului
meu.

116. Sprijinește-mă după
cuvântul tău, ca să trăiesc
și nu lăsa să fiu rușinat în
nădejdea mea.

117. Ajută-mi și mă voi
mântui și pururea voi lua
aminte la legile tale.

118. Disprețuit-ai pe toți
cei ce se depărtează de le-
gea ta, că născocirile lor
sunt mincinoase.

119. Ca așura ai măturat
pe cei răi de pe pământ
de aceea am iubit învăță-
turile tale.

120. De frica ta mi se
înfiorează carnea și mă tem
de judecățile tale.

P.

121. Făcăt-am judecată
și dreptate, nu mă da celor
ce-mi fac strâmbătate!

122. Ia sub ocrotirea ta
binele robului tău, ca să nu
mă nedreptățească cei mân-
dri.

123. Ochii mi se sting,
așteptând mântuirea ta și
dreptatea ce mi-ai făgă-
duit.

124. Fă-mă cu robul
tău după bunătatea ta și
mă învăță legiunile tale!

125. Robul tău sunt eu,
înțelepțește-mă, ca să pri-
cep învățăturile tale!

126. Venit-a vremea să
lucreze Domnul, că oamenii
au stricat legea ta.

127. Eu însă am iubit
poruncile tale, mai mult de-
cât aurul și pietrele scum-
pe.

128. De aceea la învăță-
turile tale am alergat și
toată calea nedreptății am
urit.

R.

129. Mînnate sunt învă-
țăturile tale! De aceea le
cercetează sufletul meu.

130. Descoperirea cuvîn-
telor tale luminează și dă
înțelepciune celor nevinova-
ți.

131. Gura mea am des-
chis și am suspinat, că de
poruncile tale sunt înse-
cat.

132. Cântă spre mine și
mă mulțumește, cum cauți spre
cei ce iubesc numele tău.

133. Întărește pașii mei
să urmez cuvântul tău și
să nu mă stăpânească nici-
o fără-de-lege.

134. Izbăvește-mă de cle-
vetirea oamenilor și voi
păzesc poruncile tale.

135. Fă să strălucescă
fața ta peste robul tău și
mă învăță legiunile tale.

136. Râuri de apă varsă
ochii mei, pentru că nu se
păzește legea ta.

S.

137. Drept ești tu, Doam-

ne, și drept sunt judecă-
țile tale!

138. Învățăturile date de
tine sunt drepte și întru
totul prea adevărate.

139. Topitu-m'am de
răvnire, văzând că vrăjma-
șii tăi nesocotesc învățătu-
rile tale.

140. Cuvântul tău e lă-
murit și curat și robul tău
l-a iubit și l-a prețuit.

141. Mie și neluat în sea-
mă am fost, dar legile tale
nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta e drep-
tate în veac și legea ta e
adevărul curat.

143. Necazuri și nevoi de
mă impresară, poruncile
tale sunt mângâierea mea.

144. Dreptatea învățătu-
rilor tale e veșnică, dă-mi
înțelepciunea și voi trăi.

T.

145. Chematu-te-am din
toată inima mea, auzi-mă
Doamne, și voi păzi așe-
zămintele tale.

146. Către tine am strigat,
măntuiește-mă și voi
urma legiunile tale.

147. Până nu răsar zo-
rile te chem, căci în cuvân-
tul tău nădăjduiesc.

148. Înainte de straja
dimineții deschid ochii mei,
ca să mă nădăjduiesc în învăță-
turile tale.

149. Auzi, Doamne, gla-
sul meu, după bunătatea ta,

și după voința ta dăruie-
ște-mi viață.

150. Apropiatu-s'au cei
ce cugetă viclesuguri și
dola legea ta s'au depăr-
tat.

151. Aproape ești și tu,
Doamne, și toate poruncile
tale sunt adevăr.

152. Dela început învă-
țăturile tale le-am cunoscut,
că pentru totdeauna le-ai
intemeiat.

U.

153. Vezi strămtorarea
mea și mă izbăvește, că le-
gea ta n'am uitat.

154. Ia-mi partea și mă
apără, după cuvântul tău
mă înviorează.

155. Departe este măn-
tuiră de cei păcătoși, că
povețele tale n'au căutat.

156. Multe sunt îndurări
tale, Doamne, dăruie-
ște-mi viață, după făgădu-
ințele tale.

157. Mulți sunt cei ce mă
prigonesc și mă necheză,
dar dela învățăturile tale
nu m'am abătut.

158. Vânt-am pe vînză-
torii ticăloși și m'am scăr-
bit, că ei cuvintele tale nu
le păzesc.

159. Vezi cât iubesc po-
vețele tale, Doamne, viază-
mă după bunătatea ta.

160. Adevărul e temelie
cuvintelor tale și toată ho-
tărîrea judecăților tale e
veșnică.

V.

161. Boierii mă prigonesc în zadar, că numai de judecățile tale mă tem.

162. Bucuratu-m'am de cuvintele tale, ca noul ce dă de auzie multă.

163. Minciuna o urăsc și o disprețuiesc, iar legea ta o iubesc.

164. De șapte ori în zi te laud, Doamne, pentru judecățile tale cele drepte.

165. Cei ce iubesc legea ta de multă pace se vor bucura și nimic nu-i va împiedeca.

166. În ajutorul tău, Doamne, nădăjduiesc și poruncile tale le împlinesc.

167. Sufletul meu urmează învățăturilor tale și le iubesc mai presus de toate.

168. Păzit-am, Doamne, poruncile și legile tale și toate căile mele sunt înaintea ta.

Z.

169. Rugăciunea mea, Doamne, ajungă la tino, înțelepțește-mă după făgăduința ta.

170. La tine să străbată cererea mea și mă izbăvește după cuvântul tău.

171. Laudă îți voi rosti buzele mele, că n'ai învățat poruncile tale.

172. Limba mea va vesti

cuvântul tău, că toate poruncile tale sunt drepte.

173. Să-mi vie mâna ta Doamne, în ajutor, că poruncile tale am ales.

174. Dorit-am, Doamne, mântuirea ta și legea ta e desfătarea mea.

175. Vinu va fi sufletul meu și te va lauda și judecățile tale vor ajuta mie.

176. Bătăcit-am ca o onie pierdută, caută pe robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

PSALMUL 119.

O cântare a treptelor.

119 1. Către Domnul, când eram necăjit, am strigat și m'a auzit.

2. Izăvește, Doamne, și acum sufletul meu de buze mincinoase și de limba vicleană!

3. Ce-ți va aduce, vrăjmașule, ce-ți va da limba cea vicleană a ta?

4. Săgoți ascuțite dela cel puternic și cărbuni aprinși de ienuper.

5. Vai de mine, că stau la Moșee și locuiesc în corturile lui Cedar!

6. De mult nemernicește sufletul meu printre cei ce urăsc pacea!

7. Iubitor de pace sunt, dar un cuvânt și ei sunt gata de război!

PSALMUL 120.

O cântare a treptelor.

120 1. Ridicat-am ochii mei la munte, de unde vine ajutorul meu.

2. Ajutorul meu vine dela Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul.

3. El nu va lăsa să șovăiască piciorul tău și cel ce te păzește nu va dormita.

4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi cel ce păzește pe poporul său.

5. Domnul este ocrotitorul tău, Domnul te va umbri din dreapta ta.

6. Și zina soareile nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121.

O cântare a treptelor.

121 1. Bucuratu-m'am când mi s'a zis: «Să mergem în casa Domnului!»

2. Și iată picioarele noastre pășesc pragurile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul se înalță ca o cetate și e strâns unit laolaltă.

4. Acolo se sue semințiile, semințiile Domnului,

5. Ca să laude numele Domnului, după legea poporului său.

6. Că acolo sunt puse scaunele de judecată, scaunele casei lui David.

7. Urați pace Ierusalimului și ziceți: «Cei ce te iubesc să se bucore de li-nistei!»

8. Pacea să domnească între zidurile tale și în casele tale propășirea!

9. Din partea fraților și prietenilor mei îți zic: Pace ție!

10. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, îți doresc tot binele!»

PSALMUL 122.

O cântare a treptelor.

122 1. Spre tine îmi ridic ochii mei, cel ce locuiești în ceruri.

2. Iată precum ochii slugilor caută spre mâinile stăpânilor,

3. Precum ochii slujniei caută spre mâinile stăpâni sale,

4. Așa caută ochii noștri spre Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

5. Miluște-ne, Doamne, miluște-ne, că ne-am săturat de ocară.

6. Sufletul ne o sătul peste măsură de lula celor trufași și de defăimarea celor mândri!

PSALMUL 123.

O cântare a treptelor.

123 1. De n'ar fi fost Domnul cu noi — să zică adică poporul Domnului —

2. De n'ar fi fost Domnul cu noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră,

3. Ne-ar fi înghițit pe toți de vii, când s'a aprins mânia lor asupra noastră.

4. Atunci ne-ar fi potopit ca niște ape, ca niște șuvoaie ar fi trecut peste sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru, ca niște valuri înspăimântătoare.

6. Binecuvântat fie Domnul, că nu ne-a dat pradă dușilor lor.

7. Sufletul nostru a scăpat, cum scapă pasărea din cursa vânătorului. Cursa s'a sfârșit și noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru e în numele Domnului, cel ce a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 124.

O cântare a treptelor.

124 1. Cei ce nădăjduiesc în Domnul nu se vor clăti în veac, ca muntele Sionului cel pe veci întărit.

2. Cum ocrotesc munții Ierusalimul, așa va ocroti Domnul poporul său, de acum și până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toașagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întindă dreptii la fărâ-de-legi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti la inimă!

5. Iar pe cei ce se abat la căi strâmbe, pedepse-i va Domnul, ca pe făcătorii de rele. Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 125.

O cântare a treptelor.

125 1. Când a întors Domnul robimea Sionului, păru-ni-s'a că visăm!

2. Atunci gura noastră s'a umplut de râs și limba noastră de cântare veselă. Atunci se zicea printre popoare: «Minuni a făcut Domnul cu dânșii!»

3. Cu adevărat minuni a făcut Domnul cu noi și suntem plini de veselie.

4. Întoarce, Doamne, pe toți robii noștri, ca râurile dela miazăzi!

5. Cei ce au semănat cu lacrimi, cu bucurie vor seceră.

6. Cel ce mergea și se-măna plângând, cântând se întorcea, aducându-și snopii săi.

PSALMUL 126.

O cântare a treptelor.

126 1. De n'ar zidi Domnul casa, în zadar s'ar osteni ziditorii; de n'ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar veghea păzitorii.

2. În zadar vă scuțați disedimineață, în zadar ge-deți până târziu și mâncați pâinea neajătită, dacă nu v'ar da Domnul pacea iubitului său.

3. Iată copiii sunt o moștenire dela Domnul și vada pântecelui o răsplătire.

4. Ceea ce sunt săgețile pentru un oștean aceea sunt pentru un tată copiii din tinerețe.

5. Ferice de omul, care și-a umplut casa de ei! Că nu va roși când va grăi vrăjmașilor în porți.

PSALMUL 127.

O cântare a treptelor.

127 1. Ferice de tine, cel ce te temi de Domnul, care umbli în căile lui!

2. Că te vei bucura de munca mâinilor tale, ferici vei fi și bine-ți va merge.

3. Femeia ta va fi ca o vită rodită înăuntrul casei tale și copiii tăi vor fi ca niște mlădițe tinere de măslin înprejurul mesei tale.

4. Așa se binecuvintează

omul, care se teme de Domnul.

5. Binecuvânta-te-va Domnul din Sion și vei vedea fericirea Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

6. Vedea-vei pe fiii fiilor tăi, Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 128.

O cântare a treptelor.

128 1. Din tinerețele mele se luptă cu mine, să zică poporul Domnului de vrăjmașii săi.

2. Din tinerețele mele se luptă cu mine, dar nu m'au biruit.

3. Arat-au pe spinarea mea și braze lungi au tras.

4. Dar Domnul este drept și a rupt funiile păcătoșilor.

5. Rășinați și înfrânți să fie toți cei ce urăse Sionul!

6. Să fie ca iarba de pe acoperșuri, care se usucă înainte de smulgere.

7. Din care secerătorul nu-și umple mâna, nici brațul său cel ce leagă snopii.

8. Și trecătorii nu vor zice: «Binecuvântarea Domnului fie peste voi!» sau: «Vă binecuvântăm în numele Domnului!»

PSALMUL 129.

O cântare a treptelor.

129 1. Din adâncuri strig către tine,

Doamne, auzi glasul meu!
2. Fie urechile tale cu
leare aminte la glasul ru-
gădunii mele.

3. De-ai ține seamă de
păcate, Doamne, Doamne,
cine ar mai rămănea?

4. Dar la tine este ier-
tarea, toți să se închine
înaintea ta!

5. La Domnul înii e nă-
dejdea și în el nădăjducește
sufletul meu.

6. Sufletul meu așteap-
tă pe Domnul, mai mult
decât străjerii zorilor.

7. Să nădăjduiescă Isra-
il în Domnul, că dela Dom-
nul este îndurarea.

8. Milostivire multă e la
el și el va izbăvi pe Israel
de toate fără-de-legile lui.

PSALMUL 130.

O cântare a treptelor.

130 1. Doamne, inima
mea nu s'a măn-
drit, nici ochii mei nu s'au
semetit. După lucruri prea
mari n'am umblat, nici
după cele peste puterile
mele.

2. N'am avut eu oare
sufletul blând și smerit,
ca un prunc înfărcat dela
sânul mamei sale? Așa a
fost sufletul meu înânt-
rul meu, ca un prunc în-
fărcat dela sânul mamei
sale.

3. Să nădăjduiască po-
porul Domnului în Domnul
de acum și până în veac!

PSALMUL 131.

O cântare a treptelor.

131 1. Adu-ți aminte,
și de toate blândetele lui,
2. Care s'a jurat Dom-
nului și făgăduință a dat
Puternicului lui Iacov, zi-
când:

3. «Nu voi intra în cor-
tul meu, nici în patul meu
nu mă voi sui,

4. Nu voi da soma o-
chilor mei, nici genelor mo-
le așpire,

5. Până nu voi găsi loc
pentru Domnul, o locuință
pentru Puternicul lui Ia-
cov!»

6. Iată am auzit de cort
în Efrata și l-am găsit la
țarina lui Iaar.

7. Să mergem dar la
ăsternutul picioarelor lui,

8. Zicând: «Scoală
Doamne, și vino la odihna
ta, tu și arca măririi tale!

9. Prootii tăi cu drepta-
tea se vor îmbrăca și cre-
dincioșii tăi vor scoate
strigăte de bucurie.

10. Pentru David, sluga
ta, nu-l lepăda pe unsul
tău!»

11. Jurat-a Domnul cre-
dinciosie lui David și nu
se va lepăda de jurămân-
tul său. «Pe tronul tău —
a zis el — voi pune un
rod al pântecului tău.

12. Dacă fiii tăi vor pă-
zi așezământul meu și po-
runcile pe care le dau eu, a-

tunci și fiii lor vor ședea
totdeauna pe tronul tău».

13. Căci Domnul a ales
Sionul și a voit să-i fie lo-
cuință, zicând:

14. «Acolo e pe veci lo-
cul meu de odihnă, acolo
voi locui, că l-am voit.

15. Rondele lui le voi
binecuvânta și pe săraeii
lui îi voi sătura de pâine.

16. Pe preotii lui îi voi
îmbrăca cu mantoire și slu-
gile lui vor scoate strigăte
de bucurie.

17. Înălța-voiu acolo pu-
terea lui David și acolo
voi găti făcția unsului
meu.

18. Pe vrăjmașii lui îi
voi îmbrăca cu rușine și
asupra lui va străluci alin-
tenia mea».

PSALMUL 132.

O cântare a treptelor.

132 1. Cât este de bine
și cât e de frumos,
să locuiască frații în uni-
rei!

2. Aceasta este ea o mi-
reasmă frumoasă pe cap,
ca mirul ce s'a turnat pe
barba lui Aaron, ce s'a co-
borât pe marginea veșnin-
telor lui.

3. Aceasta este ea roua
Ermonului, ca roua ce se
coboară pe munții Sionu-
lui. Că, unde e unire, Dom-
nul trimite vreață și bine-
cuvântări nestăruite.

PSALMUL 133.

O cântare a treptelor.

133 1. Iată acum bine-
cuvântați pe Dom-
nul, toate slugile Domnu-
lui, care stați în casa Dom-
nului, în curțile casei Dum-
nezeului nostru!

2. Ridicați și noaptea
măinile spre locașul sfânt
și binecuvântați pe Dom-
nul!

3. Și te va binecuvânta
din Sion Domnul, cel ce a
făcut cerul și pământul.

PSALMUL 134.

Aliluia.

134 1. Lăudați numele
Domnului, lăudați-l,
slugile Domnului,

2. Care stați în casa
Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru!

3. Lăudați pe Domnul,
că este bun! Dați slavă nu-
melui lui, că este bun!

4. Că Domnul și-a ales
pe Iacov de moștenire, pe
Israel și l-a ales să fie al
lui.

5. Cunoscut-am că este
mare Domnul și Domnul
nostru este peste toți dum-
nezeii.

6. Toate câte a vrut
Domnul a făcut, în cer și
pe pământ, în mare și în
toate adâncurile.

7. El ridică norii dela
marginile pământului, el
aduce ploaia și fulgerole,

el se poate vânturile din viștierile sale.

8. El a lovit pe întâi-născuții Egiptului, dela om până la dobitoac.

9. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, împotriva lui Faraon și a slugilor lui.

10. El a bătut neamuri multe și a ucis împărați tari:

11. Pe Sihon, împăratul Vasanului și toate împărățiile Canaanilor.

12. Iar țările lor le-a dat moștenire lui Israel, poporului său.

13. Doamne, numele tău e veșnic și pomenirea ta este din neam în neam!

14. Domnul face dreptate poporului său și spre slugile sale se milostivește.

15. Idoșii neamurilor sunt argint și aur, lucruri de mână omenească.

16. Gură au și nu vorbesc; ochii au și nu văd.

17. Urechii au și nu aud, căci nu este suflare în gura lor.

18. Ca ei să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduesc într'insii!

19. Casa lui Israel binecuvintează pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvintează pe Domnul!

20. Casa lui Levi, binecuvintează pe Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!

21. Binecuvântat este

Domnul din Sion, cel ce locuiește în Ierusalim! Aliluia.

PSALMUL 135.

Aliluia.

155 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Lăudați pe Dumnezeul Dumnezeilor, că în veac este mila lui!

3. Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila lui!

4. Că numai el a făcut minuni mari, că în veac este mila lui!

5. El a făcut cerurile cu înțelepciune, că în veac este mila lui!

6. El a așezat pământul pe ape, că în veac este mila lui!

7. El a făcut luminători mari, că în veac este mila lui!

8. Soarele ca să lumineze ziua, că în veac este mila lui!

9. Luna și stelele, ca să lumineze noaptea, că în veac este mila lui!

10. El a bătut Egiptul cu întâi-născuții lui, că în veac este mila lui!

11. Și a scos pe poporul său din mijlocul lor, că în veac este mila lui!

12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila lui!

PSALMUL 136.

Aliluia.

136 1. La răurile Babilonului am sezut și am plâns, căci ne-am adus aminte de Sion!

2. În sălăi, pe malurile lor, am spânzurat harpele noastre.

3. Că acolo cei ce ne robiseră ne cereau să le cântăm și apăsătorii noștri ne ziceau: «Cântați-ne și nouă din cântările Sionului!»

4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!

6. Să mi se lipească limba de gâtlee, de nu mă voi gândi la tine, de nu voi pune Ierusalimul începutură a bucuriei mele!

7. Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Elon, care ziceau în ziua evocării Ierusalimului: Stricată-i, stricată-i până în temelii!

8. Fieca Babilonului, dorință de pustiire, ferice de cel ce-ți va plăti după fapta ce ne-ai făcut tu nouă, ferice de cel ce va lua și va lăsa de piatră pruncii tăi.

9. El și-a adus aminte de noi în neazul nostru, că în veac este mila lui!

10. Și ne-a izbăvit de apăsătorii noștri, că în veac este mila lui!

11. El dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui!

12. Lăudați pe Dumnezeul cerurilor, că în veac este mila lui!

137 1. Slăvi-te, voi, Doamne, din toată

inima mea și înaintea îngereilor te voi cânta, că ai ascultat toate grăiturile gurii mele.

2. Închina-mă-voi la biserică ta cea sfântă și voi slăvi numele tău, pentru mila și credincioșia ta, că ți-ai prămărit peste tot numele tău.

3. În orice zi te-am chemat, de grab m'ai auzit și ai sporit puterea sufletului meu.

4. Toți împărații pământului te vor slăvi, Doamne, când vor auzi toate grăiturile gurii tale.

5. Căile Domnului vor lăuda, că mare este slava lui.

6. Înalt este Domnul și la cei suzerini privește și pe cei mândri de departe-i cunoaște.

7. De ajuns la neoz, tu mă înviezi, îți lași mâinile peste urgia vrăjmașilor mei și dreapta ta mă izbăvește de ei.

8. Tu, Doamne, răsplătește pentru mine! Doamne, mila ta e veșnică, lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea!

PSALMUL 138.

Al lui David.

138 1. Cercatu-m'ai, Doamne, și mă cunoști. Tu știi când sed și când mă scol și gândurile mele de departe le pricepi.

2. Tu știi când merg și când mă odihnesc și toate căile mele dinainte le cunoști.

3. Nu apucă cuvântul s'ajungă pe limba mea și tu, Doamne, îl știi deplin.

4. Din toate părțile mă impresori și-ți pui peste mine mâna ta.

5. Minunată este atotștiința ta pentru mine, înaltă este și n'o pot pătrunde!

6. Înde mă voi duce dela dnhul tău și dela fața ta unde voi fugi?

7. De mă voi sui în cer, acolo ești, de mă voi cobori în iad și acolo ești!

8. De voi sbura pe aripile zorilor și mă voi muta la marginile mării,

9. Și acolo mă va povățui mâna ta și dreapta ta mă va sprijini.

10. Zis-am: «Poate întunerecul nu e întunecos și lumina dimprejur se va face noapte!»

11. Dar înaintea ta nici întunerecul nu e întunecos și noaptea ca ziua strălucește.

12. Înaintea ta, cum e lumina, așa e și întunecul.

13. Tu ai făcut cele dinăuntru ale mele și m'ai ținut în pântecul maicii mele.

14. Slăvescu-te că sunt minunat întocmit, minunate sunt lucrurile tale și re-

cunoaște această sufletul meu.

15. Oasele mele nu-ți erau ascunse, când mă urzeai în taină și mă țeseai în adâncurile pântecului.

16. Văzut-au ochii tăi sămăburele din care am răsarit și în carea ta se scrisese toate zilele sortite mie, înainte de-a fi fost vreuna din ele.

17. Cât de înalte sunt pentru mine cugetele tale și cât de multe sunt ele, Dumnezeuule!

18. Să le număr oare? Dar sunt mai multe ca nisipul! Treaz de sunt înaintea ta, tot îmi pare că visez.

19. Dumnezeuule, de-ai lovi pe cel necredincios! În lături dela mine cei dori-tori de sânge!

20. Aceștia te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii îți hulesc numele.

21. Cum să nu-i urăsc, Dumnezeuule, pe cei ce te urăsc? Și cum să nu disprețuiesc pe cei ce se ridică împotriva ta?

22. Cu ură desăvârșită îi urăsc și vrăjmași îmi sunt!

23. Cearcă-mă, Dumnezeuule, și cunoaște inima mea! Cercetează-mă și află cugetele mele!

24. Vezi de nu mă aflu pe cale greșită și mă îndreptează pe calea cea veșnică!

PSALMUL 139.

Al lui David.

139 1. Scapă-mă, Doamne, de omul viclean și de bărbatul nedrept mă izbăvește!

2. Aceștia plănuiesc nedreptate în inima lor și pururea se găsesc de război.

3. Ca șerpii își ascut limbile și pe buze au venia de scorpie.

4. Păzește-mă, Doamne, de mâna nelegiuitului și mă ferește de camenii nedrepti, care gândesc să împiedece pașii mei!

5. Cei mândri mi-au întins curse și lațuri, mreje au întins picioarelor mele și pe lângă cărare mi-au pus capcane.

6. Zis-am către Domnul: «Tu ești Dumnezeul meu! Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!»

7. Doamne, Dumnezeuule, tăria și măntuirea mea, cei ce mi-ai apărut capul în vreme de război.

8. Nu împlini, Doamne, dorința celui rău și să nu izbutească gândul lui, că se va trufii!

9. Asupra capului celor ce mă impresoră să vie răutatea plănuită de inșeși buzele lor!

10. Să cadă asupra lor cărăbani aprinși! Aruncă-i în pară focului și din prăpastie să nu mai iasă!

11. Clevețitorul nu se va întemeia pe pământ, pe o mul ne drept răutatea îl va duce la pieiro.

12. Știu că Domnul va apăra pceina săraclor și va face dreptate celui năpăstuit.

13. Și așa dreptii vor da slavă numelui tău și cei nevinovați vor locui înaintea ta.

PSALMUL 140.

Al lui David.

140 1. Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine!

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca fânșia înaintea ta, ridicarea mâinilor mele ca jertfa de seara!

3. Pune, Doamne, strață gurii mele și ușă de stăpânire asupra buzelor mele!

4. Nu lăsa inima mea să se abată la cuvinte viclene, ca să apăr faptele cele păcătoase.

5. Cu oamenii cei ce lucrează fără-de-lege nu mă voi însoți la desfătărilor lor.

6. Certă-mă-va dreptul și milă va fi pentru mine, mustrarea lui ca tudelemul va unge capul meu.

7. Dar rugăciunea mea e împotriva celor răi, prăbușească-se de pe stâncă

povățitorii lor! Anzi-se vor atunci graiurile mele, că sunt dulci.

8. Ca o brasăă ce se taie din pământ, să se risipească casele lor lângă iad!

9. Că spre tine sunt, Doamne, ochii mei. Doamne, la tine am nădăjduit, să nu îei sufletul meu!

10. Păzește-mă de cursa ce mi s'a întins și de lațurile celor ce fac fără-de-lege.

11. Să cadă păcătoșii în mreaja lor, iară eu ferit să fiu până ce voi trece.

PSALMUL 141.

O rugăciune a lui David.

141 1. Cu glasul meu strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat.

2. Vărsat-am înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui l-am spus.

3. Când se istovea în mine duhul meu, tu ai cunoscut cărările mele!

4. În calea pe care umblam, pe ascuns capcană mi s'a întins.

5. Cântat-am la dreapta și am privit și iată nu era cine să mă cunoască.

6. Pierise orice scăpare pentru mine și n'avea cine să îngrijească de sufletul meu.

7. Strigat-am către tine, Doamne, și am zis: Tu ești scăparea mea, tu ești par-

tea mea în pământul celor vii!

8. Ia aminte la rugăciunea mea, că necăjit sunt foarte!

9. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s'au întărit mai mult decât mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să proslăvesc numele tău.

11. Aduna-se vor dreptii împrejurul meu, când tui vei arăta tu bunătatea ta.

PSALMUL 142.

Al lui David.

142 1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea în credincioșia ta, anzi-mă întru dreptatea ta!

2. Să nu intri în judecată cu robul tău, că nimeni din cei vii nu este drept înaintea ta!

3. Văjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare, făcutu-m'a să locuiesc la întunecare, ca cei de veacuri morți!

4. Măhnit e duhul meu în mine și inima încremenită înăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, cugătat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale m'am gândit.

6. Intins-am către tine mâinile mele și sufletul

meu ca un pământ însetoșat.

7. De grab anzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu! Nu-ți întoarce fața dela mine, ca să nu seamăn celor ce se coboară în mormânt!

8. Fă să aud dimineața mila ta, că la tine îmi este nădejde! Arată-mi calea pe care să merg, că spre tine-mi ridie sufletul meu!

9. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne!

10. Învăță-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeu! Duhul tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății!

11. Pentru numele tău, Doamne, dăruiește-mi vicață! Întru dreptatea ta scoate din necaz sufletul meu!

12. Fă bunătate de stărpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău!

PSALMUL 143.

Al lui David.

143 1. Binecuvântat fie Domnul, tăria mea, cel ce deprinde mâinile mele la luptă și degetele mele la răboiu.

2. Mla și înțărireă mea, cetatea mea și izbăvitorul meu, scutul în care nădăjduesc eu, care m'a supus pe poporul meu!

8. Doamne, ce este omul, ca să îți seamă de el, sau fiul omului, ca să-l socotești!

4. Omul e ca o suflare! Zilele lui trecătoare ca umbra!

5. Doamne, pleacă-ți cerurile și te coborâ! Atinge-te de munți, ca să fulmege!

6. Aruncă fulgere și îngrozește pe vrăjmași! Sloboade săgățile tale și-i pune pe fugă!

7. Întinde-ți mâna dintru înălțime și mă izbăvește din apele cele mari, scapă-mă din mâna celor de alt neam!

8. A căror gură grăiește minciună și dreapta cărora e dreapta strâmbătății.

9. Cântare nouă îți voi cânta, Dumnezeule! În psal-tire cu zece strune te voi lauda.

10. Că tu dai mântuire împăraților și izbăvești pe David, sluga tă, de sabia cumpătă.

11. Scapă-mă și mă izbăvește din mâna celor de alt neam, a căror gură grăiește minciună și dreapta cărora e dreapta strâmbătății!

12. Feciorii noștri să fie ca plantele, care au crescut bine în tinerețea lor! Fetele noastre să fie ca stâlpii sculptați, care fac po-doba palatelor bogate!

13. Hainbarele noastre

să fie pline și încărcate de tot felul de roade! Oile noastre să se înmulțească cu miile și cu zecile de mii în pășunile noastre!

14. Vacile noastre să fie fătătoare și boii noștri grași să fie! Să nu fie în zidurile noastre crăpătură sau spătură și nici plânset pe ulițele noastre!

15. Ferice de poporul, la care sunt toate acestea! Ferice de poporul, căruia Domnul este Dumnezeu!

PSALMUL 144.

O laudă a lui David.

144. 1. Înălța-te-voi, Dumnezeule meu, împăratul meu, și voi binecuvânta numele tău în veac și în veacul veacului!

2. În toate zilele te voi binecuvânta și voi lauda numele tău în veac și în veacul veacului!

3. Mare este Domnul și mult lăudat și mărirăa lui nu se poate încerca.

4. Neam după neam vor lauda lucrurile tale și a totputernicia ta vor vesti.

5. Strălucirea slăvită a măririi tale vor grăi și lucrurile tale cele minunate vor povesti.

6. Puterea lucrurilor tale celor înfricoșate vor spune și vor povesti mărirăa ta.

7. Pomenirea mulțimii

bunătății tale vor vesti și dreptatea ta vor cânta.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul pentru toți și mila lui e peste toate făpturile lui.

10. Slăvească-te, Doamne, toate lucrurile tale și toți sfinții tăi să te binecuvinteze!

11. Slava împărăției tale să propovăduiască și să povestească puterea ta!

12. Că să facă fiilor o-menești cunoscută minunile tale și slava cea strălucită a împărăției tale.

13. Împărăția ta o împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea ta este peste toate neamurile.

14. Credincios este Domnul în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pe cei ce se poternesc și pe toți cei ce cad îi ridică.

16. Ochii tuturor spre tine caută, Doamne, și tu le dai hrană în vreme.

17. De-ți deschizi tu mâna ta, saturi de bunătăți tot ce e viu.

18. Drent este Domnul în toate căile sale și sfânt în toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-l chiamă, de toți cei ce-l chiamă cu inimă curată.

20. Dorința celor ce se

tem de el va împlini, ascultă-va plângerile lor și-i va mântui.

21. Domnul păzește pe toți cei ce-l iubesc, iar pe cei nelegiuți îi va pierde.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot timpul numelui cel sfânt al lui, în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 145.

Al lui Agheu și Zaharia.

145. 1. Laudă, suflete al meu, pe Domnul! Lauda-voi pe Domnul în viața mea. Cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi!

2. Nu vă nădăditiți în boieri, în fiii oamenilor, la care nu este mântuire!

3. Își-va duhul lor și în pământ se vor întoarce!

4. În zina aceea vor pieri toate gândurile lor!

5. Ferice de cel ce are într'ajutor pe Domnul Dumnezeul lui Iacov, de cel ce își pune nădejdea în Domnul Dumnezeul lui!

6. Care a făcut cele ce sunt într'osele,

7. Care păzește adevărul în veac, care face dreptate celor năpăstuiți, care dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul deslășă pe cei fercați în obezi, Domnul deschide ochii orbilor, Domnul ridică pe cei căzuți, Domnul iubește pe

cei drepti, Domnul păzește pe cei pribezi.

9. Pe săracul și pe văduva va sprijini și gândurile păcătoșilor va zădărnici.

10. Împărați va Domnul în veac, Dumnezeu tău, Sioane, va domni din neam în neam.

PSALMUL 146.

Al lui Agheu și Zaharia.

146 1. Lăudați pe Domnul, că bine este a cânta Dumnezeului nostru! Plăcut o și se cuvine să-l lăudăm.

2. Domnul iarăși va zidi Ierusalimul și va aduna pe cei risipiți al poporului său.

3. El vindecă pe cei cu inima zdrobită și tămăduiește rănilor.

4. El hotărăște numărul stelor și lu toate le dă nume.

5. Mare este Domnul nostru și mare este puterea lui și înțelepciunea lui e nemăsurată!

6. Domnul înalță pe cei smeriți și pe păcătoși smereste până la pământ.

7. Cântați Domnului cântare de mulțumire! Cântați Dumnezeului nostru din alături!

8. Căci el îmbracă cerul cu nori, el trimite pământului ploaie, el face să răsară iarba în munți și ver-

deața pentru trebuințele oamenilor.

9. El dă hrană dobitoacelor și puilor de corb ce strigă către dânsul.

10. El nu se uită la puterea calului, nici nu caută cu drag la omul sprinten la picior.

11. Ci bunăvoința Domnului e spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în bunătața lui.

PSALMUL 147.

Al lui Agheu și Zaharia.

147 1. Laudă, Ierusalim, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeu tău, Sioane!

2. Că el a întărit zăvoarele porților tale și a binecuvântat pe fiii tăi înăuntrul tău.

3. El pune pace în hotarele tale și cu grăsimi de grâu te satură.

4. El trimite pământului poruncile sale și cuvântul său inte alieargă.

5. El face să cadă zăpada ca lăna și cu cenușa presară bruma.

6. El aruncă ghiata sa în bucăți și fața gerului său cine poate s'o înfrun-

te?

7. Dar la porunca lui toate se topează, la suflarea vântului său apele curg.

8. El a vestit cuvântul său lui Iacov, lui Israel u-

apoi poruncile și legile

9. Cu niciunul din popoare n'a făcut așa și ele n'au cunoscut judecățile lui.

PSALMUL 148.

Al lui Agheu și Zaharia.

148 1. Lăudați pe Domnul, cei din ceruri! Lăudați-l cei din înălțimi!

2. Lăudați-l toți îngerii lui! Lăudați-l toate oștirile lui!

3. Lăudați-l, soare și lună! Lăudați-l toate stelele cele luminoase!

4. Lăudați-l, ceruri ale cerurilor! Și apele cele mai presus de ceruri, lăudați numele Domnului!

5. Că el a zis și toate s'au făcut, el a poruncit și toate s'au zidit.

6. Intemeiați-le-a pe veci și pe vecii vecilor. Lăge le-a pus și nu o vor cădea.

7. Lăudați pe Domnul, cele de pe pământ, peștii cei mari și toate adâncurile,

8. Focul și grindina, zăpada și bruma, vântul și furtuna, care faceți poruncile lui.

9. Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii.

10. Fiarele și toate dobitoacele, târtoarele și pasările aburătoare,

11. Regii pământului și toate popoarele, domni și toți judecătorii pământului.

12. Tinerii și feciorele, bătrânii și copiii.

13. Toate să laude numele Domnului, că singur numele lui e preamărit și slave lui e în cer și pe pământ!

14. El a înălțat fruntea poporului său, pentru care îl laudă toți curvioșii lui, fiii credincioși, poporul cel de aproape al său.

PSALMUL 149.

Aliluta.

149 1. Cântați Domnului cântare nouă, cântați laudele lui în aducerea credincioșilor!

2. Să se bucure Israel de cel ce l-a făcut, fiii Sionului să se vescească de împăratul lor!

3. Să laude numele lui cu jocuri, în timpane și psaltire să-i cânte!

4. Că Domnul înbește pe poporul său și cu mântuirea îmbracă pe cei smeriți.

5. Dreptii să se bucure de izbânda lor și să cânte cu bucurie în așternuturile lor!

6. În gură să aibă lauda lui Dumnezeu și sabie cu două tăișuri în mâinile lor!

7. Ca să-și răzbune au-

pra păgânilor și să pedepsească pe cei necredincioși.

8. Ca să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe domnitorii lor cu cătușe de fier,

9. Ca să facă între ei judecată, cum e scris. Aceasta slavă e a tuturor credincioșilor săi.

PSALMUL 150.

Aleluia.

150 1. Lăudați pe Domnul în locașul său cel sfânt! Lăudați-l sub boltă cerească, pe care strălucește puterea lui!

2. Lăudați-l după faptele lui cele mari! Lăudați-l după mulțimea măririi lui!

3. Lăudați-l în sunete de trâmbițe! Lăudați-l cu lira și cu harpa!

4. Lăudați-l cu tobe și jocuri! Lăudați-l cu cântări din strune și din flaut!

5. Lăudați-l cu țimbale armonioase! Lăudați-l cu

țimbale răsunătoare! Toată suflarea să laude pe Domnul!

PSALMUL 151.

151 1. Cel mai mic între frații mei eram, eram cel mai tânăr în casa părintească și păzeam oile tatălui meu.

2. Măinile mele au făcut fluierul și degetele mele au întocmit psaltirea.

3. Când oare m'a vestit Domnului meu? Domnul singur m'a auzit.

4. Trimis-a pe slujitorul său și m'a luat dela oile tatălui meu și m'a miruit cu mirul cel sfânt al său.

5. Frații mei erau frumoși și mari, dar Domnul n'a binevoit să-i aleagă pe ei.

6. Iesit-am eu întru înfrâmpinarea străinului și acela m'a blestemat cu idoli lui.

7. Dar eu, smulgându-i sabia, i-am tăiat capul și am spălat rușinea poporului meu.